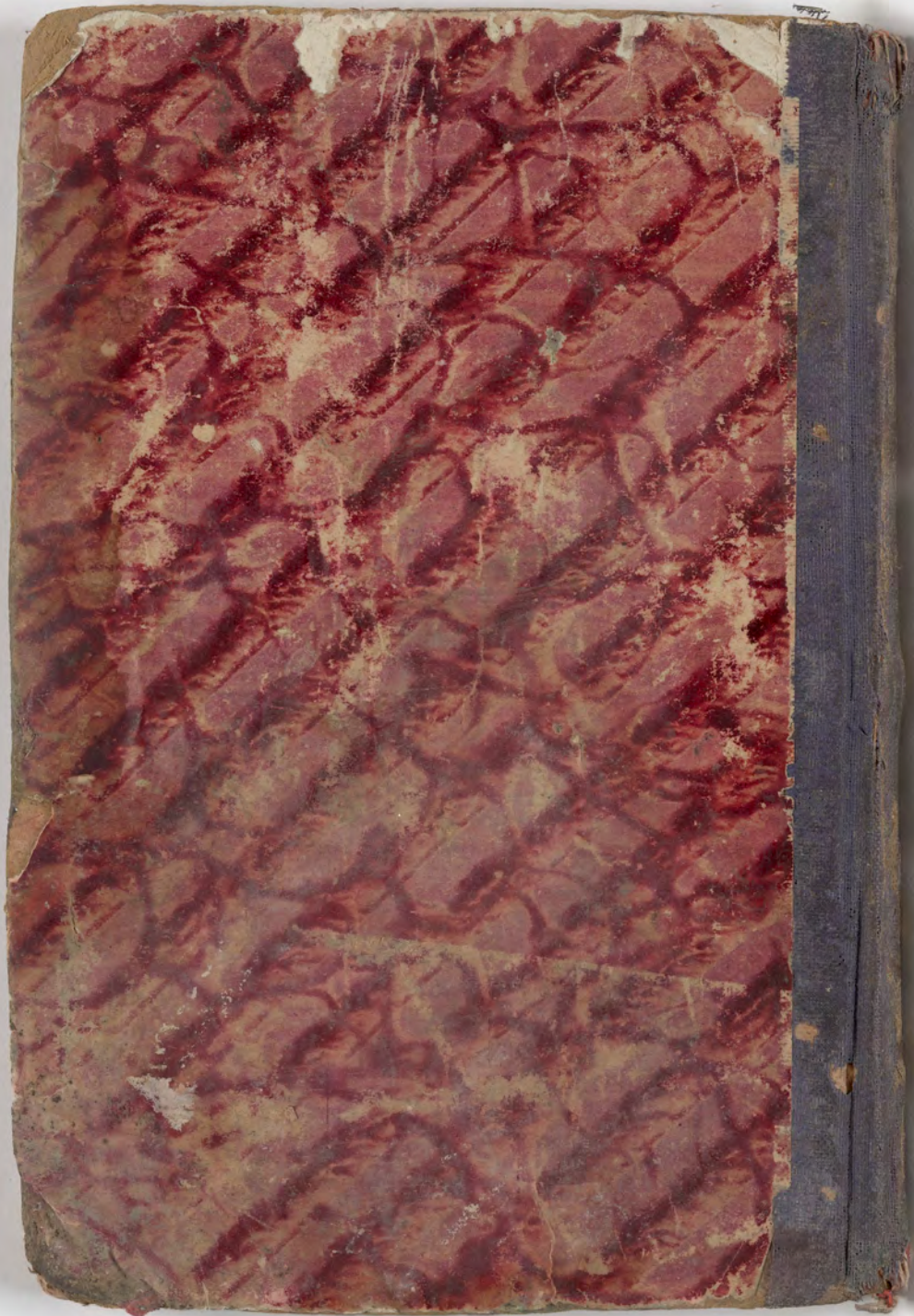

IJA # 2583

ספר הלולא רבא

Sefer Hilula Raba

Baghdad, 5668 (1907 or 1908)

ספר

הלורא רבא

אשר ילמדו בו בית ישראל בחשק וכאהבה בליג לעומר
 אשר יספרו לו בחבת כל בו עשרה קובעים ישיבה
 פותחין וקורין בתורתו של רבי העריכה הוא
התנא הקדוש שר הצבא יחד כולם ישאו קולם
 בשבחה רבא כולם שויס לטובה ברבור ובמחשבת
 ושישו בשמחה נשגבה זה היוס מקודש קדושה רבת
 בזכותו תכנה אהליבת ותחזור העטרה החשובת
 והנה הגואל בא בירושלים קרתא רבא והיה ה'
 למלך בקרבת ייגלה כבוד כארצנו ארץ טובת ורחבה
 אמן כן יהי רצון

פה בגדאד יע"א

טנת זכות רבי שמעון יגן עלינו

ברפוס קס'

עזרא ראובן דנגור ס"ט

י
 ח
 ג
 ב
 א
 .
 נ
 ה
 .
 ר
 א
 י
 .
 ו
 ה
 א
 י
 .
 ס
 ס
 יכו

מודעה רבה

הספר הזה הודפס בהוצאות הש"ט כה"ר
אברהם עאבר הי"ץ ויתן אותו בתורת נדבה
 לקרות בו • בתנאי ועל מנת לא ימכר ולא יגא
 גם אין רשות לשום אדם ליקח אותו לביתו
 בלי רשותו • והלוקח ספר אחד מזה בלי רשות
 הר' אברהם עובר על איסור גא תגנוב ושארית
 ישראל לא יעשו עוה ושלום על כל זרע ישראל •

מנ'חה שרוחה לכבוד הר' **שאול זכא**
 מאתי אני שהתנרבותי להביאו לבית הדפוס לפכוד
 רבי שמעון זי"עא הבוטז בא רם
 הצ' אברהם עאבר ח'
 אברהם יעקב דויד
 ישועה גבאי הי"ו

בס"ד הקדמה

מי יוכל לספר שבח מעלות ארונינו התנא הקדוש **רשב"י**
 זי"עא • זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות • הוא הקדוש
 אשר עסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה • הוא הקדוש אשר
 כל העולם כולו כרי הוא לו • הוא הקדוש אשר נתגלו לו כל
 רזי תורה ונעשה כמעין הגדול המתגבר וכנהר הגדול שאינו
 פוסק • הוא הקדוש אשר נתגדל ונתרומם על כל המעשים •
 הוא הקדוש אשר האיר עיני ישראל בתורתו • הוא הקדוש אשר
 היה אש עליון מקיפו בעסק תורתו • הוא הקדוש אשר זכה
 לעלות להיות במדרגת מרע"ה בזמן קבלתו לוחות השניות •
והנה מה טוב ומה נעים היום הזה הוא יום ל"ג לעומר
 אשר מתגלה בו **שם הרהמים** שם הכטחון והוא
 היום הנקרא **יומא דהלולא** של התנא הקדוש **רשב"י**
 זי"עא ישמח לדיק ביום זה כי הוא היום המיוחד לשמחתו ואנחנו
 תלמידיו כולנו יחד נשמח בשמחתו • זה היום עשה ה' נגילה
 וכשמחה בו • הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים • לכו נא
 וראו נכרה רבא קא מסהיר על האי יומא הוא רבינו מהר"ו
 ז"ל בשם איש אלהים קדוש רבינו האר"י זי"עא וכנז' בספר הכוונות
 ופרי עץ חיים :

על כן נהגו ישראל קדושים ללכת יום זה למירון אשר שם
 קבור התנא הקדוש **רשב"י** זי"עא **ור"א** בנו זי"עא ושם
 ילמדו בשמחה רבה את האדרא זוטא ושכחים של ארונינו

הרשב"י ז"עא וישישו וישמחו בשמחה של מלוא ושארית ישראל הרחוקים מן המקום ההוא יתאספו יחד החרדים על דבר ה' כלילה או כיום ללמוד בשמחה האדרא ושכחי ארונינו **הרשב"י** ז"עא אשריכם ישראל כמה חביבות המלוא עליכם אשריכם העוסקים כליל זה בתורתו של התנא הקדוש ובשכחיו העלומים בשמחה וכטוב לכב דבר בעתו מה טוב

והנה ס' הלולא רבא המאסף יחד שכחי **הרשב"י** ז"עא נדפס כמה פעמים ועכ"ז רבים משתוקקים לספר הלו

אין נמלא אתם • לכן נתעורר עתה השם הטוב כהר' **אברהם עאבר** ח' אברהם יעקב רוד ישועה גבאי ה"ו להדפיסו מחדש בתוספת מרובה על כל שקדמותו כאשר צינו הקורא תחזינה מישרים כדי לזכות בו את הרבים • יר איכורך מפי עליון וזכות התנא הקדוש כולנא דנהורא **רשב"י** ז"עא יגן עליו ועל כל בני ביתו ובכל אשר יפנה ישכיל וילליח וה' עמו • ובכן יגל יעקב ישמח ישראל בספר הקדוש הזה וילמדו בו כלילה הזה בכנופיה וישישו בשמחה של מלוא עד עלות השחר • ויהי רצון זכות ארונינו התנא הקדוש **רשב"י** עליו השלום יגן עלינו ועל בנינו ועל כל ישראל אחינו • ויעמוד הרש"י כי זל להמליץ טוב בעדינו • וזכה לביאת הנוט ב"ב לראות פניו המאירים ומזקירים כגולה וקהלה • אמן :

סדר לימוד ר"ג לזומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ו"ה יאהרזונה בדחילו ורחימו יאהה"ויהה ורחימו ודחילו איהה"ויהה ליהדא שם י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם **בד ישראל** • ובשם כל נפש רוח ונשמה חיה יחידה המתיחסים אל שרשי נפשנו רוחנו ונשמתנו חיתנו יחידתנו ומלבושיהם והקרובים אליהם והנלוים להם שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה דכל פרצוף וספירה דפרטי אצילות בריאה יצירה עשיה הרי אנחנו מוכנים ומזומנים בכל אברים שר עור ובשר וגידים ועצמות ומוח שבועצמות פנימיים וחיצוניים ובריאה ושמיעה וריח וקול ודבור ובכל החושים שר גופנו לקבל עלינו אלהותו יתברך כמו שצונו במעמד הר סיני אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים ומצות את יהוה אלהיך תירא • ומצות ליהד את השם יתברך כמו שנאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד • ומצות ואהבת את יהוה אלהיך • והרי אנחנו אהבים השם יתברך בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו • והרי אנחנו יראים מפניו בגין דאיהורב ושליט עקרא ושרשא דכל עמין וכדא קמיה בלא • והרי אנחנו ממליכים אותו על כל אבר ואבר וגיד וגיד ממאתים ושמונה וארבעים אברים ושרש מאות וחמשה וששים גידים שר גופנו נפשנו רוחנו ונשמתנו מלכות גמורה ושלמה •

והרי אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ כָּל מֵאֲתִים וּשְׂמוֹנָה וָאַרְבָּעִים
 מִצְוֹת עֲשֵׂה וְשִׁלַּשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת לֹא
 תַעֲשֶׂה הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה וְעַנְפֵיהֶם וְגַם כָּל מִצְוֹת דְּרַבָּנָן
 מִדְּבַרֵי קַבְּלָהּ וּמִדְּבַרֵי סוֹפְרִים וְעַנְפֵיהֶם • וְהֵרִי אֲנַחְנוּ
 מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 וְכָל צְבָאָם • הוּא אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד • הוּא הָיָה • הוּא
 הוּהוּ • וְהוּא יְהִיָּה • הוּא קָיָם וְשֵׁמוֹ קָיָם וְכִפְאוֹ נְכוּן
 וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד קָיָמָה • וְהוּא קִצּוֹי וּמִצְוֵיָהּ בְּעֲלִיּוֹנִים
 וּבַתְּחִיּוֹנִים • וְהוּא קְדָמוֹן לְכָל הַקְּדָמוֹנִים וְאִין עֲבוּדָה
 לְזוֹלָתוֹ • וְהוּא עֵלָה כָּל הָעֲלוֹת וְסִבָּת כָּל הַסִּבּוֹת • וְהוּא
 נִשְׁמָה לְכָל הַנְּשָׁמוֹת וּמְדִידָה לְכָל הַמְּדִידוֹת • וְהוּא
 עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין וְאִין מַחֲשָׁבָה
 תּוֹפְסָה בּוֹ כָּלָל • וְאִין לוֹ גּוֹף וְאִין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף • וְאִין
 לוֹ שׁוֹכ צוּרָה וְתַמּוּנָה וְדִמְיוֹן כָּלָל וְעֵיקָר • וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר
 וְאֵל מִי הַדְּמִיּוֹן אֵל וְמֵה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ אֲנִי יְהוָה לֹא
 שְׁנִיתִי •

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּאִמּוֹנָה גְמוּרָה וְשִׁלְמָה שְׁהוּא
 עֲבָרָה כִּי הָעֲלוֹת הַמְתַּלְבֵּשׁ בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת
 דְּאֲצִילוֹת עַל יְדֵי שְׁמוֹ הַגְּדוֹל הַמְתַּנְגֵּדָה בְּתַפְאֲרָתָהּ
 וּמְלָכוּתָהּ וְאֵלְיוֹ אֲנַחְנוּ מַעֲלִים כּוֹנֵת הַתְּפִלָּה וְהַבְּרָכוֹת
 וְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת וְכָל דְּבָרִים הַטּוֹבִים
 וְכָל מַחֲשָׁבָה טוֹבָה וְרַעוּתָא דְלִבָּא שְׂבִקְדוּשָׁה לְהוֹרִיד
 שְׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה מִהָאֲרָתוֹ מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא לְאַבָּא
 וְאִמָּא • וּמֵאַבָּא וְאִמָּא לְזַעִיר אֲנַפִּין וְחֻקְךָ תְּפִיחִין קְדִישִׁין
 וְלִיָּחָד קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִיהּ יְהוּד גְמוּרָה יֵאֱהָדוּנְהִי

הוּא הָיָה וְהוּא הוּהוּ וְהוּא יְהִיָּה • הוּא הָיָה טְמִיר וְגִנְיִן
 בְּכֶתֶר • וְהוּא הוּהוּ הַמְתַּלְבֵּשׁ בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת •
 וְהוּא יְהִיָּה שְׂמַתְנֵדָה בְּתַפְאֲרָתָהּ וּמְלָכוּתָהּ • וְאֵלְיוֹ אֲנַחְנוּ
 מוֹסְרִים נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׂמַתְנֵנוּ חַיְתָנוּ וְיַחֲדָתְנֵנוּ עַל
 קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וּמְקַבְּלִים עָלֵינוּ עוֹל מְלָכוּתוֹ •
 בְּכַתוּב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד • בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד •

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּאִמּוֹנָה גְמוּרָה וְשִׁלְמָה שְׂכָל
 נְבוֹאָת מִשָּׁה רַבִּינוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם אֲמַת וְהַתּוֹרָה
 נְתוּנָה מֵאֵת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא נִשְׁתַּנִּית וְלֹא תִשְׁתַּנֶּה
 בְּשׁוֹם זְמַן חַס וְשְׁלוֹם •

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּאִמּוֹנָה גְמוּרָה וְשִׁלְמָה שְׁהַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ בְּדְבָרֶיהָ פֶּשֶׁט שֶׁהוּא גּוֹף הַתּוֹרָה •
 וְיֵשׁ בְּדְבָרֶיהָ סוּר שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה • וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 נִדְרָשֶׁת בְּכַמָּה פְּנִיִם • וּבְכָל קוּץ וְקוּץ שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ
 לְדְרוּשׁ בּוֹ תְּלֵי תְּלִים שֶׁל הַלְּכוֹת • וְכָל דְּבָרִים הָעֲלִיּוֹנִים
 הַנִּסְתָּרִים וְהַנִּעְלָמִים וְהַנִּמְלָאִים כָּלֵם רְמוּזִים בַּתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה • וְאִין דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁאִין לוֹ רֶמֶז בַּתּוֹרָה • וְכֵן
 כֵּן בַּגּ בַּגּ אוֹמֵר תְּפִיךָ בָּהּ וְהַתְּפִיךָ בָּהּ דְּלִקְא בָּהּ •

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּאִמּוֹנָה גְמוּרָה וְשִׁלְמָה • שְׂכָר
 הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַצִּיּוּרִים וְהַתּוֹאֲרִים אֲשֶׁר דְּבַרְנוּ בְּחַס
 חֲכָמִים זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּאִירוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
 לְמַעַלְהָ הַכֹּל הוּא לְשַׁבֵּךְ אֵת הָאוּזוֹן כִּי בְּאֲמַת וּבְאִמּוֹנָה
 אִין לְמַעַלְהָ כִּי אִם אוֹרוֹת זְכִיִם וְדָקִים בְּתַכְלִית הַרוּחָנִיּוֹת
 כְּלִתִי נִתְפָּסִים בְּמַחֲשָׁבָה וּבְשִׁכָּל אֲנוּשֵׁי כָּלָל וְאִי אֶפְשָׁר

לאדם לידע מחותן ואבותן ומראיהן באמת בשום צד
ואופן כי הם אורות דקים וזכים ורוחניים בתכלית
הרוחניות מאד :

ועוד אנחנו מודים הודאה גמורה ושלמה שכל דברי
תורתנו הקדושה שבכתב ושבעל פה וסודות
חמורה אשר נלה רבי שמעון בן יוחאי וחבריו עליהם
השלוש הם דברי אמת וצדק ישרים וטובים ונכונים
חיים וקיימים :

והרי אנחנו מוכנים ומוזמנים לקיים בעזרת האר
יתברך מצות עשה של התשובה בכתוב בתורתנו
הקדושה ושבט עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו והישם
יתברך ברחמיו יעורנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד
עולם אמן :

והנה אנחנו באים ללמוד תורה בלילה הזאת • ליר
שרשה ושרשים לעומר ולשמות ביום שמחת
רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום לתקן שרש מצנה זו
במקום עליון :

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה
הלילה הזאת עת רצון לפניך להיות עולות מצות
הללו לתקן את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמנו
בכללות אצילות בריאה יצירה עשיה וכל פרטי אצילות
בריאה יצירה עשיה לצרף ולברר חסידים מלבושי נפש
רוח ונשמה חיה יחירה בכללות ופרטות אצילות בריאה
יצירה עשיה לברר חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנגה
לאצילות בריאה יצירה עשיה ונגה כאור תהיה אל

מקום תקדש • ולמען שמך הגדול והקדוש ולמען מינה
ולמען תורתך ולמען קדושתך ימשך לנו חלק מן
הרעותא דלבא והמחשבה והכונה והדבור והמעשה
של רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום • וככן יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכונן לבבנו
ליראתך ואהבתך ותקשיב אזנך לדברינו אלה ותפתח
לבנו בסודות תורתך ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני
כסא כבודך כריח ניחוח • ותאציל עלינו אור מקור
נשמותינו בכל בחינתנו ויתנוצצו ניצוצות עבדיך
הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם וזכותם
וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדושתם יעמוד
לנו לכל נפש בדברים אלו וזכותם תאיר עלינו במה
שאנחנו לומדים כמאמר נעים וזמירות ישראל גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך :

רבנו של עולם תזכור לנו חסדי אבות ותרחם עלינו
כי בני אברהם יצחק ויעקב אנחנו עמך בני
בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו כהר המוריה
זרע יצחק עקרה שגשקד על גבי המזבח • עדת יעקב
בנה בכורה שמאחבתך שאהבת אורו ומשמחתך
ששמחת בו קראת אותו ישראל וישורון :

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיה עלינו ותזבנו להשלים
תקין נפשנו רוחנו ונשמתנו בהיותנו חיים בגלגול
זה הנשמה דך והנוף פעלך חוסה על עמך • וככן
לב טהור כרם לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו •
עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר

על הטאתינו למען שמך * ותזכנו להיות שמחים בעסק
תורתך ובמצותיך ולהיות כטוחנו כך תמיד ויהיה לנו
לב שמח לעבודתך :

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן
לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה שלא לעבור על
שום מצוה משרש מאות וחמשה וששים מצות לא
תעשה ומדברי קבלה ומדברי סופרים * ותזכנו לקיים
כל מצות עשה המודמנים לנו מן מאתים ושמונה
וארבעים מצות עשה ומדברי קבלה ומדברי סופרים
לתמן את שרשם במקום עליון * וכל מצוה שלא באה
לידינו תצרך ברחמיך הרבים את מחשבתנו הטובה
ויעלה לפניך כאילו קיימנו כל המצות במעשה * ויהי
נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו :

לבנו שר עולם הרי אנחנו מוכנים ומזומנים לזכור
בפינו שכחי הצדיק התנא רבי שמעון בן יוחאי
עליו השלום * כי ידענו שרצונך הוא לספר בשבח
הצדיקים * כי תחלתם היא תהלתך * ותפארתם היא
תפארתך * בכתוב ויאמר לי עמי אתה ישראל אשר
בך אתפאר * וכרוב רחמיך וחסדיך תזכנו בעבור זאת
שימשך עלינו קדושת הצדיק רבי שמעון בן יוחאי עליו
השלום ותטהר מחשבתנו ותסיר ממנו כל מחשבות
זרות והרהורים רעים ורעיונים פגומים ותזכנו למוחין
דגדלות ותסיענו ותעזרנו בכל עת לעלות לעולם
המתשבה וקדושה ולחשוב מחשבות קדושות בתורתך

ועבודתיך ובגדולתך * ותזכנו להתפלל לפניך בראוי
בכונת הלב * ותזכנו שיתקיים בנו בעת תפלתנו מה
שאמר דוד המלך רוח יהוה דבר בי ומלתי על לשוני *
ותזכנו שנקיים מאמר הכתוב בכל דרכיך דעהו *
ותזכנו לזכך נפשנו ולהאיר ביה ולהוסיף ביה כח והארה
גדולה ולהתקשר למעלה בקדושה העליונה * ותמיד
תשרה ותחול עלינו קדושה העליונה * ותזכנו לחדש
חדושים אמתיים בפשט ורמז ודרש וסוד התורתך
הקדושה * ותרחמנו ותחינו חיים ארוכים וטובים
ושלום * ותמלא כל משאלות לבנו לטובה לעבודתך
ותקיים בנו מקרא שכתוב והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע * כי אתה אבינו אב
הרחמן אל רחום וחנן רב חסד ומרבה להטיב * עיני
כל ארץ ישברו ואתה נותן דם את אכלם בעתו *
פוחח את ירך ומשביע לבב חיי רצון * חננו ועננו ושמע
תפלתנו * כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע
תפלה : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי וגאלי : ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

משנה

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא * שנאמר ועמד
כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטע
מעשה ידי להתפאר :

אבות פיר' ר' רבי שמעון אומר * שלשה כתרים הם *
כתר תורה וכתר כדונה וכתר מלכות * וכתר
שם טוב עולה על גביהן :

פרק י' רבי שמעון בן מנסיא משום רבי שמעון בן יוחאי
אומר הנני והכה והעושר וההכבוד וההכמה
והשיבה והבנים * נאה לצדיקים ונאה לעולם * שנאמר
עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא * ואומר
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה * ואמר עטרת
זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם * ואמר * והפרה
הלבנה ובושה החמה כי מדרך ה' צבאות בהר ציון
ובירושלם ונגד זקניו כבוד :

שבת פרק י"ד החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ *
אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא
נתרפא * החושש במתניו לא יסוך יין וחומץ * אבל סך
הוא את השמן ולא שמן ורד * בני מלכים סכין שמן
ורד על מכותיהן שכן דרכן לסוך בחול * רבי שמעון
אומר כל ישראל בני מלכים הם :

גמרא

שבת 97 י"א תניא חכרים שהיו עוסקין בתורה מפסיקין
לק"ש ואין מפסיקין לתפלה * א"ר יוחנן לא
שנו אלא כגון רשב"י וחבריו שתורתן אומנותן * אבל
כגון אנחנו מפסיקין לק"ש ותפלה
98 ל"ג ע"ב יתבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון
ויתבי יהודה בן גרים גביהו * פתח רבי
יהודה ואמר כמה נאים מעשיהם של אומה זו * תקנו
שווקים תקנו גשרים תקנו מרחצות * רבי יוסי שתק
נענה רבי שמעון בן יוחאי ואמר כל מה שתקנו לא
תקנו אלא לצורך עצמן תקנו שווקים להושיב בהם
זונות * מרחצות לעדן בהן עצמן * גשרים ליטול מהן

מכס * הולך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם ונשמעו
למלכות אמרו * יהודה שעילה יתעלה * יוסי ששתק
יגדה לצפורי * שמעון שגינה יהרג * אזל הוא וכריה
טשו בי מדרשא * כל יומא הורה מייתי ליה דביתיהו
ריפתא וכוזא דמיא וכרכי. כי תקיף גזירתא א"ל לבריה *
נשים דעתן קלה עליהן דילמא מצערי לה ומגליא לן *
אזלו טשו במערתא * אתרחיש ניסא איברי ליהו חרובא
ועינא דמיא * והוו משלחי מנייהו * והוו ירבי עד
צוארייהו בחלא כולי יומא גרסי בעידן צוויי לבשו
מיכסו ומצלו * והדר משלחי מנייהו כי היכי דלא ליכלו *
אתיבו תריסר שני במערתא אתא אליהו וקם אפתחא
דמערתא * אמר מאן דודעיה לבר יוחאי דמית קיסר
ובטיל גזירתיה * נפקו חוו אינשי דקא כרכי וזרעי *
אמר מניחין חיי עולם ועוסקים בחיי שעה * כל מקום
שנותנין עיניהם מיד נשרף * יצתה בת קול ואמרה להם
להחריב עולמי יצאתם * חזרו למערתכם * הדור אזיל
איתיבו תריסר ירחי שתא * אמרי משפט רשעים בניהנם
י"ב חדש * יצתה בת קול ואמרה צאו ממערתכם *
נפקו * כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר הוה מסי רבי
שמעון * אמר לו בני די לעולם אני ואתה * בהדי פניא
דמערי שבתא חוו ההוא סבא דהוה נקיט רחי
מדאני מחילופ אסא ורהיט בין השמשות * אמרו ליה
הני למה לך * אמר ליהו לכבוד שבת * ותסגי לך בחד *
חד כנגד זכור וחד כנגד שמור * א"ל לבריה חזי כמה
חביבין מצות על זרע ישראל יתיב דעתיהו *
שמע רבי פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה עייליה
לבי בני הוה קא אריך מתקן ומחליק ליה לבשריה

הווי דהוה ביה פ'לי סדקין בגופיה הוה קא ככי וקא נתחן
דמעוה עיניה וקמצוהו מכליבין ליה א"ל אוי די שראיתך
בכך א"ל אשריך שראיתני בכך שאלמלא לאראיתני
בכך לא מצאת בי כך דמעיקרא כי הוה מקשי רשב"י
קושיא הוה מפרק לה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי
לסוף כי הוה מקשי רשב"י קושיא הוה מפרק לה רשב"י
עשרין וארבעה פירוקי אמר הואיל ואתרחישיניסא איזיד
אתקין מלהא דכתיב ויבא יעקב שלם ואמר רב שלם
בגופו שלם בממונו שלם בתורתו ויהן את פני העיר
אמר רב מטבע תיקן להם ושמואל אמר שווקים תיקן
להם ורבי יוחנן אמר מרחצות תיקן להם אמר איכא
מלתא דבעי לתקוני אמרו איכא דוכתא דאית ביה
ספק טומאה ואירא להו צערא לכהנים לאקופי
אמר איכא איניש דידע דאתחזק הכא טהרה א"ל
ההוא סבא כאן קיצץ בן זכאי תורמסי תרומה עבד
איהו נמי הכי כל היכא דהוה קשי טהריה וכל היכא
דהוה רפי צייניה אמר ההוא סבא טיהר בן יוחאי בית
הקברות א"ל אלמלא לא היית עמנו ואפילו היית
עמנו ולא נמנית עמנו יפה אתה אומר עכשיו שהיית
עמנו ונמנית עמנו יאמרו זונות מפרכסות תבדול עטר
מכרמס לסייפ כלס זו את זו ת"ח לא כ"ש יהיב ביה עיניה
ונח נפשיה נפק לשוקא חזייה ליהודה בן גרים אמר
עריין יש לזרה בעולם נהן עיניו בו ועשהו גר
של עצמות :

סוכה דף ס"ה אמר חזקיה א"ר ירמיה משום רשב"י
ראיתי בני עליה והם מועטין אס ארף תס

אני ובני מהם אס מאה הם אני ובני מהן אס שנים
הם אני ובני הן ואמר חזקיה א"ר ירמיה משום רשב"י
יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הרין מיום
שנבראתי ועד עכשיו ואלמלא אלעזר בני עמי מיום
שנברא העולם ועד עכשיו ואלמלא יותם בן עוזיהו
עמנו מיום שנברא העולם ועד סופו :

גטין דף ס"ו תניא איסי בן יהודה היה מונה שבחן של

חכמים רבי מאיר חכם וסופר רבי יהודה חכם
לכשירצה רבי טרפון גל של אגוזים ר' ישמעאל
חנות מיוזנת רבי עקיבא אוצר ברום רבי יוחנן בן
גורי קופת הרוכלים רבי אלעזר בן עזריה קופה של
בשמים משנת ר' איעזר בן יעקב קב וגקי רבי יוסי
נימוקו עמו ר' שמעון טוחן הרבה ומוציא קמעא
תנא משכח קימעא ומה שמוציא אינו מוציא אלא
סובין וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בני שנו
מדותי שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של רבי
עקיבא :

מציעא דף ק"ט שתי גנות זו על גב זו והירק בנתים

רבי מאיר אומר של עליון ר' יהודה אומר של תחתון
א"ר מאיר אס ירצה העליון ליקח עפרו אין כאן ירק
א"ר יהודה אס ירצה התחתון למלאת גינתו
אין כאן ירק אמר רבי מאיר מאחר ששניהן יכולים
למחות זה על זה רואין מהיבן ירק זה חי אמר רבי
שמעון כל שחעליון יכול לפשוט את ידו וליטול הרי
הוא שלו והשאר של תחתון אמר אפרים ספרא
תלמידו של ריש לקיש משום ריש לקיש

הלכה כרבי שמעון אמרוה קמיה דשבור מלכא * אמר
להו אפריון נמטייה לרבי שמעון :

ע"ז 97 ס נכרי שנמצא עומד בצד הכור של יין * אם
יש לו מלוה עליו אסור * אין לו מלוה עליו
מותר * נפל לבור ועלה * מדרו בקנה * התיו את
הצרעה בקנה * או שהיה מטפח על פי חבית מרותחת
בכל אלו הוה מעשה * ואמרו ימכר * ורבי שמעון
סתיר * אמר רב אדא בר אהבה * ינוחו לו לרבי
שמעון ברכות על ראשו * כשהוא מתיר * מתיר אפילו
בשתיה * וכשהוא אוסר * אוסר אפילו בהנאה :

מעילה 97 י"ז פעם א' גזרה מלכות גזרה על ישרא שלא
ישמרו שבת * ושלא ימולו בניהם *

ושיבעלו נדות * הךך ראובן בן איסטרבולי וסיפר קומי
והךך וישב עמהם * אמר להן מי שיש לו אויב יעני או
יעשיר * א"ל יעני * א"ל אם כן לא יעשו מלאכה בשבת
כדי שיענו * אמרו טבית ובטלוה * חזר ואמר להן *
מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא * א"ל יכחיש * א"ל
א"כ ימולו בניהם לשמונ' ימים כדי שיכחישו אמרו טבית
ובטלוה * חזר ואמר להן מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט
א"ל יתמעט * א"ל א"כ לא יבעלו נדות * אמרו טבית
אמר ובטלוה * הכירו בו שהוא יהודי החזירוהו * אמרו מי
יךך ויבטל את הגזרה * יךך רשב"י שהוא מלומד
בנסים :

ירושלמי ברכות אמר רבי חזקיה בשם רבי ירמיה *
כל ימיו של רבי שמעון בן יוחאי לא
נראתה הקשת בענן :

ירושלמי שביעית פרק ט' רשב"י הוה עבר בשמיטתא
וחמי חד מלקט שביעית *

א"ל ולא אסור ולא ספיתין אינון * א"ל ולא אנת מתידן *
א"ל ואין חברי חולקין עלי * קרא עליו ופורץ גדר
ישכנו נחש וכי הוות ליה :

שם רשב"י עבר טמיר במערתא תלת עשר שנין במערת
חרובין כך נקראת סמערס ע"ז סנס סנעסס לו סנכרס לו סילן סל
חייבין * דתרומה עד שהעלה גופו חלודה * לסוף תלת
עשר שנין אמר לינה נפיק חמי מה קלא עלמא * נפיש
ויתיב ליה על פומא דמערתא * חמא חד צייר צייר
צפרין פרס מצורתיה * שמע ברת קלה אמרה דימוס
ואשתיובת צפור * אמר צפור מבלעדי שמיא לא יברא
כ"ש בר נשא * כך חמא דשרכן מיליין אמר ניחות
נחמי בהרין דימוסין דטבריה * אמר צריכין אנו לעשות
תקנה כמו שעשו אבותינו הראשונים * ויחי את פני
העיר שהיו עושין איטלוסן ומוכרין בשוק * אמר נרכי
טבריה והוה נסב תורמסין ומקצץ ומקליה * וכך הו
דהוה מיתא הוה טייף וסליק ליה מן לעיר * חמתיה
חד כותי אמר לינא אור מפלי בהרין סבא דיהודאי
נסב חד מית * אור ואשמריה * הן דרכי אתא לגביה
רבי שמעון בן יוחאי * א"ל לא דכית אתר פקן איתא
ואנא מפיק לך מן תמן * צפה רבי שמעון בן יוחאי
ברוח הקדש שנתנו שם אמר גזור אני עלו העליונים
שירדו ועל התחתונים שיעלו * וכן הוית ליה * מי עבר
קומי מגדלא שמע קליה דספרא אמר הא בר יוחאי
מרכי טבריה * אמר ליה יבא עלי אם לא שמעתי

שאבריה עתידה להשתר אפילו כן לא הימנין הוית
מיד נעשה גל של עצמות :

ירושלמי אמר רבי עקיבא ר"ש בן יוחאי דייך שאני
זכוראך מכירין ערכך :

מדרש רבא בראשית ל"ה ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נותן ביני

וביניכם וגו' לדורות עולם * א"ר יודן לדורת כתיב
פרט לשני דורות * לדורו של חזקיהו ולדורו של אנשי
כנסת הגדולה * רבי חזקיה מוציא דורן של אנשי
כנסת הגדולה ומביא דורו של רבי שמעון בן יוחאי *
אליהו זכור לטוב ורבי יהושע בן לוי הוון יתבין תניין
כחדא * מטון שמועה מדרבי שמעון בן יוחאי * אמרי
הא מרה דשמעתתא ניעול נישלייה * ועל אליהו זכור
לטוב לנביה אמר מן עמך * אמר ליה גדול הדור רבי
יהושע בן לוי * א"ל נראתה הקשת בימיו * א"ל הן *
אמר אם נראה הקשת בימיו לית הוא כדאי למחסי
סבר אפאי :

רבי חזקיה בשם רבי ירמיה אמר כך אמר רבי שמעון
בן יוחאי בקעה בקעה אימלאי דינרי זהב ונתמלאה :
רבי חזקיה בשם רבי ירמיה אמר * כן אמר רשב"י *
אי בעי אברהם למקרבי מן גביה ועד גבי * ואנא
מקרב מגבי עד מלכא משיחא * ואין לא בעי יצטרף
אחיה השילוני עמי ואנן מקרבין מן אברהם עד מלכא
משיחא :

רבי חזקיה בשם רבי ירמיה אמר * כך אמר רשב"י אין
העולם יכול לעמוד בפחות משלשים צדיקים
באברהם אבינו * אי תלתין אינון אנא וברי מנהון *
על אחת כמה וכמה * הוי נגילה ונשמחה בכך :

ואם חמשה אינון אנא וברי מנהון ואם תריין אינון אנא
וברי הן * ואם חד הוא אנא הוא :

מדרש שיר השירים נגילה ונשמחה בכך * תמן תנינן נשא
אדם אשה ושהה עמה עשר שנים ולא

יודה אינו רשאי ליבטר * אמר רב אידי * מעשה
כאשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה
ולא יודה * אתון גבי ר"ש בן יוחאי בעיין למשתבקא
דין מדין * אמר להון * חייכון כשם שנודוגתם זה לזה
במאכל ומשתה * כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך
מאכל ומשתה * הלכו כדרכיו ועשו לעצמן יום טוב
ועשו סעודה גדולה ושכרתו יותר מדאי * כיון
שנתיישבה דעתו עליו אמר לה בתי ראי כל חפץ טוב
שיש לי בבית וטלי אותו ולכי לבית אביך * מה עשתה
היא לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמררה
להם * שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא *
בחצי הלילה ננער משנתיה כיון דפני חמריה אמר לה
בתי היכן אני נתון * אמרה ליה בבית אבא * אמר
לה מה לי לבית אביך * אמרה ליה ולא כך אמרת לי
בערב כל חפץ טוב שיש לי בביתי טלי אותו ולכי
לבית אביך * אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך *
הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי * עמד והתפלל
עליהם ונפקדו * ללמדך מה הקדוש ב"ה פוקד עקרות
אף צדיקים פוקדים עקרות * והרי דברים קל וחומר *
ומה אם בשר ודם על שאמר לבשר ודם שכמותו אין
לי חפץ בעולם טוב ממך נפקדו * ישרא המחכים לישועת
הקב"ה בכל יום ואומרים אין לנו חפץ בעולם אלא אתח
על אחת כמה וכמה * הוי נגילה ונשמחה בכך :

תקוני הזהר

(דף ה' ע"א) ודמשיכילים זהירו כזהר הרקיע וגו' והמשכילים אליו רבי שמעון וחבריו זהירו כד התכנסו למעבד האי חבורא רשותא אתהיב להון ולאלהיה עמהון ולכל נשמתין דמתובתאן לנחחא ביניהון ולכל מלאכיא באתכסיא ובארץ שכל ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל כנויין לגלאה לון רוזין טמירין כל שם כדרגא דיליה ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רוזין טמירין דלא אתהיב רשו לגלאה לון ער דייטי דרא דמלכא משיחא

כזהר

הרקיע דאיהו כליל כל גוון זהר טמיר וגניז זהר כהיר בשחקים זהר זריק נלוזין ומבהיק כברק בעייגין זהר זהיר חוור כסיהרא זהר זהיר סומקא כמאדים זהר מבהיק כליל ירוקא כחמה זהר ירוק ככב זהר כליל חוור וסומק זהר זהיר לכל עיבר כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא הכי מהאי זהר זהירן כמה נשמתין דאינון זהירן בלהו ברקיע ואלין אינון נשמתין מאלין משכילים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון בלהו רשימין ומלוירין במלכותא דרקיעא ככוכביא דנהרין ברקיעא והיינו זהירו כזהר הרקיע מאי הרקיע דנהרין ביה (אוף אלין) נשמתין דמשכילים ככוכביא ברקיע הכי נהרין בכרסיא וכלהו פרחין מן רקיע ודא זריק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דזיקיא ונהרין כסיהרא ועלייהו כתיב ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ואיהו רקיע דאיהו לעול מחיוון הה"ד וממעל לרקיע אשר על ראשם והפוך רקיע ותשכח ליה עיקר ויסודא דמרכבתא דעליה קיימין חיוון וכרסייא דמרכבתא ועליה אתמר וזריק יסוד עולם על זריק דלעילא קיימא עלמא דאתכסייא ועל זריק דלתתא קיימא עלמא דאתגלייא והיינו מזריקי הרבים מההוא זריקא דעלמא תליין מאי הרבים אלין דאתמר עלייהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהן דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא שכינתא ומתמן ועמד פלס זריקים לעולם יורשו ארץ הקיא דאתמר

בה והארץ הדום רגלי דא שכינתא דאיהו כלילא מעשר ספירן ומתמן אתקריאו ישראל מלכים זריקים חוים כביאים מארי תורה גבורים חסידים נכונים חכמים ראשו אלפי ישראל (הס) ורשותא אתהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתרייהו בתר קב"ה ושכינתיה לקננא בהאי חבורא דאתמר בה כלפור נודת מן קנה כן איש נודד ממקומו ולית לפור אלא שכינתא דאיהי מתתרכא מאתרהא הה"ד שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך את לרבות שכינתא תתאה האם שכינתא עילאה הה"ד וכפשעייכם שלחה אמכס דתרוייהו אתתרכו מאתריהון ובג"ד שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני לקיימא ביה אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה כן איש נודד ממקומו דא קב"ה דאתמר ביה ה' איש מלחמה דאתתרך אבתרייהו ועוד כן איש נודד ממקומו (מאן איהו) דא משה דכתיב והאיש משה ענו מאד דאתתרך רוחיה אבתרייהו

(דף י"ב ע"ב) קם סבא חד פתח ואמר בולגא קדישא כמה חילין נטרין לך בגנתא דערן כמה משריין דמלאכין מסתכלין ממשקופי רקיעא בגנתא בזמנא דתעול תמן וכלהו מסתכלין כך וגוונין דרקיעא כך זהירו בגין דכך נהרא שכינתא דאיהו זהר הרקיע וגן איהו סתים וחתים ער דתיעול ביה שכינתא הה"ד גן נעול אחותי בלה וגוונין לא נהרין ברקיעא ער דיעול תמן קב"ה ומיד דיעול תמן אתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלהים מאי מראות אלא מ"ד אור"ת מר דאתמר ביה מלאכי שלום מר יכביון ואיהו אות בלכא דיליה ליה מתפתחין רקיעין וכיה נהרין כל גוונין דלהון וכען בולגא קדישא קום נהיר גוונין דרקיעא באתוון דאורייתא ונהיר ככביא בהון בנקורי כזהר דא כרסיא יקרא דכל נשמתין קדישין מתמן אתגורו

קם בולגא קדישא פתח כמלקדמין ואמר והמשכילים זהירו אלין אתוון דכלהו כלילן באת ב מן כראשית ב איהו בית כי מקדשא דתמן בה נהרין כל אתוון ראשית נקודת

בהיכליה כגוונא דא ב עלה אתמר כל כבודה בת
 מנך פנימה תשע נקודין תליון מונה (ואלין אינון דאתגליין
 ואינון ספירן דתליון מניה) ואיהי ספיר גזרתם עשירית לון
 ואלין אינון דנהרין באת כ דאיהו כי מקדשא דלעילא
 וספירוס אתקריאו על שם השמים מספרים כבוד אל ולבתר
 דאינון מספרים כבוד אל אתקריאו עשר ספירות בלי מה
 ונחית בהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א לאנהרא בהון דעל שמה
 אתקריאו וכלהו נהרין באתון אלין ספירן ואתון די
 בהון אתבניאת דאיהו כ כגוונא דא ודא איהו רזא דמלה
 בכחמה יבנה בית וכיתא דא אית ליה ג' גנין ואינון תלת
 עמודין דסמכין לה ואינון וו"ו עליהו אתמר ווי העמודים
 וחשוקיהם כסף תלת עמודין אלין תלת אבהן דסמכין
 לביתא דאיהו שכינתא וחשוקיהם אלין תרין סמכי קשוט
 דאתמר בהון יכין ובעו ועליהו ביתא קיימא והברית
 התיכון דא נקודה מלגאו דסתים מלגאו מברית דא ו'
 אתפשטותא דהוא נקודה דאיהו י' מברית ודאי מן קלה דא
 ה' עלאה אל הקלה דא ה' תתאה קשורא רתלת עמודים
 דאינון ווי העמודים דא ח' עלמין דכך אינון סלקין תלת וו"ו
 לחושבן ח' דאיהו טריק יסוד עולם ה"ה כד נטלין מעמודא
 דאמלעיתא דאתקרי הברית התיכון אתקריאו אינון בריחים על
 שמה ה"ד וחמשה בריחים לקרשי ללע המשכן וכו' ותקונא
 דמשכנא הוא זיורא דעובדא דבראשית ונתתא דערן ובאלין
 זיורין דנקודין ורקימו דגוונין דתמן המשכילים וזיורו וכלא
 בראשית כ ראשית בה והמשכילים וזיורו כזהר דא אלהים
 והוא הכס"א לחשכנא אדהכי הא סבה אתחזר כמלקדמין
 ואמר בולונא קדישא חזור כך עאלת גנתא ואתבנהילת
 לנפקא מתמן ומתמן עאלת למשכנא דאיהו זיור דעובדא
 דבראשית ונפקת מתמן אית לך לאחזרא תמן דא
 כמה חילין נטרין לך מעמא קדישא למשמע מאן זיורין
 דתמן דאינון כגוונא דזיורין דשכינתא דאתמר בהון ועשו
 לי מקדש ושכנתי בתוכם רודאי משכנא ומנרתא ומקדשא
 ומדבתא ופתורא בלא איהו דיוקנא דזיורין דשכינתא לעילא
 ותתא מנד :

פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם לב בעושי המלאכה
 וגו' מאי כל חכם לב דאיהו חכם בכחמה ובל"ב
 נתיבות דילה דאינון כלילין בשית יומי דבראשית והיינו שש
 משזר דאינון שית יומי דבראשית כלילין מעשר אמירן ול"ב
 שכלילין דאינון ל"ב זמנין אלהים בעובדא דבראשית והמשכילים
 בהון אשתמורעין אתון דאתמר בהון יודע הים כללאל לדרק
 אותיות שבהם נבראו שמים וארץ ואינון כ"ח אתון וארבע
 סרי אחרנין גניזין בהון ואלין אינון כ"ח אתון בראשית ברא
 אלהים את השמים ואת הארץ ועלייהו אתמר כח מעשיו
 הגוד לעמו ובגלותא אסתלק האי כ"ח מנייהו ואתמר בהון
 וילכו בלא כח לפני רודף ובגין דא אמרין בקדיש ועתה יגדל
 נא כח יי' לקבל כ"ח אתון אחרנין דאית באלין ז' תיבין
 דאינון יתא שמה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיה ודא איהו
 העונה אמן יתא שמה רבא בכל כמו י'ד אחרנין אינון
 ית"וה אלהינו ית"וה וסימן אור לארבעה עשר בודקין את
 החמץ לאור הכר ובאלין י'ד אתון אומאם ה"ד כי יד
 על כס ית :

(דף י"ז ע"א) **כתיב** והמשכילים וזיורו כזהר הרקיע וגו'
 אלין אינון רבי שמעון בן יוחאי
 וחבריו רבי אלעזר בריה רבי אבהו רבי יוסי רבי חייא רבי
 ינחק ושאר חבריא דאזדהרו זיורו לעילא כזהר הרקיע מאי
 כזהר אלא כד עברו האי חבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו
 ליה ספר הזהר ומלדיקי הרבים ביה יתון נפישין ככבבים
 לעולם ועד ולא אתחשיך נהורא דלתון לעלם ולעלמי עלמין
 בהוא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתיביב לאליהו
 לאסקמא עמהון ביה ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא וכל
 חילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהו עמהון באסקמותא
 ורעותא כחדא :

(דף כ"ג ע"ב) **ארהבי** הא אליהו קא נחית מעילא בכמה
 חילין דנשמתין וכמה מלאכיא
 סוחרניה ושכינתא עלאה עטרה על כולהו כחר ברוש כל
 לדיק בהוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא כגוונא וכמה
 עופין דנשמתין שריין תמן בענפיו ה"ד רבה אילנא ותקין וכו'

ויימא הכי רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא
בענפין דילך דאינון אברין קדישין כמה עופין שריין תמן
דנשמתיין קדישין בנוונא דלעילא דאתמר ביה ובענפיהו ידורן
לפרי שמיא וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא
דילך כד יתגלי לתתא כדרא בתראה בסוף יומיא ובניניה
וקראתם דרור בארץ וגו' :

ק (דף ס"א ע"א) רבי שמעון ואמר אם תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה

בזאת אני בוטח : בזאת בוראי אנה בעינא לאתקפא כהאי
קרא דרור : קום דוד הא זאת דילך לגבן : אהרן כהנא קום
משנתך הא זאת דילך לגבן דאתמר בה בזאת יבא אהרן אל
הקדש : קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך דאתמר בה
וזאת התורה אשר שם משה דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא
אתיין לאגנא עלה : קומו נביאי קשוע דהא זאת דילכון לגבן
דקא הויתון מתנבאין עלה אתמר אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בכבורתו וגו' כי אם בזאת זאת אשיב אל לבי על
כן אחיל לו : קומו אבהן מארי דברית דהא זאת סברית לכון
בונא דאתמר בה ואף גס זאת כהיתם בארץ אויביהם וגו'
ובנינה אמר קב"ה וזכרתי את בריתי יעקוב : קום שלמה
מלכא דאנת שלם דילה : קומו למהוי עזר לגבה כהאי
קרבא : נער נער דאנת מארי מפתחן דאורין דמלכא דכל
מאני קרבא דמלכא בהון : קום אפתח היכלא ארני שפתי
תפתח ופי ינוד שכחי דמלכא עלאה דהא היכלא עלאה
דיליה איסו טול רשו ואפתח היכלא : בנין יקרא דשכינתא :

פתח ואמר זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ך סגולת"א : ארהכי
הא עולימא קא נחית רעיא מהימנא פתח רבי

שמעון ואמר רעיא מהימנא אנת איסו מארי דקירטא דרעיא
דאזיל בעאנא : בנין דוכין ואבין וחיוון ביסין דקא אתיין
למיכל עאנא ארחא דיליה : למהוי קירטא כהדיה לזרקא
אבנין לגבייהו למהוי עאנא נטור מחיוון ביסין : קום נטיל
קירטא בידך : פתח ואמר זרק"א שכינתא קדישא : אנת
היא קירטא קדישא דקודשא ב"ה : רבך אזדריקו תלת
אבנין דאינון סגולת"א : תלת אבנין יקדיין דאינון תלת אבהן

ואנת אבן יקרא על כלהו תנא כרישא דכלהו : ענך אתמר
אבן מאסו הכונים היתה לראש פנה : והאבן הזאת אשר שמתי
מלכה יהיה בית אלהים : אנת הוא דאתמר עלך אבנא די
מחת ללמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא ואיסי תנא
בנוונא דא **ב** כרישא דקוטא דזרק"א אבנא ומתעטרא באבנא
כריש עוקא : וכד אית בישראל משכילים בחכמה דאיסי ו'
מחשבה עלאה : ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיסי בת
יורה לההוא אתר דאתגורת בנין דברתא באבא' אתעבירת :
הה"ד יי' בחכמה יסד ארץ : בחכמה דאיסו אבא יסד ברתא
דאיסי ארץ הדום רגליו וההוא קוט דילה איסו : דאבנא
דאיסי תנא : עטרה על רישיה עטרה דס"ת : ובנינה אתמר
וראשיתא בתנא חלק איסו כתר תורה וכתר כהונה וכתר
מלכות : וכתר תורה על גבייהו : והאי אבנא איסו ו' כריש

א ואיסי ו' בסופה עלה אתמר מגיד מראשית אחרית :
ואיסי יוד קא ואו קא כליל עשר ספירן דאינון נעון סופן
בתחלתן ותחלתן בסופן : קמו כלהו מארי מתיבתא ואמרו
רעיא מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא : דהא מעא
לאתר דלית מאן דידע אתראה : ומלאכין קדישין שאלין
בנינהא איה מקום כבודו להעריטו דלית מאן דידע מקומו
כד סלקא לעילא באתר דזריקת לה : עד דאמריין כלהו ברוך
כבוד יי' ממקומו : ואע"ג דאיסו זעירא לתתא : לעילא
לית לה סוף מאן יכיל לאגנא קרבא באתר דאנת תמן :
באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו רקיעין עד אין סוף : ומלאכין
עד אין תכלית : וכל מארי מתיבתא כלהו אזדעזעו ונפלו
בנפילת אפיס מקיומיהו קדמאה : ואמרו : וכי באבנא
זעירא האי : כ"ש מאן יגיס עמך בסייפא דאתמר בה
רוממות אל בגרונס וחרב פיפיות בידם : דאיסו ק"ש חרבא
דילך : דאנת תקינת לך דבה קטלת למארי : הה"ד וישן
כה וכה וגו' ויד את המלרי כ'ה וכ'ה סלקין לחמשין אתון
דמיחדין בהון לקב"ה פעמים שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד :
דאית בהון כ'ה אתון תרין זמנין : וסלקין לחמשין תרעין
דבונה : דאיסו ח' תמינאה מעשר ספירן מתתאה ולעילא :
ו' רישא דחרבא : ו' גופא דחרבא : תרין פפיות דילה ס"ס :

כרתקא דחרבא אהי"ה . והכי לתתא כרתקא דהאי חרבא אר' ואיהו יאסרונה'י לתתא . יאסרונה'ה לעילא . ורזא דמלה אז ישיר משה תמניה אתוון בחיבורא לעילא א"ו תקרא וי"י יענה לתתא . ומאן יכול ברומחא דילך דאיהו רמ"ס תיבין דק"ש אנה קרבא לר"ש וקברוי נחוי מאי ניהו חילא ותיקופו דיליה דהא איהו אתער עלאין ותתאין ויודעו כל עלמין עלאין ותתאין . ובאומחא לכל חילין לעילא ותתא למהוי בעזריה אנה ליה . קום רבי שמעון זריו גרמך במאני קרבא דילך נחוי מאי תקיפו ונבורה דילך :

קס רבי שמעון פתח ואמר ורק"א מק"ץ שופ"ר הו"לך סגולת"א . קס ונטיל תלת אבנין דאינון י"י . ואבנא עלאה דאיהו בקירטא תנא בחוטא דא ארכב דאינון ארבעין . וחוט דסיחרא ענה היינו . ב ורזא דמלה כראשית ב' ראשית האי נקודה עלה אתמר בעשרה מאמרות גברא העולם . מאי ב' הווא חוט דאסתר עלה . והאי נקודה אית לה רישא ואמלעיתא וסופא ואתעבידת תלת יודין י"י דסקלין לתלתין והווא חוט ב' תלתין ותריין . תנא דעל חוט י' והא ארבעין ותריין . לקבל ל"ב אלהים ועשר אמירן דאתכרי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון . וירא אלהים את כל אשר עשה דאיהו רזא וירא מלאך ה' אליו בנכת אש בלבת דאורייתא . ורזא איהו כי יום נקס בלב"י ובהון פועלים מ"ב אתוון דיקו"ק ורזא דמלה פתחו לי שערי לרק אב"א ב"ס אורא ית . וכלהון אתכלילן בבאר שבע . דא אבגית"ץ וקברוי אמרו ליה מארי מתניתין ר' ר' כמה תקיפין אבנין דזריקת דאודעו בהון שמיא וארעא וחיוון ובעירן ועופין בלהו ברחו . ומנהון נפלו לארעא . וכרטיא יקורא ומלאכין ואופנים בלהו אודעו . מאבנין דילך ואלון אינון ארבעה עורי אבן דכלהו חד . זכאה איהו מאן דאפיק אבנין אלון שלמין בללותיה בארבעה ללותין עם ללותיה דמיסוף דעליהו איתמר אבנים שלמות תבנה : (ק"א ע"ב)

אמר רבי שמעון חכריא בודאי קב"ה אסתבס עמנא עלאין ותתאין למסוי בהאי חבורא . זכאה דרזא דהאי אתגלויא ביה . דעתיד כולי האי לאתדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה . לקיימא קרא מ"ה ש"היה הו"א שיהיה . וביה

ממכו"ץ ש"כחו ה"שגיה . אשרי העם שכב"ה לו כגימט' מ"ה אשרי העם שיו' אלהיו . דעליה אתמר דוד הולך דודר בא וליח דוד פחות מששים רבוא . ועליה אתמר דבר לוח לאלף דוד . ואתפשטותיה הוה בכל דרזא ודרזא בכל לדיק וחכס דמתעסק באורייתא עד שתין רבוא לאשלמא לכלהו מפנימו דלהון . ורזא דמלה והוה מחולל מפשענו דאיהו שקיל לכלהו כמה דאוקמוה מארי מתניתין אשה אחת ילדה ששים רבוא ומנו משה דשקיל כששים רבוא . ובג"ד אתמר עליה דוד הולך דודר בא להווא עלמא . ודודר בא איהו ייתי כמלקדמין . ועוד כי שת לי אלהים זרע אחר . שת אתפשטותיה הוה עד יעקב . דפרח ביה י' מן שית ואשתאר שת . ואשתאר יעקב עקב . דיעקב דיוקניה דאדם קדמאה הוה . כמה דאוקמוה שופריה דיעקב כעין שופריה דאדם הראשון . ובגין האי י' אתמר אבן מאסו הכונים דאינון אברהם ויזחק . דאתמר בה לגבי אדם הוה ישופך ראש ואתה תשופנו עקב . דהוה ידעין דהוה עתידה לאלקאה מחויא . ובג"ד אתמר בה אבן מאסו הכונים . א"ל חכריא והא אמר רבי פנחס דאת י' איהו ביזחק . אמר ודאי י' עלאה איהו מן חכמה . והאי איהו י' זעירא . ובג"ד אתמר בה עקב . ה"ד ואתה תשופנו עקב ורזא כף ירך יעקב דאתמר בה ויגע בכף ירכו ואתמר ביה והוה לולע על ירכו . ודא י' מן אדני . ואיהו י' מן הוהי . דבה ויסתר משה פניו כי ירא מהביט לאתר דחב כדקדמיתא קדם דיותי בגלגולא כיון דאתא יעקב תמן מיד יעקב נסע סכתה ויבן לו בית בת י' מיד אשתלים י' בעקב ואתעביד יעקב ורזא איהו דאמר קרא ויבא יעקב שלם ולבתר אתא משה והפך הו"הי מדינא לרחמי ואתחזר יכו"ה . ורזא איהו רזא אבן מאסו הכונים . כההוא זמנא אמרו בלהו מאת י"י היתה זאת וכו' : (קמ"ב ע"ב)

קס רבי שמעון על רגליו וסליק ידיו לגבי עילא ושכח למרי עלמא ואמר רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהו בגלותא . ואס איהו באומחא הא אבא ואימא דאינון חכמה וכינה וכלון למעבר התרה ה"ד י"י . זכאות יען ומי יפר . אס התלמיד אומי . הרב יכול למעבר התרה . ואס נדר און נשבע בן דאיהו ו' דלא ופרוק לה לא דתהי בגלותא עד זמנא ודיעא

גור או שבוטה איהו ביה דחינון חכמה ובינה ואיהו התחרט *
הא תלת בני נשא וכלין למפטר ליה * ואינון תלת אבהן לעילא
לקבליהו ואם לא התחרט אנה בעינא מינד ומכל אינון
דמתובהה דלעילא ותתא דתעביד בנין רעיה מהימנא דלא זו
משכינתא בכל ואתר * ואיהו עאל שלם בניך ובינה זמנין
סגיאין * ומסר גרמיה למיתה בגינה * ובנין בנהא דהא הוא
דכתיב ואם אין מחני נא מספרך אשר כחבת * ואם הוא נדר
מסגורא דאבא ואימא * ולא בעי * אנה סניק לגבי ההוא דאמר
ביה כי יפלא ממך דבר דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש
דיפטור נדר ואע"ג דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה
דאיהו יפריש בין דם לדם ואתפתח מקורא דילה לדכאה לה
במיס דאורייתא מים חיים דלא פסקין * ופריש מינה דם נדה
דאיהו לילית דלא אתקריבת בהדא * דאיהו חובא דנשמתא
דסאיבת לה * ולית לה רשות לסלקא נשמתא לגבי בעלה לההוא
אתר דאתייסבה מתמן * ואתדנת בין דין דין ביני נפשות
לדיני ממנות * דאית מאן דפרע בממוניה * ואית מאן דפרע
בנפשיה * ובין נגע לנגע כמה דאוקמוהו איבה ישנה כדד דאיהו
חשיבה שכינתא בגלותא כמלורע דאתמר ביה כדד ישב
מחון למחנה מחון ודאי דה גלותא דאיהו לבר מארעא
דישראל דאיהו מותבא דאת ה' ואי מקורא לא יוכל למפתח
עד דיפתח ים ההוא דסגיר ליה * אנה מפייסנא ליה בגין
יוד קא ואו קא * דאיהו יחודא דיחודיה תמן * ובגין
לבושין דאתלבש מיד אתפתחת מקורא ואתדכיאת שכינתא
ורזא דמלה מקוה ישראל מושיעו בעת לרה * מושיעו
וראי * ההוא דמקורא דמקוה בידה :

זוהר הלך ראשון (רע"א)

אשתתח רבי חייא בארעא ונשק לעפרא ובכה ואמר *
עפרא עפרא כמה את קשי קדל * כמה את בחאיפו
דכל מחמדן עינא יתבלון כך * כל עמודי נהורין דעלמא תיכול
ותידוק * כמה את חליפא * בווינא קדישא דהוה נהיר עלמא
שליטא דכרבא ממנא דזכותיה מקיים עלמא אהכלי כך *

רבי שמעון נהירו רבולינא נהירו דעלמין אנת בלי בעפרא
ואנת קיים ונהוג עלמא * אשתומס רנעא חדא * ואמר עפרא
עפרא לא תתגאי דלא יתמסרון כך עמודין דעלמא דהא ר"ש
לא אתכלי כך :

קס

רבי חייא והוא בכי אזל ורבי יוסי עמיה * מההוא
יומא אתעני ארבעין יומין למחמי לרבי שמעון * אמרו
ליה לית אנת רשאי למחמי ית * ככה ואתעני ארבעין
יומין אחרנין * אחזיאו ליה בחזויה לרבי שמעון ורבי אלעזר
בריה * דהוו לעאן במלה דא דאמר רבי יוסי * והוו כמה
אלפין זייתין למלוליה * אדהכי חמא כמה גרפיין דרכיין
עלאין וסליקו עלייהו רבי שמעון ורבי אלעזר בריה וסליקו
למתיבתא דרקיעא * וכל אילין גרפיין הוו מחכאן להו *
חמא דמתהדרן ומתחדשן בזיוון ונהירו יתיר מנהורא דזיוא
דשמשא * פתח ר"ש ואמר ייעול רבי חייא וליחמי בכמה
דומין קב"ה לחדתא אנפי דיקייה לזמנא דאתי * זכאה איהו
מאן דעאל הכא בלא כסופא וזכאה מאן דקאים בההוא
עלמא בעמודא תקיף בכלא * וחמא דהוה עאל והוה קס
רבי אלעזר ושאר עמודין דיתבין תמן והוא הוה כסיף
ואשמיע גרמיה ועאל ויתיב לרגלוי דרבי שמעון * קלא
נפיק ואמר מאיך עינד לא תזקוי רישך ולא חסתכ *
מאיך עינוי וחמא נהורא דהוה נהיר למרחוק * קלא אהדר
במלקדמין ואמר עלאין טמירין סתימין פקיחי עינא אינון
דמשטטן ככל עלמא אסתכלו וחמו * תתאין דמיבין סתימין
בחורוכון אתערו * מאן מנכון די חסוכא מהסכן ננהורא
וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא * מאן מנכון
דמחכאן ככל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד
לאילתא ואתיקר ואתקרי מלכא מכל מלכין דעלמא * מאן
דלא מלפא דא ככל יומא בההוא עלמא לית ליה חולקא
הכא * אדהכי חמא כמה מן חברייה סחרניה * כל אינון
עמודין דקיימין * וחמא דסליקו לון למתיבתא דרקיעא *
אלין סלקין ואלין נחתין * ועילא דכלהו חמא מארי דגרפי
דהוק התי והוה אומי אומאה דשמע מחחורי פרגורא *
דמלכא מפקד ככל יומא ורכיר לאילתא די שכינת לעפרא *

וכעט בעיטוין בההיא שעתא כהלת מאה ותשעין קיעין .
וכלהו מרתתין וועין קמיה ואוריד דמעין על דא ופלי
אינון דמעין רחמן כאשא לגו ימא רבא . ומאינון דמעין
קאים ההוא ממנא דומא ואחקיים וקדיש שמה דמלכא
קדישא . וקביל עליה למבלע כל מימיו דבראשיה ויכנוש
להו לגויה כשעתא דיתכנסון כל עממיה על עמא קדישא
וינכון מיה ויעברון כנגיבו . אדהכי שמע קלא דאמר פנון
אתר פנון אתר דהא מלכא משיחא אחי למתיבתא דרבי
שמעון . בנין רכל לדיקויה דתמן רישו מתיבתא ואינון
מתיבתו דתמן רשימין אינון . וכל אינון הכרין די ככל
מתיבתא סלקין ממתיבתא דהכא למתיבתא דרקיעא . ומשיח
אחי ככל אינון מתיבתו וחתים אורייתא מפומייהו דרבנן .
ובההיא שעתא אחי משיח מתעטר מן רישו מתיבתו בעטרין
עלאין . בההיא שעתא קמו כל אינון חברייה וקם רבי
שמעון והוה סליק נהוריה עד רוס קיעא אמר ליה רבי
זכא הנת דאורייתך סלקא בתלת מאה ושבעין נהורין .
וכל נהורא ונהורא אתפרשא לשית מאה ותליסר טעמין
סלקין ואסתמיין בנהרי אפרסמונא דכיה . וקב"ה איקו חתים
אורייתא ממתיבתך וממתיבתא דחזקיה מלך יהודה ומגו
מתיבתא דהריה השלוני . ואנא לא אחינא למחתם ממתיבתך
אלא מארי גרפיין אחי הכא דהא ידענא דלא ייעול גו
מתיבתו אחריתו אלא כמתיבתך . בההיא שעתא סח ליה
רבי שמעון ההוא הומאה דאומי מארי גרפיין . כדן אודעזע
משיח והרים קליה ואודעזעו קיעין ואודעזע ימא רבא
ואודעזע לותין וחשיב עלמא לאתהפכא . אדהכי חמא לרבי
חייא לרגלוי דרבי שמעון . אמר מאן יהיב הכא בר נש לביש
מדי דההוא עלמא . אמר רבי שמעון דא איהו רבי חייא
נהירו דבוטנא דאורייתא . אמר ליה יתכנש הוה וכנוי
וליהוון ממתיבתא דילך . אמר רבי שמעון זמנא יהייהב
ליה . יהבו ליה זמנא ונפק מהמן מודעזע וזלגין עינוי
דמעין . אזדעזע רבי חייא וככה והמר . זכא חולקהון
דלדיקויה בההוא עלמא וזכא חולקהו דבר יוחאי דזכה לכך .
עליה כתיב להנחיל אהביו יש ואונרותיהם אמלא :

דר' ז' ע"א) פתח רבי אלעזר ואמר מה רב טובך אשר
לפנת לירחיק וגו' . כמה הוא טובך
עלמא ויקירא דזמין קב"ה למעבר גבי בני נשא . לאינון
זכאין עלאין דחלי חטאה דמשתדלי באורייתא כד עלאין
לההוא עלמא . טובך לא כתיב אלא רב טובך . ומאן איקו .
זכר רב טובך וכיעו . ודא איקו ענונא דחין דנגדין מעלמא
דאחי לגבי חי עלמין דאיקו זכר רב טובך ודאי איהו ורב
טוב לבית ישראל וגו' . תו מה רב טובך הכא אנליה רח
דחכמתא וכל רזין אתכלילו הכא . מ"ה כמה דאתמר . רב
דא אילנא ר"ב ותקיף . בנין דאית אילנא אחרא זוטא מניס .
ורא הוא רב ואעיל ליה ברוס קיעין . טוב"ך דא אור דאתברי
ביומא קדמא . אשר לפנת לירחיק בנין דגניו ליה ללדיקויה
בההוא עלמא . פעלת דא בן עדן עלמא דכתיב מבין לשבתך
פעלת ה' פעלת לחוסים כך . נגד בני אדם דא ג"ע
דלתתא דכל לדיקויה תמן קיימי ברוחא דאתלבש בלבוס יקר
כנונא דיוקנא דאחי עלמא ודא איקו נגד בני אדם . בההוא
דיוקנא דבני אדם דאחי עלמא . וקיימי תמן ופרחי באורייתא
וסלקי לגו מתיבתא דרקיעא בההוא בן עדן דלעילא . ופחי
ואסתמיין בטלי נהרי אפרסמונא דכיה ונחתי ושריין לתתא .
ולזמנין אתחזון נגד בני אדם למעבר לון נסין כמלאכין
עלאין . כנונא דחוינא שעתא נהירו דבוטנא עלמא ולא
זכינא לאסתכלא ולמנדע רזין דחכמתא יתיר . פתח רבי
אבא ואמר ויזמנא מנות אל אשתו מות נמות כי אלמים
ראינו . אע"ג דמנות לא הוה ידע מאי עבדתים . אמר
הואיל וכתיב כי לא יראני אדם וחי . ואנן ודאי חוינן
ובנין כך מות נמות . ואנן חמינן וזכינן לנקרית דא דהוה
אזיל בהדן ונתקיים בעלמא . דהא קב"ה שריים לנבן
לארעא לן רזין דחכמתא דגלי זכא חולקנא . אזלו מנו
לחד טורא והוה נטו שגשא . שרו עכשין דאילנא דטורא
לאששא דא כיה ואמרי שירתא . עד דהו אזלי שמעו חד
קלא תקיפא דהוה אמר בני אלמין קדישין אינון דאתבררו
ביוני חייא דאחי עלמא . אינון בוטנין בני מתיבתא אתכנסו
לדוכתייכו לאשתעשא במאריכוון באורייתא . דאילו אלין

וקאיתו ברוכתייהו ויתבו אדהכי נפק קלא כמלקדמין ואמר
טורין תקיפין פטישין רמאין הא מארי גווינין מרקמא
בלורין קאים על אלטוונא עולו ואתכנסו בההיא שעתא
שמעו קל ענפי דאילנין רב ותקיף והו אמרי קול ה' שובר
ארום נפלו על אנפיהו ר' אלעזר ורבי אבהו ורחילו סגי
נפל עלייהו קמו בכחילו ואזלו ולא שמעו מידי נפקו
מן טורא ואזלו כד מטו לבי ר' יוסי בר' שמעון בן
לקוניא חמו לר' שמעון בן יוחאי תמן חרו חדא רבי
שמעון אמר לון ורמי ארחא רנסין ואתין עלאין קא עברתון
דאנא דמיכנא השתא וחמינא לכו ולבניהו בן יהודע דקא
משרר לכו תרין עטרין על ידא דחד סבא לאעטרא לכו
ורמי בארחא דא קב"ה הוה ותו דחמינא אנפיכו משניין
א"ר יוסי יאות אמרתון דחכם עדיף מנביא אתא רבי
אלעזר וסוי רישיה בין ברכוי דאבוי וסח עוברא דחיל ר'
שמעון ובכה אמר ה' שמעתי שמעך יראתי האי קרא
חכוק אמרו בשעתא דחמא מיתתיה ואתקיים על ידא
דאלישע אמאי אקרי חכוק בנין דכתיב למועד הוה
כעת חיה את חוככת בן ודא בריה דטומית הוה ותרין
חכוקין הו חר דאימיה וחד דאלישע דכתיב וישס פיו על
פיו אשכחנא בספרא דשלמה מלכא שמא גליפא דע"ב
שמהו אנליף עלוי בתיבין בנין דאתון דאלפא ביתא דאנלי
ביה אבוי בקדמיתא כד מית פרחו מניה והשתא דאלישע
חכק ליה אנליף ביה כל אינון אתון דשבעין ותרין שמהן
ואתון דאלין שבעין ותרין שמהן גליפן אינון מלתן ושיתסר
אתון וכולהו אתון אנליף ברוחיה אלישע בנין לקיימא
ליה באתון דשבעין ותרין שמהן וקרא ליה חכוק שמא
דאשלים לכל סטרין אשלים לחכוקין כדאתמר ואשלים לרזא
דמאתן ושיתסר אתון דשמא קדישא בתיבין אתקיימא
לאהדרא רוחיה ובאתון אתקיים כל גופיה על קיומיה
ועל דא אקרי חכוק ואיהו אמר ה' שמעתי שמעך
יראתי שמענא מה דהוה לי דאטעבימנא מההוא עלמא דחילנא
שרא למתבע רחמין על נפשיה ואמר ה' פעלך דעברת לי
בקרבי שנים יהון חייהו כמו חייו וכל מאן דאתקשר

באינון שנים קדמויות חיון אתקשרו ביה בקרב שנים
תודיע להקוא דרנא דלית בה חיון כלל בכה רבי שמעון
ואמר אוף אנא מתא דשמענא דחילנא לקב"ה וקיף ידוי
על רישיה ואמר ומה רב המנונא סבא נהירו דאורייתא
זכיתון אתון למתמי אשין באשין ולא זכינא ביה נפל על
אנפוי ושמא ליה מעקר טורין מנהיר שרגון בהיכלא דמלכא
משמא אמר ליה רבי בההוא עלמא תהון שבבין מארי
אולפנין קמי קודשא ב"ה מההוא יומא הוה קארי לרבי
אלעזר בריה ולרבי אבהו פני"אל כמה דאת אמר כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים :

ד"ה י"א ע"א רבי פינחס הוה שכיח קמיה דרבי רחומאי
ככיף ימא דגוסר ובר נש רב וקשישא
דיומין הוה ועיניו אסתלקו לגממי אמר לרבי פינחס
ורמי שמענא דיומאי סברנא אית ליה מרגלית אבן עבא
ואסתכלית בנהורא דההוא מרגלית נפקא כנהירו דשמא
מנרתקא ונהרא כל עלמא וההוא נהורא קאים משמא
לארעא ונהיר כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על
בורסייא כדקא יאות וההוא נהורא כליל כלא כביתך
ומנהורא דאתכליל כביתך נפק נהירו דקיק וועיר ונפיק
לבר ונהיר כל עלמא זכאה חולקך פוק ברי פוק זיל
אבתריה דההוא מרגלית דנהיר עלמא דהא שעתא קיימא
לך נפק מקמיה וקאים למיעל בההוא ארכא ותרין גוברין
בהדיה חמא תרין לפרין דהו אתיין וטסין על ימא
רמא לון קלא ואמר לפרין לפרין דאתון טאסין על ימא
חמיתון דוך דבר יוחאי תמן אשתאי פורתא אמר לפרין
לפרין זילו ואתיבו לי פרחו ואזלו עאלו בימא ואזלו להון
עד דנפק הא אינון לפרין אתיין ובפומא דחדא מנייהו
פתקא חדא וכתיב בגויה דהא בר יוחאי נפק מן מערתא
ורבי אלעזר בריה אזל לגביה ואשכח ליה משנייה וגופיה
מליא חלודין בכה בהדיה ואמר ווי דמיתידך בכך אמר
זכאה חולקי דמית לי בכך דאלמלא לא סמיתא לי בכך
לא הוינא בכך פתח רבי שמעון בפקודי אורייתא ואמר פקודי
אורייתא דיהב קב"ה לישראל כלקו באורייתא בארס כלל בתיב

(דף קנ"ה ע"ב) **רבי שמעון** נפק לקרייתא אודמן ליה רבי אבה ורבי חייה ורבי יוסי כיון דתמא לון אמר חדותי דאורייתא אנטריק הכא יתבו תלתא אלין כד בעא למיזג פתח כל חד וחד קרא רבי אבה פתח ואמר ווי' אמר א אברהם אחרי הפרד לוט מעמו וגו' שא נא עיניך וראא וגו' וכי לפוס תיוו דאברהם ירית ארעא ולא יתיר עד כמה חמי בר נש תלת פרסי או ארבע או חמש פרסי ואיהו אמר כי את כל הארץ אשר אתה רואה וגו' אלא כיון דארבע סטרי דעלמא חמי כל ארעא חמי דהא ארבע סטרי דעלמא כללא דכל עלמא תו זקף ליה קב"ה על ארעא דישאל ואחמי ליה דאוי קשירא בסטרי דעלמא והוא חמי כלל כגוונא דא מאן דחמי ליה לרבי שמעון כל עלמא חמי חדותא דעילא ותתא פתח רבי חייה ואמר הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך וכי הוא אתר בלחודוי אבטח ליה קב"ה דהא ארבע אמין או חמשה הוו ולא יתיר אלא בזמנא ההוא באינון ארבע אמין כפיל ליה קב"ה כל ארעא דישאל אשתכח ההוא אתר כללא דכל ארעא ומה ההוא אתר איהו כללא דכל ארעא רבי שמעון דאיהו בוטינא דכל ארעא על אחת כמה וכמה דסקיל ככל עלמא פתח רבי יוסי ואמר הפעם אודה את יי' וכי בכלהו דאולידת לא אתחוי לאודאה ליה לקודשא ב"ה אלא בהאי אלא יהודה איהו ברא רביעאה לכורסייה ואיהו אשלים לכורסייה ובגין כך יהודה בלחודוי תקונא דכורסייה וסמכא דכלהו סמכין רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוטינין נהירין בניניה עאכו' :

תנא אמר רבי יוסי מן יומא דאסתלק רבי שמעון מן מערתא מלין לא אתכסיין מן חברייא ורזין עלאין הוו מנתכלין ואתגליין ביטייהו כאילו אתייהבו היא שעתא בטורא דסיני בתר דשכיב ביה כתיב ויסברו מעיינות תהום וארובות השמים והוו חברייא מראשן מלי ולא מתקיימי בהו דיומא חד הוה יתיב רבי יהודה אפתתא דטבריה וסמא תרי מגלי דסקלי קטפירא מעלו דכתפין נפל מטולא דקטפירא

ואתו לפרי ועד לא מטי עלייהו אתבקעו לבתר אתו כמה לפרין וכוו אזלי עלייהו ושרי לון בטרטישא ולא מתבקעין והוו לווחין לון ולא הוו מתפרשן שמעו חד קלא עטרא דעטרין בקדרין שרייא למריה לבר עד דהוה יתיב עבר חד גברא אשגח בהו אמר לא קיים דא הא דכתיב וירד העיט על הסנאים וישב הוהם אברהם אמר רבי יהודה והא עבירנא ולא מתפרשן אהדר רישיה ההוא גברא ואמר עד לא מריט דא רישיה דמריה ועד לא גליש למטרוניתא רהט אבתריה תלת מילין ולא אמר ליה חלש דעתיה דרבי יהודה יומא חד אדמוך תחות אילנא וסמא בחלמיה ר' גרפין מתקנן וסליק רבי שמעון עלייהו וס"ת עמיה ולא שביק כל ספרי רזין עלאין ואגדתא דלא סליק לון בהדיה וסליק להו לרקיעא וסמא דמתכסייא מעינא ולא התגלויה כד אתער אמר ודאי מדשכיב רבי שמעון חכמתא אסתלקת מארעא ווי לררא דהאי אבנא טבא דהו מתפוז מניה וסמכין עליה עלאין ותתאין אתאביר מנייהו אתא לגביה דרבי אבה סא ליה סליק רבי אבה ידוי על רישיה וככה ואמר רבי שמעון ריחויא דטחנין מניה מנא טבא כל יומא ולקטין ליה כמה דכתיב הממעיעט אסף עשרה סמרים והשתא רחייא ומנא אסתלקו ולא אשתאר בעלמא מניה בר כמה דכתיב קס לנכח אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת ואילו באתגלייא לא כתיב אלא למשמרת לאנעוהא השחא מאן יכול לגלאה רזין ומאן ינדע לון לפיש ליה לרבי יהודה בלחישו ודאי ההוא גברא דחמית אליהו הוה ולא בעא לגלאה רזין בגין דתנדע שבחא דר"ש דהוה בומוי ויבכוו דרא עלוי א"ל די למכבי בכיה עליה רבי יהודה הוה כבי כל יומא עלוי דהא אערע עמיה באדרא קדישא דרבי שמעון ושאר חברייא א"ל ווי דלא אסתלקנא ההוא יומא עס אינון תלתא דאסתלקו ולא לחמי דרא דא דהא אהפך א"ל רבי אימא לי כתיב והס יקחו את הזהב ואת החכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ואילו כסף לא כתיב והא כתיב והב וכסף א"ל והבי נמי נחשת דכסף ונחשת בחושבנא הוה והכא לא אא

אי לא דגלי בוליונה קדישא באתריה לא אלטריכנא לגלאה : פתח ואמר לי הכסף ולי הזהב נאם ה' היונו דכחוב השמים שמים לה' בכמה אחר אסתכלנא באלין מאני דקודשא דכתיב בגדי קדש הם וכתיב ועשו בגדי קדש מאי קדושה הכא : אלא הכי תנינן קדושה אינון ככל אחר : וכתיב בגדי קדש הם : ועשית בגדי קדש בגוונא דלעילא : דחניא כהן גדול לעילא כהן גדול לחהא לבושין דיקר לעילא לבושין דיקר לחהא ומה דלא אמר ככף ונחשת לאתר אחרא אסתליהו דכתיב כל עמודי החצר סביב מחושקים כסף וגו' וכתיב ואדניהם נחשת דאינון מאני שמושא לאשחמשא משכנא בהו : אבל הכא באלין לבושין דיקר לא כעבי לאשחמשא בהו בר נש אחרא בר מכהנא רבא דרבו משח קודשא על רישיה דכתיב ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת דבאינון לבושין דמי לגוונא דלעילא :

רבי ילחק הוה יתיב יומא חד אפפחא דרי והוה עליב . נפק רי אשכחיה לתרעיה דהוה יתיב ועליב א"ל מאן יומא דין משאר יומין . א"ל אתינא לגבך למבעי מניך תלת מלין חד דבר תימא מלי ראורייתא ותדבר מאינון מלין דאנא אמינא דתימא לון משמי בגין לאדכרא שמי וחד דתזכי ליוסף ברי באורייתא וחד דתיזיל לקברי כל ז' יומין ותבעי בעוהדיך עלי . א"ל מנין לך א"ל הא נשמחי אסתלקת מיני בכל לילה ולא אנהיר לי בחלמא כמה דהות בקדמייתא : ועוד דבר אנא מליונא ומטינא לשומע תפלה אשגחנא בולמא דולי בכותלא ולא חמינא ליה ואמינא דהואיל דולמא אהעבר ולא אתחזי דהא כרוזא נפיק וכריו דכתיב אך כללם יתהלך איש כל זמנא דולמא דבר נש לא יתעבר מניה יתהלך איש ורוחיה אתקיימא בגויה אתעבר לולמא דבר נש ולא אתחזי אתעבר מהאי עלמא א"ל ומהכא דכתיב כי לל ימינו עלי ארץ . א"ל כל אלון מלין דאת בעי עבירנא אבל בעינא מינך דבההוא עלמא תבריר דוכתאי גבך כמה דהוינא בהאי עלמא : בכה רבי ילחק ואמר במטו מינך דלא התפרש מנאי כל אלון יומין אזלו לגבי דרבי שמעון אשכחיהו דהוה לעי באורייתא זקיף עיניו ר"ש וחמא לרבי ילחק וחמא

למלאך המות דרהיט קמיה ורקיר קמיה . קס רבי שמעון אחיד כידיה דרבי ילחק ואמר גוורנא מאן דרגיל למויבל יעול ומאן דלא רגיל למויבל לא יעול עאלו ר' ילחק ורבי יהודה אקטיר מלאך המות לבר : אשגח ר"ש וחמא דער כען לא מטא עירנא רהא עד תמינא שעתו דיומא הוה זימנא איתביה קמיה ר"ש והוה לעי ליה באורייתא אר"ש לרבי אלעזר בריה תיב אפתחא ומה דתחמי לא תשעבי כהריו ואי יבעי למויבל הכא אומי אומאה דלא ליעול . אמר ר' שמעון לרבי ילחק חמיית דיוקנא דאבוך יומא דא או לא דהא תנינן בשעתא דבר נש אסתלק מעלמא אבוי וקריבוי משתכחין תמן עמיה וחמא לון ואשתמודע לון . וכל אינון דהוה מדוריה גבייהו כההוא עלמא בדרגא חד כלהו מתכנשי ומשחכחי עמיה ואזלין עם נשמחיה עד אתר דתשרי באתריה . אמר עד כען לא חמינא . אדהכי קס רבי שמעון ואמר מארי דעלמא אשתמודע רבי ילחק לגבן ומאינון שבעה עיינין דהכא הוה הא אחידנא ביה והב לי . נפק קלא ואמר כורסייה דמאריה קריבא בגרסוי דרבי שמעון הא דירך הוה ועמד תייתיה בזמנא דתיעול למשרי בכורסיך אר"ש ודאי אדהכי חמא רבי אלעזר דהוה אסת יק מלאך המות ואמר ליה קופטרא דטיפסא באתר דרבי שמעון בן יוחאי שכיח . אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה עול הכא ואחיד ביה ברבי ילחק דהא חמינא ביה דמסתפי . עאל רבי אלעזר ואחיד ביה ורבי שמעון אהדר אנפיה ולעי באורייתא . ניס רבי ילחק וחמא לאבוי . א"ל ברי זכאה חולקך בעלמא דין ובעלמא דאתי דהא בין טרפי אילנא דחיי דגנתא דערן אתייהיב אילנא רבא ותקיף בתרין עלמין רבי שמעון בן יוחאי הוה דהא הוה אחיד לך בענפוי זכאה חולקך ברי . א"ל אבא ומה אנא התם אמר ליה תלת יומין הוו דחפו אדרא דמשכבך ותקינן . ק כוין פתיחן לאנהרא לך מארבע סטרין דעלמא ואנא חמינא דוכתך ותדינא ואמינא זכאה חולקך ברי . בר דער כען כרך לא זכי באורייתא . והא השתא הוו זמינין למיתי גבך תריסר דיקויא דכרייא ועד דהוינא נפקי אתער קלא ככלהו עלמין מאן

חברין דקיימין הכא התעטרו כגיניה דר"ש שאלתא שאיל
ואתקייב ליה ולא דא בלחודוי דהא שבטין דוכתי מהעטרין
הכא דיליה וכל דוכתא ודוכתא פתחין פתחין לע' עלמין
וכל עלמא ועלמא אחפכה לע' רהיטין וכל רהיטא ורהיטא
אחפתח לע' כהרין עלאין ומתמן אחפתחו ארחין לעתיקא
סתמא רכלא למחמי כהיה נעימותא עלאה דכרהא
ומהנייא לכלא כד"ה לחזות כנועס יי' ולבקר בהיכלו מהו
ולבקר בהיכלו היינו דכתיב בכל ביתי נאמן הוא אמר
ליה אבה כמה זמנא יהיבו לי בהאי עלמא אמר ליה ליה
לי רשותא ולא מודעי ליה לבר נש אבל בהלולא רבא דר"ש
קחא מהקן פתוריה כד"ה לאינה וראינה כנות ליון במלך
שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונה וביום שמחת
לבו אדכתי אהער רבי יחזק וכוה חייך ואנפוי נהירין
חמא רבי שמעון ואסקכל באנפוי אמר ליה מלה חדתא
שמעתא אמר ליה ודאי סח ליה ואשטטח קמיה דרבי
שמעון תאנא מההוא יומא הוה רבי יחזק אחיד לבריה
בידיה ולעי ליה באורייתא ולא הוה שבקיה כד הוה עאל
קמיה דרבי שמעון אחביה לבריה לבר ויהיב קמי דרבי
שמעון והוה קרי קמיה יי' עסקה לי ערכני :

דף רכ"ד ע"ב) אכ"ר ובי שמעון כד אנא בין אינון
חברייא דבבל מתכנסי גבאי ואולפי

מלי באהגלייא ואינון עיילי לון בנושפנקה דפרזלא תקיפא
סתומא מכל סטרין כמה זמנין אולופנא לון אורחוי דגנתא
דמלכא אורחוי דמלכא כמה זמנין אולופנא לון כל אינון
דרגין דרדיקייא דכההוא עלמא וכלהו מסתפו למימר מלין
אלין אלף לעאן בגמגומא כגיני כך פסילוסין אקרון כההוא
פסילוסא דמגמגס בפומיה אבל לזכותא דאיננא להו הוואיל
ומסתפו דהא הוירא קדישא ורוחא קדישא התערו מנייהו
וינקי מאוורא ורוחא דרשותא אחרא ולא עוד אלא דקשת
אתחזי עלייהו ולאו אינון כדאי למחמי סבר אנפוי דאליהו
כ"ש סבר אנפין אחרנין אבל דא מהנייא להו דאנא שכוח
בעלמא ואנא סומנא בעלמא דהא בחוי לא יתיב עלמא
בלערא ולא אתרן כדונא דלעילא בתראי לא יקוס דהא

כדרא דא וזמין עלמא דלא ישתכח מאן דיגין עלייהו וכל
אנפין חטיפין ישתכחון בין לעילא בין לתתא לעילא
בחובייהו דלתתא ותלפיתא דילהו וזמנין בני עלמא דזווקין
ולית מאן דישנח עלייהו ויהדרן רישא לכל סטרי עלמא ולא
יתבוון באקוותא אבל חד אקוותא אשכחנא להו בעלמא ולא
יתיר כההוא אתר דישתכחון אינון דלעאן באורייתא ואשתכח
בינייהו ספר תורה דלא משתקר ביה כד מפקי האי כגינים
מתערי עלאי ותתאי וכל שכן אי אכתיב ביה אמא קדישא
כדקא חזי וסא אולופנא מלה ווי לדרא דאתגלייא בינייהו
ספר תורה ולא מתערי עליה לעילא ותתא מאן אתער
עליה בשעתא דעלמא בלערא טפי ואלטריך עלמא למטרא
ואלטריך לאגלאה ספר תורה יתיר בדוחקא דעלמא כד
עלמא בלערא ובעאן בני נשא רחמין עלי קברי כנהו מתין
מתערין עליה דהא נפשא אקדימת ומורעא לרוחא דהא ס"ת
שפ"א בגלייתא דאיגלי בדוחקא דעלמא וחייל אתאן ובעאן
רחמי' כדון רוחא מורעא לנשמה ונשמה לקב"ה וכדון
קב"ה אתער וחס על עלמא ודא על גלותא דס"ת מאתריה
וחייל אתיין למבעי רחמי על קברי מתויא ווי לדרא אי
אילטריך ס"ת לאגלאה ליה מאתר לאתר אפילו מבי כנשתא
לבי כנשתא דהא לא אשתכח בינייהו על מה ישנחון עלייהו
ודא לא ירעין בלהו בני נשא דהא שכינתא כד אתגלייא
גלותא בתראה עד לא תסתלק לעילא מה כתיב מי יתנני
במדבר מלון אורחים לבתר בומנא דחזקא אשתכח טפי
בעלמא תמן אשתכח ובגלותא דס"ת תמן הוה וכלא מתערין
עליה עלאי ותתאי אמר רבי שמעון אי הני בבליאי
טפשאוי ינדעון מלון דרוי דחכמתא על מה קאים עלמא וסמכו
על מה קא מתרגשן כד ישתכח בדוחקא ינדעון שבתא דרב
ייבא קבא כד אשתכח בינייהו ולא הוה ידעי שבחיה וסא
אשכחנא מלוי מתקשרן במלוי דנשמה מלכא ברזא עילאה
דחכמתא ואינון לא הוה ידעי שבחיה וסא אלוין בתר
מלי דחכמתא ולית מאן דקאים עליה ולית מאן דאקרי ועס
כל דא לית בינייהו פתחין בעבורא דתני ובקביעותא דירתי
אף על גב דלא אתקייב להו ולא אתמסר כדירתי :

לימוד ר'ג לעומר
זוהר חלק שני

(דף ר' ע"א) תוספתא מתניתין אמר רבי שמעון אמן
פתחין עיננא חמאן גלגלי
רתיכתא קדישתא נטלין במטלנוי וקל שירתא בסימא לאורנין
יאה ללכא סקא ונחתא אזיל ולא נטלא מזרעועין אלף
אלפין ורכוא רכוון ופתחין שירתא מלרע לעילא לקג געומתא
הוא קיימין מאן דקיימין ומתכנפין בכנופייא לסטרא דמינא
ארבע מאה וחמשין אלפין מארי דעיינין חמאן ונא חמאן
קיימין בקיומיהון תרין סטרין אחרנין אתחורו בנייהון
ולסטרא דשמאלא מאתן וחמשין אלפין אינון מאריהון דיבבא
מיכבין ומיגלין מאתר בית מותביהון פתחין בדינא ומסיימין
בדינא מיכבין תניינות ודינא יתיב וספרין פתיחו ביה
שעתא סליק מאריה דדינא דקאים עליהון ויתיב בכורסייא
דינא ושירתא אשתכך עד לא תסתייס דינא סחרן מארי
דעיינין ולסטרא ימינא ועמהון תמני סרי אלפין אחרנין
תקצין ולא מיכבין ולא מיגלין פתחין שירתא מזרעועין
מאתן וחמשין אלפין מארי דיבבא תקצין תניינות ולא
מיכבין נטיל פטרוגא מההוא כורסייא ויתיב בכורסייא
דוותכותא ביה זמנא הוא מדבר שמא קדישא עלאה רבא
דבההוא שמא חייס לכלא פתח ואמר זמנא חרה יו"ד ה"א
וי"ו ה"א כד"א ויקרא בשם ה' פתחין כדקדמיתא מארי
גלגלי קדישין ואלף אלפין ורכוא רבבן ואמרי שירתא משבחין
ואמרין כריך יקרא דיי' מאתר בית שכינתיה אתייה ההוא
גתא דהות עמירא במאתן וחמשין עלמין הוא שכינתא יקרא
בווא דכפיק מזווא לזווא נגיד מניה לד' סטרין רישין לקדמאי
מההוא זווא נפק לכלהו דאינון לתתא וההיא אקרי גתא
דערן פתח תניינות ההוא סבא פטרוגא רכלא ומדבר
שמים יו"ד ה"א וא"ו ה"א וכלהו פתחי בתליסר מכילן
דרחמי מאן חמי כל אלין תקיפין רחמין דרחמין תקיפין
דתקיפין רתיבין קדישין ושמיא וכל קיליהון מזרעועין
ומתחלקן באימתא סגיה משבחן שמא קדישא ואמרין שירתא
זכאין אינון נשמתהון דלדיקייא דאנון בההוא ערוגא וידעין

לימוד ר'ג לעומר
כא

דא על האי אתמר מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו' :
(דף י"ד ע"א) רבי חייה רבא הוא אזיל לגבי מאריהון
דמתניתא למילף מנייהו אזיל לגביה
דרכי שמעון בן יוחאי וקמא פרנוד חד דהוא פסיק בכיתא
תוה רבי חייה ואמר אשמע מלה מפומיה מהכא שמע
דהוא אמר ברוך דודי ורמה לך לגבי או לעפר האילים כל
כסופא דכסופו ישראל מקב"ה הוא דאר"ש תאותם של ישראל
שיהיה הקב"ה לא הולך ולא מתרחק אלא בורח כגבי או כעפר
האילים מ"ט אמר ר"ש אין חיה בעולם עושה כמו סלבי
או כעופר האילים שבזמן שהוא בורח הולך מעט מעט ומחזיר
את ראשו למקום שינא ממנו ולעולם תמיד הוא מחזיר את
ראשו לאחוריו כך אמרו ישראל רכונו של עולם אם אנו
גורמים שתסתלק מבינו יהי רנון שתברח כמו סלבי או כמו
עפר האילים שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח
הח"ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלותם ד"א סלבי כשהוא יסן הוא יסן בעין אחת
והאחרת הוא נעור כך אמרו ישראל להקב"ה עשה כמו סלבי
הנה לא ינוס ולא יישן שומר ישראל שמע רבי חייה ואמר
אי עלאין עסקין בכיתא ואנא יתיב אבראי ככה שמע ר"ש
ואמר ודאי שכינתא לברא מאן יפוק אמר ר' אלעזר בריה
אי אנא קלינא לא קלינא דהא שכינתא ברא מננא ליעוב
שכינתא ותיהוי אשתא שלימתא שמע קלא דאמר עד לא
סמכין אסתמכו ותרעין לא אתתקנו ומטוטורי דבוסמייא
דערן דכען הוא לא נפק ר' אלעזר יתיב ר' חייה בכס
ואתגנח פתח ואמר סוב דמה לך דודי לגבי או לעפר האילים
אתפתח תרעא דפרגודא ולא עייל ר' חייה זקיף ר"ש עינוי
ואמר ש"מ אתייסה רשותא למאן דאיהו אבראי ואנן ננו
קס ר' שמעון אזיל אשא מדוכתיה ער דוכתא דרכי קייה
אמר ר' שמעון קוטיפא דנהורא דקניטרא לבר ואנא סבא
לנו אתאלס פומיה דרכי קייה כיון דעאג לנו מאיך עינוי
ולא זקף רישיה אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה קוס
אעבר ירך אפומיה דלא ידע בהאי דלא רגיל ביה קס ר'
אלעזר אעבר ידיה אפומיה דרכי קייה פתח פומיה רבי

חייא ואמר חמא עינא מה דלא חמינא אורקא דלא חשיבנא
עב למומת באשא דהכא טבא דליק ובאתר דשכיבין זרקין
לכל עובר . וכן שכיבא ושכיבא סליק לתלת מאה ושבעין
רתיבין וכל רתיבא אתפרש לחלף אלפין ורבוה רבוון עד למטו
לעתיק יומין דתיב על כורסייא וכורסייא מזרעוועא מניה
למאתן ושתיין עלמין עד דמטא לחתר עדונא דרדיקייא עד
דאשתמע בכל רקיעין וכל עלאין ותתאין וכלהו בזמנא חדא
תוהין ואמרין הדין הוא רשכ"י דהוא מרעיט כלא מאן יכול
למיקס קמיה . דין הוא רשכ"י דבשעתא דפתח פומיה למשרי
למלעי באורייתא לוייתין לקליה כל כורסוון וכל רקיעין וכל
רתיבין וכל אינון דמשכחי נמאריהון לית דפתחין ולית
דמסיימין כלהו משתכזין עד דלא אשתמע בכל רקיעא
דלעילא ותתא פטרא . כד מסיים רבי שמעון נמלעי באורייתא
מאן חמי שירין מאן חמי חרותא דמשכחי נמריהון מאן חמי
קנין דאזלין בכלהו רקיעין אתיין כלהו כגוניה דר"ש וכרעין
וסגדין קמיה דמריהון סלקין ריחין רבוסמין דערן עד עתיק
יומין וכל האי כגוניה דר"ש :

פתח רבי שמעון פומיה ואמר שית דרגין נחתי עמיה
דיעקב למאריס וכל חד וחד עשרה אלף רבוא
ולקבליהון שית דרגין לישראל ולקבליהון שית דרגין לכורסייא
דלעילא ולקבליהון שית דרגין לכורסייא דלתתא דכתיב שש
מצנות לכסא הס"ד רבבה כלמח השדה נתתיך וגו' הרי שית
ולקבליהון כתיב וכני ישראל פרו וישרטו וירכו ויעלמו וגו' .
ת"ה כל חד וחד סליק לעשרה והוו שתין ואינון שתין גברין
דבסחרניה שכינתא ואינון שתין רבבו דנפקו עם ישראל
מגלותא ורעאלו עם יעקב בגלותא . ח"ל רבי חייא והא
הו שבעה וסקלון לשבעין . ח"ל רבי שמעון שבעין לאו
מהכא ואי סיד שבעה הא כתיב וששה קנים יולאיש מגדיה
שלשה קני מגורה וגו' וקנה האחד האמלעי לאו בחושבנא
דכתיב אל מול פני המנורה ואירו וגו' . עד דהוו יתבי אמר
רבי אלעזר לרבי שמעון אכוי מה חמא קב"ה לנתתא ישראל
למאריס בגלותא . ח"ל חדא אלתתא את שאיל או תרין . ח"ל
תרין גלותא למה . ולמאריס למה . ח"ל תרין אינון ואתתזרו

לחד ח"ל קוס בקיומך בגינך יתקיים לעילא משמך האי מלה
אומא ברי אימא . פתח ואמר ששים המה מלכות ושמונים
פלגשים . ששים המה מלכות אינון גברייא דלעילא מחילא
דגבורה דאתתחדן בקליפין דחיותא קדישא דישראל . ושמונים
פלגשים ממנן בגליפוי דחיותוי כחות חד ממאה ועלמות איין
מספר . כד"א היש מספר לגודויו ועס כל דא כתיב אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה דא היא שכינתא קדישא דנפקא
מתריסר זיהרה דזהיר דנהיר לכלא ואיהי אתקרי אימא . כגוונא
דא עבד קב"ה בארעא זריק לכל עמין לכל עיבר ומני עליותון
דרכבי הה"ד אשר חלק יי' אלהיך אותם לכל העמים והוא נסיב
לחולקיה כנשתא דישראל הה"ד כי חלק יי' עמו יעקב חבל
נחלתו וקרא לה אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה דא היא
שכינת יקריה דאשרי ביניהון אחת היא ומיוחדת לה ראיה כנות
ויאשרוה כד"א רבות כגוה עשו חיל ואת עלית על כלנה .
מלכות ופלגשים ויהללוה אלין דרכבי עמין דאתפקדן עליותו
ועוד רזא דמלה היא דתנן בעשרה מאמרות נברא העולם וכד
תסתכל תלתא אינון ועגמא בהו אתכרי בחכמה ובתבונה
ובדעת ועלמא לא אתכרי אלא בגוניהון דישראל . כד בעא
לקיימא עלמא עבד לאברהם ברזא דחכמה . לילחק ברזא
דתבונה . ליעקב ברזא דדעת ובהאי אתקרי ובדעת חדרים
ימלאו ובההיא שעתא אשתכלל כל עלמא . ומדאתיילודו ליעקב
תריסר שבטין אשתכלל כלא כגוונא דלעילא . כד חמא קב"ה
חדותא סגיא דהאי עלמא תתא דאשתכלל כגוונא דלעילא
אמר דילמא ת"ו יתערבון בשאר עממין וישתאר פנימותא בכלהו
עלמין . גה עבד קודשא בריך הוא עלטל מהכא להכא עד
דנחתו למאריס למירר דיוריהון בעס קשי קדל דמזבין נימוסייהון
ומזבין להון לאתתתנא בהו ולאשתערבא בהדיהון וחשיבו להון
עבדין . נוכרין געלן בהון נוקבתא געלן בהון עד דאשתכלל
כלא בזרעא קדישא ובין כך ובין כך שליס חובא דאשר עמין
דכתיב כי לא שלם עון האמורי עד הנה . וכד נפקו נפקו זכאין
קדישין דכתיב שכטו יח עדות לישראל אחת רבי שמעון ונשקיה
כרישיה ח"ל קאים ברי בקיומך דשעתא קיימא לך . יתיב רבי
שמעון ורבי אלעזר בריה קאים ומפרש מלי דרוי דחכמתא והו

אנפיו נהירין בשמש ומלין מתכדרין וטאסין ברקיעא יתבו תרי
יומין דלא חכנו ולא סתו ולא הוו ידעין אי הוה יממא או ליליא
כד נפקו ידעו דהוו תרין יומין דלא טעמו מידי קרא על דא
רבי שמעון ויהי סס עס יי' ארבעים יוס וארבעים לילה לחס
לא אכל וגו' ומה אי אגן בשעתא חדא כך משה דקרא אסהיד
ביה ויהי סס עס ה' ארבעים יוס וגו' עאכ"ו כד אתא רבי
חייה קמיה דרבי וסח ליה עובדא תוה רבי ואמר לרבן שמעון
כן גמליאל בריה א"ל כרי רבי שמעון בן יוחאי אריא ורבי
אלעזר בריה אריא ולא רבי שמעון כשאר אריוותא עליה
כתיב אריה שאג מי לא יירא וגו' ומה עלמין דלעיל
מודעו עין מניה אגן עאכ"ו גברא דלא גור תעניתא לעלמין
על מה דשאלו וכעי אלא הוא גזור וק"כה מקיים קב"ה גזור
ואיהו מבטל והיינו דתנן מאי דכתיב מושל בארס לדיק מושל
יראת שהיס הקב"ה מושל בארס ומי מושל בקב"ה לדיק דאיהו
גזור גורה והלדי' מבטלה : (לח א') **נכד** ר"ש אריס קליה
ואתנח אמר קנטירא דקטפא אשתכח חשכתון דשכח קב"ה כמה
זמנין אשר הולאתיך מארץ מזרים הוליאך יי אלהיך ממזרים
ויוליאך יי אלהיך משם הולאתי את לבאותיכם זכור את היום
הזה אשר ילאחם ממזרים ויוליאך בפניו בכחו הגדול ממזרים
הוליא יי אתכם מזה אלא תאנא ו' כתרין אינון לתתא כנונא
דלעילא וכלהו סתימין בתלתא אלין דאמרין ותלת קשרין
קשירו בהו על תלת דרגין אלין דבהו עבדו דישראל לא יפקון
משעבודיהון לענמין זכאין אתון אברהם יצחק ויעקב
דבזכותון שריאו קטרין וקב"ה דבר תלת קטרי מהימנותא
דילכוון ה"ד ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב את אברהם הא קשרא חדא דאברהם את יצחק
הא קשרא תנינא דיצחק ואת יעקב הא קשרא תליתאה
שלימתא דיעקב תאנא כל זמנין וחגין ושבתין כללו דופרכא
להאי ועל האי אתקיימו כללו דאלמלא האי לא הוה נטורא
דזמנין וחגין ושבתין ובגיני כך לא אשתלי דרכנא דמזרים
מכל זמנין וחגין ושבתין ת"ח דינא הוא יסודה ושרשא
דאורייתא וכל פקודיו וכל מהימנותא שלימתא דישראל ועוד
אמאי לא הוה כיממא דשאלתו תנין כתיב היום אתם יולאים

וכתיב הוליאך ה' אלהיך ממזרים לילה אלא תאנא עיקרא
דפורקנא דישראל לא הוה לא כלילה דלילה שרא קטרין ועבד
נוקמין ויומא אפיק לון בריש גלי דהא הוא דכתיב ילאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מזרים ועוד לילה שארי קטרין
ועבד נוקמין ודינין ויומא גלי ופרסס ניסא ונוקמא דאתעביד
דהא הוא דכתיב ילאו בני ישראל ביד רמה וגו' וכתיב ומזרים
מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכור דא הוא פרסומי
נישא אתו רבי חייה ורבי יוסי אשתטחו קמיה ונשקו ידיו
בכו ואמרו גליפין עלאיין ותחאין זקפן רישא בניגך עבד קב"ה
ירושלם לתתא כנונא דלעילא עבד שורי קרתא ותרעוי מאן
דעייל לא עייל עד דיפתחו תרעין מאן דסליק לא סליק עד
דיתקנון דרגין דשורי מאן וכול למפתח תרעין דקרתא קדישא
ומאן וכול לאתקנא דרגין דשורי דא רשבי דאיהו פתח תרעין
דרוי דחכמתא ואיהו אתקין דרגין עלאיין וכתיב יראה כל זכורך
את פני הארון ה' מאן פני הארון ה' דא רבי שמעון בן יוחאי
דמאן דאיהו דכורא מן דכוריא בעי לאתחואה קמיה :
(דף ס' ע"ב) **רבי** אלעזר פתח ואמר יודוך עמיס אלהים
יודך עמיס כלס תא חזי רוד מלכא קס
ושכח ואודי למלכא קדישא כיון דהוה משתדל באורייתא בההיא
שעתא כד רוח לפון אתער והוה בטש באינון נימין דכנורא
וכנורא הוה מנגן ואמר שירה ומה שירה הוה קאמר תא חזי
בשעתא דק"כה אתער לגבי כל אינון רתיבין למיהב לון טרפא
כמה דאוקימנא דכתי' ותקס בעוד לילה ותחן טרף לביחה וחק
לנערוותיה כדון כללו בחידו פתחי ואמרי שהיס יחננו ויכרכנו
יאר פניו אתנו סלה כד רוח לפון אתער ונחית לעלמא נשיב
ואמר לדעת בארץ דרכך וגו' כנור בשעתא דאיהו מנגנא ביה
כההוא רוחא פתח ואמר יודוך עמיס כלס רוד כד הוה קס
ואתער עליה רוח קודשא פתח ואמר ארץ נתנה יכולה יכרכנו
שקיס להינו יכרכנו שהיס וייראו אותו כל אכסי ארץ בנין
לאמשכא עיבו דק"כה מעילא לתתא לבתר אחא רוד ברוח קדש
וסדר לון כחדא ואסתכל בכלא בהאי קרא דכנורא בנין דשלימו
דיקרא דק"כה עילא ותתא בשעתא דשאר עמיין אתכפיון ותתיין
ואודאן ליה לק"כה כיון דאינון אתכפיון ואודן ליה כדון אשתליס

יקרא דקב"ה עילא ותתא . בשעתא דאתא משה לפרעה ואמר
ליה ה' אלהו העבדים נקרא עלינו וגו' . פתח איהו ואמר לא
ידעתי את ה' . ובעא קודשא בריך הוא דיתויקר שמוה בארעא
כמה דאיהו יקיהא לעילא . כיון דאלקי ליה ולעמיה אתא איהו
דהוה מלכא קרופיגוס דכל עלמא ואודי ליה לקב"ה דכתיב ה'
הגדיק כיון דאיהו אודי כל שאר מלכין אודן דכתיב אז נבהלו
אלופי אדום . אתא יתרו כומרא עלאה ורבבא רב ממנא דכל
טעוון אחרנין ואודי ליה לקודשא בריך הוא ואמר עתה ידעתי
כי גדול ה' מכל האלהים כדון אסתלק ואתייקר קב"ה ביקריה
עילא ותתא ולבתי יהב אורייתא בשלימו דשולטנו על כל
אמר רבי שמעון לרבי שעור בריה ע"ד כתיב יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם . אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי . ככה
רבו אבא ואמר כרסא אב על בניס . מאן ירסא על רבי שעור
לאשלמא מלוי בר רחמינו דמר זבאה חולקנא דזכינא למשמע
מלון אלין קמיה דלא נכסוף בהו לעלמא דתאי . אמר רבי אבא
הא כהן און לא כהוב ביתרו . כהן מדון כתיב . א"ל כלא איהו
קד . כקדמיתא חמוי דיוסף כהן און אקרי . ולבתי חמוי
דמשה כהן מדון . וכלא רוא תדא . דהא אלין תרין משה
ויוסף בדרגא דרזא קדא קיימין ברזא דאח ו"ו תרין ווין
בחדא . ומא דאהמר כהן מדון רוא דא אשה מדוינים . משה
ויוסף ברזא חדא קיימי רוא דא ו"ו תרין כחדא . אריס ידוי
על רישיה רבי אבא ובכה אמר נהירו דאורייתא סלקא השתא
עד רוס רקיעא דכורסייא עלאה לבתי דוסתלק מר מעלמא
מאן ינהיר נהירו דאורייתא . ווי לעלמא דיסתאר יתים מניך .
אבל מלין דמר יתנהירו בעלמא עד דייתי מלכא משיחא וכדון
כתיב ומלאה הארץ דעה את ה' וגו' : (דף פ"ו ע"א)
רבי יהודה הוה אזיל מקפוטקיא ללוד למתמי לרבי שמעון
דהוה תמן והוה רבי חזקיה אזיל עמיה . אמר ר' יהודה
לרבי חזקיה הא דתנינן קמיה רבי שמעון והוא יהיה פרא אדם
ודאי כך הוא ברירא דמלה . סיפיה דקרא דכתיב על פני כל
אקיו ישכון . מהו על פני כל אחיו ישכון . אמר ליה לא שמענא
ולא אימנא . דהא אוליפנא כתיב וזאת התורה אשר שם משה .
אשר שם משה אתה יכול לומר דלא שם משה אי אתה יכול

לומר . פתח רבי יהודה ואמר כי הוא חייך ואורך ימייך . מאן
דזכי באורייתא ולא אתפרש מינה זכי לתרין חייך חד בעלמא
דין וחד בעלמא דתאי . דכתיב חייך תרי . וכל מאן דיתפרש
מינה כמאן דמתפרש מן חיי ומאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו
מתפרש מכלא . ומא בהאי קרא דאיהו פתח פתחא לא יכולנא
למיעל בה . פתגמי אורייתא דסתמינן על אחת כמה וכמה
ווי לדרא דרבי שמעון ו' יוחאי יסתליק מניה . דכד חנן
קיימין קמיה דרבי שמעון מכועין דלכא פתיחין לכל עיבר
וכלא מתגלייא . וכד אתפרשנא מניה לא ידענא מידי וכל
מכועין סתמינן . אמר רבי חזקיה היינו דכתיב ויאצל מן
הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים כבולונא דא
דנהרין מניה כמה בולונין והוא בקיומיה שכיח . כך ר' שמעון
בן יוחאי מארי דבולונין הוא נהיר לכלא ונקהילא לא אעדי מניה
ואשתכח בקיומיה . אזלו עד דמטו לגביה . כד מטו גביה
אשכחיה דהוה יתיב ולעי באורייתא והוה אמר תפלה לעני
כי יעטף ולפני ה' ישפוך שיחו כל ללותא דישתאל ללותא וללותא
דעני עלאה מכלהו . מאי טעמא משום דהאי סלקא עד
כורסי יקרא דמלכא ואתעטר ברישיה . וקב"ה משתכח בהא
ללותא ודאי . תפלה דעני תפלה אקרי . כי יעטף עטופא דא
לאו עטופא דכסו הוא דהא לית ליה . אלא כתיב הבה פי
יעטף . וכתיב התם העטופים ברעב . ולפני ה' ישפך שיחו
דיקבל קמי מרריה ודא ניחא ליה קמי קב"ה משום דעלמא
מתקיימא ביה כד לא אשתכחו שאר קיימי עלמא בעלמא .
ווי למאן דההוא מסכנא יקבל עלוי למרריה משום דמסכנא
קריב למלכא יתיר מכלהו וכתיב והיה כי יעקב אלי ושמעתי כי
חנו אני . ולשאר בני עלמא זמנין דשמע זמנין דא שמע . מאי
טעמא משום דדיוריה דמלכא בהני מאני תבירי דכתי' ואת דבא
ושפל רוח . וכתיב קרוב ה' לנשכריו לב . לב נשכר ונדבא אלהים
לא תבוה . מכזן תנינן מאן דזויף במסכנא כויף בשכינתא דכתיב
ואת דבא ושפל רוח . וכתיב כי ה' יריב ריבם וגו' . בגין
דאפטורופא דילהון תקיפא ושליתא על כלא דלא אנטריך סאדי
ולא אנטריך לדיונא אחרא ולא נטיל משכונא כשאר דיינייא .
ומא משכונא נטיל נשמתין דבר נש דכתיב וקבע את קובעיהם

נפש . תו אמר תפלה לעני כל אתר דאקרי תפלה לעני כל אתר דאקרי תפלה מלה עלאה היא דהיא סלקא לאתר עילאה תפלה דרישא דאינון תפלי דמלכא דאנח להו . אסחר רישיה ר' שמעון וחמא רבי יהודה ולרבי חזקיה דמטו גביה . בתר דסייס אסתכל בהו . אמר להו סימא הוא לכו ואתאביר מנייכו . אמרו ליה ודאי דפתחא עלאה פתח מר ולא יוכלנא למיעל בה . אמר מאי הוא . אמרו ליה והוא יהיה פתח ארס וסיפיה דקרא כעיונא למנדע דכתיב ועל פני כל אחיו ישכון . מהו על פני כל אחיו דהא ברירא רבוליה קרא ידענא והאי לא ידענא . דסיפיה דקרא לא אתחוי ברישיה אמר לון חייכוון כלל חר מלה הוא ובתר דגנא סלקא . תאנא כמה פנים לפנים אית ליה לקודשא בריך הוא . פנים דהאיירין . פנים דלא כהרין . פנים תתאין . פנים רחיקין . פנים קריבין . פנים דלבו . פנים דלבר . פנים דימינא . פנים דשמאלא . תא חוי זכאין אינון ישרא קמיה קודשא בריך הוא דאחידן באנפון עלאין דמלכא . באינון פנים דהוא ושמיא אחידן בהו ואינון ושמיא חד הוא . ושאר עמין אחידן באינון פנים רחיקין . באינון פנים תתאין ובגויי כך אינון רחיקין מנופא דמלכא דהא חמינא כל אינון דמגריס קריבין דישגעש כמה אחין וקריבין הוו ליה וכלהו הוו באנפין תתאין באינון פנים רחיקין ובגויי דאברהם בד אתגור . ישמעא זכה דשוי מדוריה וחולקיה באתר דשליטא על כל אינון פנים רחיקין ותתאין על כל אינון פנים דשאר עמין . דהא הוא דכתיב ידו בכל ובגויי כך על פני כל אחיו ישכון . כלומר ישוי מדוריה וחולקיה לעילא מכלהו דכתיב ידו בכל . דשליטא על כל שאר פנים דלתתא . ובג"כ על פני כל אחיו ודאי דלא זכו כוותיה . אתו רבי יהודה ורבי חזקיה ונסקו ידוי אמר רבי יהודה הוינו דאמרי אינטי תמרא ברורדייא וכביעא דבורא בקטירא דקיורא אתבער . ווי לעלמא כד יסתלק מר מניה . ווי לדרא דיתערע בההוא זמנא . זכאה דרא דאשתמודעון ליה למר . זכאה דרא דאיהו שרי בגויה . אמר רבי חזקיה הא תנינן גיורא כד אתגור אקרי גר לך ולא יתיר . וסכא אמר מר ידו בכל . אמר רבי שמעון כלל אתקשר כחד . אבל גיורא תנינן . שאני ישמעאל דלאו גיורא הוא ברית דאברהם הוה

בריה דקדישא הוה וכתיב ביה בישמעאל הנה ברכתי אותי . כתיב הכא ברכתי אותי . וכתיב התם וה' ברך את אברהם בכל . וע"כ כתיב ידו בכל . ובגויי כך כתיב על פני כל אחיו ישכון . דאי שאר קריבין אתגורו אקרון גרי לך ולא יתיר ועלאה מכלהו . כ"ג אינון דלא אתגורו דקיימין באינון אפין רחיקין באינון אפין תתאין . ואיהו מדוריה לעילא מכל פנים ידוהו ומכל פנים דעמין עבא דהא הוא דכתיב על פני כל אחיו ישכון . אמר רבי יהודה קודשא בריך הוא כנין כך אכריז ואמר לא יהיה לך אהים אחרים על פני דהא הוא מהימנותא דיליה : (דף קמ"ט ע"א)

רבי יוסי הוה לעי באורייתא והוה עמיה רבי ינחק ורבי חזקיה . אמר רבי ינחק הא חמינן דעובדא דמשכנא כנוונא דעובדא דשמים וארץ ואא אתערו חברייא ברזין דילקון ועירו דלא יכול בר נש למיכל בשומיה ולמישמט ידיה לנו שומיה ולמכלע אמר רבי יוסי מלין אלין נסלק לון לנו כוטינא קדישא דאיהו מתקן תבשילין מתיקין כמה דאתקין לון עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ואיהו אתקין תבשילין דלית בהו אתר למיתוי אחרא למשרי בהו מלחא . ותו דיכול בר נש למיכל ולמשתוי ולאשלמא כרסוי מכל עדונין דעלמא ולאשתארא וביה יתקיים ויתן לפניהם ויאכלו ויתירו כהבר'ה . פתח ואמר ר' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום בין חירס ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם . האי קרא הא אתמר בכמה דוכתי . אבל וה' אסתכמותא דלעילא ותתא כדרא וה' איהו ובי דיניס נתן חכמה נתן כמאן דיהיב כזבזא ומתנה לרסימיה . כאשר דבר לו שלימו דחכמתא בעותרא ובשלס וכשולטנו דהא הוא דכתיב כאשר דבר לו . ויהי שלום בין חירס ובין שלמה מאי טעמא . כנין דהוה ידעי דא דהא סתימו דמלין דהוה אצרי ובני נשא אחרנין לא הוו ידעי לאסתכלא ולמנדע בהו כלל ובגויייהו אהרר חירס לאודאה לשלמה ככל מלוי . שלמה מלכא אסתכל והוה חמי דהא אפילו בההוא דרא דהוה שליס מכל דרין אחרנין לא הוה רעותא דמלכא עלאה דיתגלי חכמה כ"כ על ידיה ולא יתגלי אורייתא דהוה סתימה בקדמיתא ופתח לה פתחין . ואף על גב דפתח סתימין אינון בר לאינון חבימין

דרכו ומגמגמי בהו ולא ירעי למפתח בהו פומא ודרח דא
דרכי שמעון שייח בנויה רצותא דקורשא בריך הוא בנויה
דרכי שמעון דיתגליין מלין סתימין על ידוי אבל תוהנה על
חכימי דרע הין שבקין אפילו רגעא חדא למיקס קמי דרכי
שמעון למלעבי באורייתא בעור דרכי שמעון קאים בעלמא
אבל בדרח דא לא יתגשי חכמתא מעלמא ווי לדרח כד יסתלק
איהו וחכימין יתמעטון וחכמתא יתגשי מעלמא אמר רבי
ילחק ודאי הכי איהו דרע יומא חד הוינא אזיל עמיה בארשא
ופתח פומיה באורייתא וקמינא עמודא דעננא כעין מעילא
לתתא וחד ויהרא זכור נו עמודא דקילנא דחולי סני ואמינא
זכאה איהו בר נש דהכי אזרמן ליה בהאי עלמא מה כתיב
כיה במשה וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האהל
וקם כל העם והשתחויו איש פתח אהלו יאות הוה למשה
דאיהו נביאה מהימנא עילאה על כל נביאי עלמא וההוא דרע
דקבילו אורייתא על עורא דסני וחמו כמה נסין וכמה
גבוראן במלריס וענ ימא אבל הכא בדרח דא זכותא עלאה
דרכי שמעון קא עביר לאסתחאה נסין על ידוי :

זוהר חלק שרישי (דף ע"ז ע"א)

ד"א איש הארמה דבגיטה אתקיימת לבתר דאשתליאו קדמאי
דכתיב לא אוסיף לקבל עוד את הארמה בעבור הארס
וגו' תאנא מי נח אקרין דהוה גריס דאקרין על שמים
א"ר יוסי זאת לי מאי קא מיירי אלא אמר קב"ה מי נח גרמו
לי דאגלי זאת בעלמא דכתיב ואני זאת כריתי אותם זאת את
הברית וגו' את קשתי נתתי בענן כלומר לית מאן דאשגח
אלא ליקרא דשמי דרמיזא באת ומאן גריס לי מי נח מכאן
סימנא לחסידא זכאה דלא יתגלייא ולא יטריד עלמא להאי
זאת ומאי ניהו ההוא דבעי רחמי על עלמא ואתחזי לאגנא
עלוי כגון ר"ש דלא אלטריד עלמא ביומיו להאי ברית דהא הוא
סימנא בעלמא הוה דלא הוה גורה דאגנור על עלמא לעילא
דלא מבטל לה וקיינו דכתיב מושל בארס קב"ה מושל בארס
ומי מושל בקב"ה כביכול דריק דקב"ה גזיר ואיהו מבטל כגון

ר"ש בן יוחאי דיומא חד הוה יהיב אכבא דתרעא דלוד זקק
עיניו חזא שמשה דנהיר ואסהס נהורא ג' זמנין אדרכי אהתשד
נהורא ואחזוי ביה בשמשא אוכמא וירוקא א"ל לרבי אלעזר
כריה תא אכהראי ברי ונחמי דהא ודאי גורה אגנור לעילא
וקב"ה בעי לאודעי לי דוראי חלתין יומין תליא ההוא מלחא
דאגנור לעילא ולא עביר קב"ה עד דאודעיה ללדיקויא דה"ד
כי לא יעשה ה' שהיס דבר כי אם גלה סודו ש עבדיו הנביאים
עד דהוו אזלי עאלו בההוא כרס חמו חד חוייא דהוה אחי
ופומיה פתיחא ומלהטא בארעא בעפרא אשתניק ר"ש והטפר
ידוי כרישיה דחוייא שכיך מאיך פומיה וחמה לישניה מרחיש
א"ל חוייא חוייא זיל ואימא לההוא חוייא דהא ר"ש בן יוחאי
בעלמא שכיח עייליה לרישיה לחד נוקבא דעפרא אמר גזיר
אנא כשם דתתאה אתחזר לנוקבא דעפרא כן עלאה יתחזר
לנוקבא דתהומא רבא רחיש ר"ש בליתא עד דהוו מללי שמעו
חד קלא פיטקרא דקיטפא עולו לאחרייכו קטפירא דבוריינו לא
שראן בעלמא דהא ר"ש ב"י בטיל לון זכאה אנת ר"ש דמארך
בעי ביקרד על כל בני עלמא במשה כתיב ויחל משה וגו'
דמשמע דאחיד ליה פרגורא ואנת ר"ש גזיר וקב"ה מקיים הוא
גזיר ואנת מבטל אדרכי חמא דנהיר שמשא ואתעבר ההוא
אוכמא אר"ש ודאי הא עלמא אתבסס עאל לכיתיה ורש כי
לדיק ה' לרקות אהב ישר יחזו פנימו מ"ע כי לדיק ה' לרקות
אהב משום דישר יחזו פנימו מאי פנימו פניס דבני עלמא
בעיין למבעי רחמי עלייהו על כל מה דאלטריכן א"ל רבי
אלעזר בריה אי הכי ישר יחזו פנימו מבעי ליה או ישריס
יחזו מאי ישר יחזו א"ל רזא עלאה דאגנור ימי קדם דעתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין וימי עולם דזעיר אקרין פנימו
דאגנור חמו בארס מישר מה דאלטריד למחמו תאנא בשעתא
דקב"ה אשגח בעלמא וחמא דמתכשרן עובדיהון דבני נשא
לתתא אתגלייא עתיקא קדישא בזעיר אנפין ומסתכלן כל
איוניו אנפין באנפין סתימין ומתברכן כלהו מ"ט מתברכן
משום דמתכלן אלון באלין בארס מישר דלא סטאן לוימנא
ולשמאלא דה"ד ישר יחזו פנימו ומתברכן כלהו ומשקיין דא
לרא עד דאתארכן כולהו עלמין ומשחקי כלהו עלמין כחד

וכדין אתקרי ה' א' ושמו אחד וכד חובי עלמא כגואן אסתים
עתי קדי' ולא משנתין אנפין באנפין וכדין דינין מתערי בעלמא
וכרסון רמיו ועתיק יומין אסתים ולא אתגלייא הדא הוא
דכתיב חזי הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב .
עד די כרסון רמיו דאינון כתרין עלאין דמשקיין לכלהו
אתרנין לאוקמי בקיומיהו ומאן אינון אבהן ועתיק יומין יתיב
ולא אתגלייא וכדין מהפכין חייבי עלמא רחמי לדינא . תאנא
מסטרדא דאימא נפקין גרדינין נימוסין קליפין ואחדין בקולפוי
דגבורה שלטין על רחמי כמה דאח אמר הנועדים על יי'
על יי' ממש . וכדין אשתכחו עלמין חסרין דלא שלמין
וקטנותא אתער ככלהו . וכד בני עלמא מכשרין עובדיהון
לתתא מתבסמן דינין ומתעברן ומתערי רחמי ושלטון על
ההוא בישא דאתער מן דינא קשייא . וכד מתערן רחמי
חדוא וניחומין משתכחין משום דשליטין על ההוא בישא דהא
הוא דכתיב וינחם יי' על הרעה . וינחם משום דשלטא על
הרעה דאתכפייא דינא קשייא ושלטין רחמי . תאנא בשעתא
דמתבסמן דינין ושלטין רחמי כל כתרדא וכתרדא בקיומיה
ומתברכאן כלהו כחדא . וכד תייבין כל חד וחד לאתריה
ומתברכאן כלהו כחדא ומתבסמא אימא בקלדיטי גליפין ותייבין
לסטרדא כדין אקרי תשובה שלימה ואתכפר עלמא דהא אימא
בחדוותא שלימתא יתבא דכתיב אס הבנים שמחה וכדין אתקרי
יוס הכפורים דכתיב ביה לטהר אתכם מכל חטאתיכם
ומתפתחין כ' תרעין דסטרין גליפין : דק כ"א ע"א
רבי יוסי פתח ויאמר אליה ברק אס תלכי עמי והלכתי וגו'
מאי קא מיירי אלא אמר ברק הואיל ורוח קדישא שרייא
עלה בזכותה אשתויב ולא לישרי עלי נוקא . ומה ברק סמך
על אתתא לאשתובא בגינה . אגן דאורייתא עמנא דהיא שמה
דמלכא קדישא עאכ"ו יתבו גו ההיא מערתא כל ההוא יומא
כד רמש לוליא אתנהור סיהרא במערתא עברו תרי טייעי
וחמריהון טעונין מחמרדא ומכלא לגרמיהו שארי על מטולא
אמרי האי להאי נבית הכא הא לן למכלא ולמשתייא ולחמרי
ואנן נעול למערתא דא . א"ל חכריה עד נא נייעול תימא
האי קרא דלא מתיישב . א"ל מאי הוא . א"ל מלה חד דכתיב

אודך לעולם כי עשית וגו' . מהו כי עשית ולא כתיב מה
וכתיב כי טוב נגד חסידך וכי לגבי אחרא לאו איהו טוב
לא הוה כיריה אמר ווי לטיועא דשכנא לקודשא בריך הוא
בגיניה . רבי חייא ורבי יוסי דהוו יתבי במערתא קדו אמר
רבי חייא לרבי יוסי ולא אמרית לך דכד עכיד קב"ה ניסא
בכלא עכיד . נפקו כד נפקו אקדים רבי חייא ופתח שלום
שלום לרחוק תרי שלמא הכא חד לרחוק וחד לקרוב וכלא
חד לרחוק דאתעכיד קרוב . תו לרחוק דא הוא מאריה
דתשובה קודם הוא רחוק והשתא איהו קרוב . תו רחוק כד
בר נש אתרחיק מאורייתא רחוק הוא מקודשא בריך הוא ומאן
דקריב לאורייתא קריב לקב"ה כהדיה והשתא אתחברו עמנא
ועולו למערתא אתו אינון טייעין ואשתתפו קמיהו אשתנקלו
לחמרייהו ואתקינו למיכל נפקו כלהו לפוס מערתא אמר חד
מן טייעין לימרו לן מארי דאורייתא האי קרא אודך לעולם
כי עשית ואקוה וגו' כי עשית מהו כי עשית ולא כתיב מה
וכתיב כי טוב נגד חסידך וכי לגבי אחרא לאו הוא כי
טוב . אמר רבי חייא כי עשית ודאי ומה עשית . לעולם
דבגין האי עולם דעבד קב"ה ואתקן ליה אודי בר נש לקב"ה
בכל יומא ואקוה שמך כי טוב נגד חסידך הכי הוא ודאי
לקבלי אינון זכאין שמא דקודשא בריך הוא טוב ולא לקבלי
חייבייא דמכזין ליה בכל יומא ולא משתדלי באורייתא . א"ל
יאות הוא אבל מלה שמענא מבתר כותלא ומסתפינא לגלאה .
אמרו ליה רבי חייא ורבי יוסי אימא מילך דאורייתא לאו היא
ירותא לאתר חד . אמר לון יומא חד הוינא אזיל ללוד עאלנא
למתא ואסמכנא . גרמאי בתר כותלא חד ורבי שמעון בן יוחאי
הוה כההוא ביתא ושמענא מפומיה האי קרא . אודך לעולם
כי עשית אודך דוד מלכא לקודשא בריך הוא אמרו על ההוא
עולם בתרשא דאיהו עבד דדוד מלכא אחר ביה כההוא עולם
וכיה ירית מלכותא . ואקוה שמך כי טוב . נגד חסידך . מאן
אינון חסידך אלא אית חסד ואית חסד ואלין אקרין חסדי דוד
הנאמנים . וכד אלין חסדי דוד אתגליין מההוא טיבו דנגידו
דעתיקא קדישא כדין אקרי יסוד טוב . כדין אשתכח טוב
לגביהו דהא כד אשתכח כמה דאיהו ביה הוא מכסס לקאי

עלמא בתראם וכלא השתכח בכרכה ועל דא דוד הוא מחכה
להאי דרגא דנקור להאי עולם דאיהו אחיד ביה : מלין אלון הכי
שמענא לון אבל לא ידענא מאי הוא : אתו רבי חייה ור' יוסי
ונסקו ליה ברישיה : אמר רבי חייה מאן חפי עיניך בעפרא ר'
שמעון בן יוחאי דאנת באחרך ואנח מרעיש טורייה עלאי
ואפילו לפורי שמייה וכלא חדאן במלולך : ווי לעלמא בההיא
שעתא כד הסתלק מניה : תו פתח ואמר ההוא גברא הא מלה
אחרא שמענא מניה בההיא שעתא בקרא דכתיב ועתה שמע
אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנונו וגו' למען אדני ואמר הכי.
אי קמא דא לעילא מכלא שפיר הוא דהכי אמרין עבד כדיל
מלכא : אבל שמא דא הא ידע דהוא אתר כי דינא דמניה נפיק
דינא לעלמא : מאן קמא דאמרין למלכא עבד בגין עבדך או
בגין מלה זעירה מנך : אלא הכי אלטריך דשמא דא אתקין
ביתא למלכא וביתא דמקדשא לתהא ודא אחידת כדא בגין
דאתקשר דא ברא : וכד מקדשא להא קאים כקיומיה האי
שמא לעילא קאים כקיומיה ודא הוא כמאן דאמר למלכא בני
ביתא דא והיכלא דא בגין דלא ישתכח מטרוניתא דיתכא לבר
מהיכלא : אוף הכא והאר פניך על מקדשך השמש למען אדני
מאי טעמא למען אדני דלא ישתכח לבר מן דיוריה : חוהו
רבי חייה ורבי יוסי והדו בההוא ליליא : בתר דאכלו פתח
חבריה טייעא ואמר אימא קמייכו מלה חד דאשתדלנא ביה
האי יומא האי קרא דכתיב מומור לדוד כהיותו במדבר יהודה
דוד אמר שירתא כד הוה עריק מחמוי ומאי אמר אלהים אלי
אתה אשחרך למאה לך נפשי וגו' : אלהים שי אתה דהא בגבורה
אחורא תדירא : אשחרך : וכי דוד היך יכול לשחרא ליה לקודשא
ב"ה בארעה רחיקא ואתהרך מארעה דשכינתא שרייה : אלא
אע"ג דאתהרך מתמן לא שביק רידיה לשחרא ליה לקב"ה :
ואנא שמענא אשחרך כמאן דאמר איזיל לאתחזאה קמך כד
דלא ויכלנא : כך אשחרך כד דאנא לבר מאתר דשכינתא שרייה
נמאה לך נפשי : דהא נפשי תאיב לנכך וגופא דילי לאתחזאה
קמך ולא ויכלנא בגין דאנא בארץ ליה ועיף בלי מים : דהא
ארץ ליה ועיף אקרי לבר מאתר דשכינתא שרייה בגין דמים
חיים לא שביח הכא ומאן אינון מים חיים דא שכינתא דכתי'

כה באר מים חיים ועל דא ארץ ליה ועיף בלי מים כתיב :
אמרו רבי חייה ורבי יוסי ודאי אורחא תקינא קמן עאלו
למערתא דמכו : בפלגו ליליא שמעו קל חיותא במדבר
דנקמו : אתעברו : אמר רבי חייה הא עירון הוא לסייעא
לכנסת ישראל דהיא משכחת למלכא : אמרו כל קד וחד לימא
מלה ממה דשמע וידע באורייתא : יתבו כלהו : פתח רבי
חייה ואמר למנא על אילת השחר מומור לדוד : מאן אילת
השחר דא כנסת ישראל דאקרי אילת אהבים ויעלת חן וכי
אילת השחר ולא כל יומא : אלא אילת מההוא אתר
דאקרי שחר כמה דאזת אמר בשחר נכון מואלו : ודוד
מלכא על כנסת ישראל קא אמר דא : דהא לא אמר
כנסת ישראל דא משמע דכתיב על אילת השחר :
תא חזי כשעתא דרמש ליליא פתחין סתימין דעלאי ותתאי
משכתיו וכל אינון רחיקין מתערין ואלוין ושטאן
כל עלמא ומחדרין על גופי בני נשא וסארי לאתרייהו
ולערסיהו ומאן דיוקנא דמלכא קדישא ומסתפו דהא אתקפו
בערסיהו במלי דשמא קדישא : וכי נשא נשמתהו סלקין כל
חד וחד כדחזי ליה והא אוקמוה זכאה חולקסו דנדיקייא
דנשמתהו סלקין לעילא ולא מתעכבי באתר אחרא דלא אלטריך
כד אתפלג ליליא כרוזא קאים וכריו ופתחין פתיחו : כדון רוחא
חד רסטר לפון אתער ואקיש בכנור לדוד ומגנן מאליו ושכחת
למלכא וקודשא בריך הוא משתעשע בנדיקייא בנגתא דערין :
זכאה חולקיה מאן דאתער בההוא זמנא ואשתדל באורייתא וכל
מאן דקאים בההוא זמנא אקרי חבריה דקב"ה וכנסת ישראל :
ולא עוד אלא דאלין אקרין אקיס ורעיש ליה דכתיב למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : אקרין חבריה דכתיב חבריה
מקשיבים לקולך : כד אתי ימנא כרוזא קאים וכריו ופתחין
רסטר דרומא אתפתחו ומתערין ככבים ומזלות ופתחין דרחמי
אתפתחו ומלכא יתיב וקביל תושבחן כדון כנסת ישראל וכל אינון
חבריה אחירן בנרפאה ומלייהו אתיין ושריין כחוקא דמלכא
כדון פקיד מלכא ובספרא כתיבו כל אינון בני היכליה וחוטא
דחסד אתמשך עלייהו דמההוא חוטא אתעטר כד נש בעטרא
דמלכא ומניה דחלין עלאיין ותתאיין ואפילו בזמנא דמאריסו

דינא קיימין למידן עלמא הוא עאל בכל תרעי מלכא ולית
מאן דימקו בידוי ואינון מאריהון דינא לא דינין עליה דינא
בנין דהא אתרסיס ברשימו דמלכא דאשתמורע דהוא מהיכלא
דמלכא ובגין דא לא דינין עליה דינא . זכא חולקהון
דלדיקויא דמשדלי באורייתא וכ"ש בזמנא דמלכא תאיב על
מלי דאורייתא . תא חוי רזא דמלה לא קיימא כנסת ישראל קמי
מלכא אלא באורייתא דהא כל זמנא דישאל בארעא אשתדלו
באורייתא כנסת ישראל שראת עמהון כד אכתבלו ממלי אורייתא
לא וכלא לקיימא עמהון שעתא חדא . בנינו כך בשעתא דכנסת
ישאל אתערת לגבי מלכא אתקיף חילא ומלכא קדישא חדי
לקבלא לון וכל זמנא דכנסת ישראל אתת לקמי מלכא ואורייתא
לא אשתכח עמה ככיכול תש חילקא . ווי לאינון דמחלשין
חילא דלעילא בנינו כך זכאין אינון דמשדלי באורייתא וכ"ש
בההיא שעתא דאלטריד בה ככנסת ישראל כדון קב"ה קארי
עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר . רבי יוסי
פתח ואמר משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מלילה
שומר מה מליל . האי קרא אוקמוה חברייא בכמה אתר . אבל
משא דומה כל זמנין דישאל אשתכחו בגלותא אתיידע זמנא
וקלא דילהון וזמנא וקלא דהוא גלותא והאי גלותא דארום
הוא משא דומה דלא אתגלייא ולא אתיידע כאינון אחרנין .
קב"ה אמר אלי קורא משעיר קלא שמענא בגלותא דשעיר
אנון דרחקי בינייהו אנון דשכבי לעפרא ומאי אמרי שומר מה
מלילה שומר מה מליל אינון תבען לי על מטרוניתא מה
עברית מן מטרוניתא דיליה כדון קב"ה כניש לפמלייא דיליה
ואמר חמו בני רחמי דאינון דחיקין בגלותא ושכקין לערא
דילהון ותבעין לי על מטרוניתא ואמרי שומר אנת דאקרי
שומר אן הוא שמירה דולן אן הוא שמירה דביתך מה מלילה
מה עברת מלילה . הכי נטרית לה . מה מליל . דהא לזמנין
אתקרי לילה ולזמנין אתקרי ליל . דהא הוא דכתיב ליל שמורים
הוא . וכתיב הוא הילל הזה . כדון קודשא בריך הוא אטיב
לון הא שמירה דדי אשתכח דהא אנה זמין לקבלא ולאשתכח
בהרם דהא הוא דכתיב אמר שומר האז דטעור ביתא אתא
בקר וגם לילה דהא בקרמיתא אשתלקת לעילא לעילא וסלקת

לסהוא בקר דאזרמן ביה תדירא השתא אתא בקר . הא זמנין
לאשתכרא כלילא . וגם לילה הא זמנא הוא אבל בנימינו
אשתכבו ואי אתון בעאן דא על מה אתון מתעכבו . טובו
טובו בתשובה כדון אתיו אתו לגבאי ונחוי כלא במדורא קדא
וכלנא כתוב לאתנא . דהא הוא דכתיב ושב יי' אלסיך את
שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב תרין ושב כתיב הכא .
אלא חד לכנסת ישראל וחד לקודשא בריך הוא דהא הוא דכתיב
ושב יי' אלסיך את שבותך ושב וקבאך מכל העמים :

פתח

ההוא טייעא ואמר ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני
אלהים תא חוי כד קודשא בריך הוא אתי להשתעשא
עם דדיקויא בגנתא דערן כל מלי דעלמא התאה וכל עלאין
ותאין מתערין לקבליה וכל אילני דבגנתא דערן פתחי שבחא
לקבליה ה' אז ורכבו יצי היער לפני יי' כי בא ואפילו עופי
דארעא בלהו מרחשי שבחא קמיה . כדון שלהובא נשק וכטש
בגרפוי דתרנגולא וקרי ושבח למלכא קדישא וקרי לכני נשא
דישתדלון באורייתא ובשבחא דמאריהון ובפולחניה זכאה
חולקהון דמאן דקיימין מערסייהו לאשתדלא באורייתא . כד
אתי לפרא פתחין דרומא נפתחין ותרעי דאסותא נפקין
לעלמא ורוחא דמזרח אתער ורחמי אשתכחו וכל אינון ככביא
דזמנן תחות שולטניה דהאי בקר בלהו שתחין שבחא וזמנין
למלכא עלאה דהא הוא דכתיב ברן יחד כוכבי וגו' . מה בעאן
הכא בני אלהים דאינון מזמנין תרועה בהאי בקר דהא כל דינון
אשתכברו בזמנא דחסד אתער בעלמא . אלא ויריעו כל בני
אלהים הא אתבר תוקשא דדינין קשיין אתבר חילא דילהון כמה
דאת אמר רועה סתרועבה ארץ . וכל כך בנין דהאי בקר
אתער בעלמא ואברהם אתער ואתי למנטע אשל בבאר שבע
מלה דא הכי שמענא לה בבאר שבע וראי וכתיב ויקרא שם
בשם ה' אל עולם . פתח סבריה טייעא ואמר הבקר אור
והאנשים שלחו וגו' . מאי הבקר אור . הכי אוליפנא . מהו
בקר אלא בזמנא דאתי לפרא ודינין מתעברן וחסד בעא
לאשתכרא כל אינון דאתיין מסטרא דא מבקרי לאתרייהו לזמנא
ברכאן לעלמא ורא הוא הבקר אור דהא רחמי מתיישבי לעלמא
וחסד קאי באתרא כדון הוא בקר אור . וכתיב וירא אלהים את

האור כי טוב... תא חזו כלל הוא בהרמין ודיען... ליליא הא
ידיעה... בקר אור ידיעה... והוא רגה עלאה דאשתבח ביה
תדירא... אימתא כד נהיר שמעא... שמעא ידיעה והוא רגה
עלאה דמבסם לכלא ונהיר לכלא כד"א כי שמעא ומנן ה' אלהים
והאי בקר אור נהיר משמעה ודא נהיר ליליא כב"כ כלל תלויא
דא כדא... והאי בקר כד אשתח כד בני עלמא אשתחין באחדותא
ומשתכחי בעלמא ושתחא הא נהיר ימנא ערן רעותא הוא
למהך באורחא... כריכו לון רבי חייא ורבי יוסי ונשחו לון
כבושיהו ושדרו לון... אמרו רבי חייא לרבי יוסי כהך החמנא
דתקין אחמנא קמון ודאי קב"ה שדר לון נכון וזכאין אינון
המשתדלי באורייתא ולא ארפינ מינה בעתא חדא... נפקו רבי
חייא ורבי יוסי ואזלו לארחייהו א"ר יוסי ודאי רחימנותא דלכחי
קשיב באלין טייעי אמר רבי חייא לא תוהנא על דא דהא
בינמיו דרבי שמעון אפילו לפי שמייה מרחשן חכמתא דהא
מלוו אשתמודען לעילא ורתתא... פתח רבי חייא ואמר ויאמר
ה' אל משה הקד שוכב עם אבותיך וגו'... תא חזי כל זמנא
דהוה משה קיים בעלמא הוה מנחמו ביהייהו וישראל בגון
דא ישתבחון בחיובא קמי קודשא בריך הוא ובגין דמשה
אשתבח בינייהו לא יתא כהוא דרא ער דרא דייקו מלבא
משיחא דחמני יקרא דקודשא בריך הוא כוותיהו דאינון אשתבקו
מה דלא אשתבקו דרין אחרנין... דתנין חמאת שפחה חדא
על ימא מה דלא חמאת ענא דחוקא נביאה אי אינון אשתבקו
כל כד... נשיחון וישראל כ"ש... בנייהו כ"ש... גוברין כ"ש
נשיאים כ"ש... סנהדרין כ"ש... וכ"ש נביאה עלאה מהימנא משה
דאיסו על כלל אשתח אלין טייעי מדברא מרחשין חכמתא
כל כד... כ"ש חכמי דרא... כ"ש אינון דקיימו קמיה דרבי
שמעון ואולפי מיניה בכל יומא... כ"ש וכ"ש רבי שמעון
דהוה עלאה על כלל בתר דמות משה מה כתיב וקס העם
הזו וזנה וגו'... כד חזו לעלמא כד יסתלק מניה רבי שמעון
דמבעיהו דחכמתא וסתתמו מעלמא ויבעי בר נש מלס
דחכמתא ולא ישבח מאן דיימא וטעאן כל עלמא באורייתא
בגין דלא ישתבח בינייהו מאן דאשתח בחכמתא... על ההוא
זמנא כתיב ואם כל עדת ישראל ישגו... ואם ישגו באורייתא

ולא ינדעון אשתחא כמאי הוא כגין ונעלם דבר מעיני הקהל
דלא ישבח מאן דידע לגלאה עמיקתא דאורייתא אורחא...
ווי לאינון דרין דמשתכחי כרין בעלמא... אמר רבי יהודה זמין
קודשא בריך הוא לגלאה רזין עמיקין דאורייתא בזמנא דמלבא
משיחא כגין דמלאה הארץ דעה את ה' כמיס לוס מכסים וכתוב
ולא ילמדו עוד... איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה'
כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם אכ"ר...
(דף כ"ט ע"ב) הניא א"ר יוסי זמנא חדא הוה לריכה עלמא
למטרא אתו לקמיה דר"ש דבי יוסאור'
חזקיה ושאר חברייהו אשכחוהו דהוה אזיל למחמי לרבי פנחס
בן יאיר הוא ור"א כריה כיון דחמא לון פתח ואמח שיר המעלות
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים נסיוחד מאי שבת אחים נס יחד
כד"א ופניהם איש אל אחיו בשעתא דהווי חדר בחד משגזין
אנפין באנפין כתיב מה טוב ומה נעים... וכד מהדר דכורא
אנפיו מן כוקבא ווי לעלמא... כרין כתיב ויש נספה בלא
משפט... בלא משפט ודאי... וכתוב דק ומשפט מכוון בסאך
דלא אזיל דא בלא דא... וכד משפט מתרחק מלדק ווי לעלמא
(כרין כתיב ויש נספה בלא משפט)... והשתח חמינא דאשתון
אשתון על דכורא לא שריא בנוקבא... אמר אב לרא אשתון
גבאי יכוו דהאי יומא אסתכלנא דיתהדר כלל למשרי אנפין
באנפין... ואי לאורייתא אשתון שרו גבאי... אמרו ליה לכלא קא
אתינא לגבי דמר... ישתמיט חר מנן לכשרא לאחנא שאר
חברייא ואנן כתיב לקמיה דמר... ער דהווי אזלי פתח ואמר
שחורה אני ונאור בנות ירושלים וגו'... אמרה כנסת ישראל
קמי קב"ה שחורה אני בגלותא ונאור אני בסקודי אורייתא
דאע"ג וישראל בגלותא לא שבקי לון... כאהלו קדר דאינון
בני קטורה דאשתקדרו אנפיהו תדירא ועס כל דא כירועות
שלמה כהוא חזו שמייה למדכו דכתוב כוטה שמים כירועה...
אל תראוני שאני שחררת... מ"ט אני שחררת בניך ששופתני
השמש דלא אסתכל כי שמעא לאנהרה לי בדקא יאות... וישראל
מה אינון אמרין בני אמי נחרו כי... מאן אינון בני אמי
אלין דברכין ממנן חריסין על שאר עמין... ד"א בני אמי ממנש
כד"א השליך משמים ארץ וגו'... וכד השליך משמים ארץ שמוני

נוטרה את הכרמים מ"ט בנין דכרמי שלי לא נטרתי •
 ותנין בני אמי ודאי אסתכמו עלי כלומר כד אסתדי ארץ
 משמים כמה דאוקימנא דכתיב ותתלב אחותו מרחוק והבא
 אתמר ודאי הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 ובא אוקימנא גם יחד כד"ה והף גם זאת כהיותם שבת
 אחים בכלל • כיון דכתיב גם לאכללא כל אינון דלעילא דכל
 שולטנותא בההוא אתר אסתכח ד"ה הנה מה טוב ומה נעים
 וגו' אליו אינון חברייה בשעתא דאינון יתבין כחדא ולא
 מתפרשן דא מן דא • בקדמיתא אחזון גוברי מגיחי קרבא
 דבעו לקטלא דא לדא • לבתר ברחימותא דאחוה • קב"ה
 מהו אומר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 גם לאכללא עמהון שכינתא • ולא עוד אלא דקב"ה אצית
 למלווייהו וניסא ליה וחדו בהו • ה"ה אז נדברו יראי ה'
 איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו וגו' •
 ואתון חברייה דהבא כמה דהיותון ברחימותא מקדמת דנא ה"נ
 מכאן ולהלאה לא תתפרשון דא מן דא עד דקב"ה חדי עמכון
 ויקרי עלייכו שלם וישתכח בניכון שלמא בעלמא • דהא הוא
 דכתיב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך • אזלו • עד
 דהוו אזלי מטו לבי רבי פנחס בן יאיר נפק רבי פנחס ונשקיה
 אמר וכינא לנשקא שכינתא זכאה חולקי אתקין להו טיקלי
 דערסי קפטורי דקילטא • אמר רבי שמעון אורייתא לא בעי
 הכי אעבר להון ויתיבו • אמר רבי פנחס עד לא ניכול נשמע
 ממאריה דאורייתא מלא דהא רבי שמעון כל מלוי באתגלייא
 אינון איהו גברא דלא דחיל מעילא ותתא למימר לון • לא דחיל
 מעילא דהא קודשא בריך הוא אסתכס ביה • לא דחיל מתתא
 באריה דלא דחיל מבני ענא • (דף ס' ע"ב)
פתח רבי חזקיה ואמר ה' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת
 לעות את יעף דבר וגו' • זכאין אינון ישראל דקב"ה
 אחרעי בהו מכל שאר עמין וקראין קדש ויהיב להו חולק בשמא
 קדישא ובמה אחידו ישראל בשמא קדישא בנין דוכו באורייתא •
 דכל מאן דוכי באורייתא זכי ביה בק"כה • ותנין
 קמיה דמר מאי קדש שלימותא דכלא דאקרי חכמה עלאה ומהאי
 אתר נפקין מבויעין ונחלין לכל עיבר עד דמטו להאי זאת

והאי זאת כד מתברכא אקרי קדש
 ואקרי חכמה וקראין ליה רוח הקדש כלומר רוח מההוא קדש
 דלעילא וכד נפקין ומתערין מינה רזי אורייתא כדון אתקרי לשון
 הקדש • ובשעתא דנגיד ההוא רבות קודשא לאינון חרי קיימין
 דאקרון לבאות אסתכס תמן • וכד נפיק מהמן בההוא דרגא
 דאקרי יסוד לההוא חכמה ועירא • כדון אתקרי לשון למודים
 ונפיק לאתערא לאינון קדישי עליונים • כדון כתיב ה' אלהים
 נתן לי לשון למודים • ולמה לדעת לעות את יעוף דבר • וקודשא
 בריך הוא יהיב האי לבולינא קדישא רבי שמעון ועוד דסליק ליה
 לעילא לעילא בנין כך כל מלוי באתגלייא אתמרו ולא אסתכסין
 עליה כתיב פה א פה אדכר בו ומראה ולא בחידוה •
פתח רבי יוסא ואמר ווי' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו
 ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגו' • ווי' נתן חכמה
 לשלמה דא הוא דתנין ביומיו דשלמה מלכא קיימא סיהרא
 באשלמותא • כאשר דבר לו כמה דאת אמר החכמה והמדע נתון
 לך • ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וכי מה בין האי להאי שא
 הכי תנין ווי' נתן חכמה לשלמה והאי חכמה במאי אוקים לה
 אמר רבי יוסי אוקים לה בהאי בקדמית' דשלמה עבד דנחית
 לחירם מההוא דרגא דהוה אמר מושב אהים ישבתי וגו' דתניא
 חירם מלך לור עבד גרמיה אלוה בטר דשלמה אתא עבד ליה
 בחכמתיה דנחית מההוא עיטא ואורי ליה לשלמה ובגין כך ויהי
 שלום בין חירם ובין שלמה • ותנין אמר רבי ינאק אמר רבי
 יהודה דשדר ליה חד שידא ונחית ליה שבעה מדורין דגיהכס
 וסלקיה ושדר ליה פתקין ככל יומא ויומא כידיה עד דאסדר
 ואורי ליה לשלמה ותנין שלמה ירית לה לסהרא בכל סטרוי
 בגין כך בכלא שליט בחכמתיה • ורבי שמעון בן יוחאי שליט
 בחכמיה על כל בני עלמא כל אינון דסלקין בדרגוי לא סלקין
 אלא לאשלמא עמיה •
פתח רבי יוסי ואמר יונתי בחגוי הסלע בסהר המדרגה וגו'
 יונתי דא כו' • מה יונה לא שבקת בן זונה לעלמין • כך
 כו' לא שבקת לקב"ה לעלמין • בחגוי הסלע • אליו ת"ה דלא
 משתכחי בנייחא בעלמא דין • בסתר המדרגה • אליו ת"ח
 הלנועין דבהון חסידים דחלי קב"ה • דשכינתא לא אעדי מגייהו

לעלמין כדון קו"כ מה מתבע בניניהו לכו ואמר הראיני את מראיך השמועני את קולך כי קולך ערב דלית קלא משתמע לעילא אלא קלא דאינון דמתעסקי באורייתא ותאנא כל אינון דמתעסקי באורי' כלילא דיוקני' אתחקק לעילא קמי קב"ה וקב"ה משתעשע בהו כוליה יומא ומסתכל בהו והוא קלא סליק ובקע כל אינון דקיעין עד דסליק קמי קב"ה כדון כתיב כי קולך ערב ומראיך נאום והשתא קב"ה חקק דיוקנא דרבי שמעון לעילא וקליה לעילא לעילא סלקא ומתעטרא בכתרא קדישא עד דקודשא ברוך הוא מתעטר ביה בכלהו עלמין ומשתכח ביה עליה כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר

פחח רבי חייא ואמר מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וגו' מה שהיה כבר היינו דתנינן עד לא ברא קב"ה האי עלמא הוה בארי עלמין וחריב לון עד דקב"ה סליק ברעותיה למברי האי עלמא ואמליך באורייתא כדון אתחקן הוא בתקונוי אתעטר בעטריו וברא האי עלמא וכל מאי דאשתכח בהאי עלמא הא הוה קמיה ואתחקן קמיה ותאנא כל אינון דברי עלמא דאשתכחו ככל דרא ודרא עד דלא ייתון לעלמא הא הוו קיימי קמיה בדיוקניהון והכי תאנא אפילו כל אינון נשמחין דבני נשא עד לא יחתון לעלמא כלהו גליפן קמיה ברקיעא בהוא דיוקנא ממש דאינון בהאי עלמא וכל מה דאולפין בהאי עלמא כלא ידעו עד לא ייתון לעלמא ותנינא האי באינון זכאי קשוט וכל אינון דלא משתכחין זכאין בהאי עלמא אפילו תמן מתרחקין מקמי קב"ה ועאלין בנוקבא דהוומא רבא ורחקין שעתא ונחמין לעלמא וההיא נשמתא דלהון הא אוליפנא כמה דאינון קשי קל בהאי עלמא כך הוו עד לא ייתון לעלמא וההוא חולקא קדישא דיהב לון רמאן ליה ואזלין ושטין ואסתאבין בהוא נוקבא דהוומא רבא ונטלי חולקהון מתמן ורחקין שעתא ונחתי לעלמא אי זכי לבתר ותב כתיובתא קמי מאריה הוא נטיל ההוא חולקא דליה ממש דהא הוא דכתיב מה שהיה כבר נקרא שמו ואשר להיות וגו' תא חזי בני אהרן לא אשתכחו בישראל כוותיהו בר משה ואהרן ואינון אקרין אילי בני ישראל ועל דטעו קמי

מלכא קדישא מיתו ובי קב"ה בעא לאוברא לון והא תנינן ברא דמתניתין דקב"ה עבד חסד בכלא ואפילו ברשיעי עלמא לא בעי לאוברא לון והני זכאי קשוט ס"ד דאינון אתאבירו מעלמא זכותא דילסון אן הוא זכותא דאבוהון אן הוא זכותא דמשה סני נמי ואינון היך אתאבירו אלא הכי אוליפנא מבוזאנא קדישא דקב"ה חס על יקרא דילסון ואתקד גרמיהון לגו ונשמתיין לא אתאבירו והא אוקימנא ות"ח עד לא מיתו בני אהרן כתיב ואלעזר בן אהרן לקח לו וגו' אקרי שמיה פנחס דהוה זמין לאתקנא עקימא ס"ד ואשר להיות כבר היה ותאנא כלהו זכאי קשוט עד לא ייתון לעלמא כלהו אתחקנו לעילא ואקרין בשמסן ורבי שמעון בן יוחאי מן יומא דברא קודשא בריך הוא עלמא הוה אזרמן קמי קב"ה ואשתכח עמיה וקב"ה קרי ליה בשמיה זכאה חולקיה לעילא ותתא עליה כתיב ישמח אביך ואמך אביך דא קב"ה ואמך דא כ"י :

תאנא כתיב וא' אשה בנדת עמאתה לא תקרב לגלות ערותה תני רבי יסודה דרא דרשבי שארי בגויה כלהו זכאין חסידין בלהו דחלי חטאה נינהו שכינתא שרייה ביניהו מה דלית בן בדרין אחרנין בניני כך מלין אינון מתפרשן ולא אתעמרו בדרין אחרנין לאו הכי ומלין דרזו עלאה לא יכלין לגלגא ואינון דידעי מסתפו ררבי שמעון כד הוה אמר רזא דהאי קרא חברייה כלהו עינוי ובעין דמעין וכלהו מלין דאמה הוו בעיניהו גליין כמה דכתיב פה א פה אדבר בו ומראח ולא בחירות ריומא חד שאיל רבי יוסא אמר ביעא דקושעא דנפקא מעופא דשרייה בנורא ואתבקעא לארבע סטרין תרין סלקין מנייהו וחד מאיך וחד רביע ברביעא דומא רבא אמר רבי אבא עבדת קמיה דרבי שמעון קדש חול דהא כתיב עליה פה אל פה אדבר בו אמר ליה רבי שמעון עד לא יתבקע ביעא תסתלק מעלמא וכך הוה באדרא דרבי שמעון תאנא ביומיו דרבי שמעון הוה אמר בר נש לחבריה פתח פיך ויאירו דברייך בטר דשכיב ורבי שמעון הוו אמרי אל תתן את פיך לחטיא את בשרך תניא אמר רבי שמעון אי בני עלמא מסתכלן במה דכתיב באורייתא לא ייתון לארגוא קמיה מאריהון תאנא כד מתערין דינין קשיין לאשתא בעלמא קבא כתיב סוד ה' ליריאינו

ובאדרה קדישא אתמר סכא אלטרוכנא לנלאה דהא לאתר דא
אסתלק דתנינן בשעתא דחוייא תקיפא דלעילא אתער בנין חובי
עלמא שארי ואתחבר עם נוקבא וטויל בה זוהמא אתפרש דכורא
מינה בנין דהא אסתאבת ואתקריאת מסאבא ולא אתחוי דכורא
למקר כבהרה רווי אי אסתאב הוא בהרה בזמנא דחויי אסתאבת
ותאנא מאה ועשרין וחמש ויני מסאבותא נחתו לעלמא דמתאחדן
מסטררא דחוייא תקיפא ושבעה ועשרין רכרבין מנייהו מתאחדן
בנוקבי ואתדבקן בהו ווי למאן דיקרב בהרה דמאן דיקרב בהרה
אחוי פגימותא לעילא דהא בחובא דא אתער חוייא תקיפא לעילא
ואשרי זומא באתר דלא אלטרויך ואתחבר בנוקבא ואתרבי
שעריה לרכורא ונוקבא אסתאבת ושערהא רבא וטופרהא סניאו
וכדין דינין שריין לאתערא בעלמא וסתאבון כלא דהא הוא דתני'
כי את מקדש ה' טמא מקדש ה' אסתאב בחוביהו דבני נשא :
תאנא מאי דתיב ואיבה אשית ביך וכין האשה . ארבעה
ועשרין ויני מסאבותא טויל חוייא בנוקבא כד
אתחבר צמה כחושבן ואיבה . ועשרין וארבע ויני מתעריין
לעילא ועשרין וארבע לתתא ושערהא רבא וטופריין סניאו וכדין
דינין מתעריין בכלא . ותאנא כד בעת אתתא לאתדכאה בעיית
לספרא ההוא שערה דרבי ביומא דחויי מסאבא ולספרא
טופרהא וכל ההוא זומא די בהון . דתאנא ברזי דמסאבותא
זומא דטופריין יתער זומא אסרא ובגויי כד בעיין גניזא .
ומאן דאעבר לון לגמרי כאלו אתער חסד בעלמא . דתניא לא
לבעי ליה לאינוס למוהב דוכנא לזינין בישין . דתנין שא וארבע
מאה וחמש וינין בישין מתאחדן בההיא זומא דטויל חוייא
תקיפא וכלהו מתעריין בההוא זומא דטופריין ואפילו מאן
דבעי יעביד בהו חרשין לבני נשא משום אינון דתליין בהו
ומאן דאעבר לון כאילו אסני חסד בעלמא ודינין בישין לא
משתכחין . ויעבר ההוא זומא וטופרהא דרשים ביה . דתניא
מאן דרדיך ברגליה או במסאניה עליוהו יכיל לאתקא . ומה
בהאי שיורי דשוורי דזומא דלעילא כד אתתא דמקבלא
ואתחברת בחוייא וטויל בה זומא עאכ"ו . ווי לעלמא
דמקבלא מינה בההוא זומא . בגיני כד א"ר שמעון אמר
קב"ס קביאו עלי כפרה בר"ת . עלי ודאי בנין דיתעברסקות

חוייא ויתבסס מאן דבעיא . עלי כמה דתיב שרפוס עומדים
ממעל לו . ועל דא כתיב בקרח הנוצרים על ה' רבנייהון
אתער מאן דאתער דאתי מסערייהו . אוק ההא הביאו עלי
כפרה . עלי ממא בנין דיתבסס ויתעבר ולא יסתכח חוייא
באתר דשארי . וכ"כ למא . על שמצטתי את הירח ושלטא בה
מאן דלא אלטרויך . ובגויי כד כתיב ואל אשה כגרת טמאתה לא
תקרב . זכאה דרא דרשב"י שארי בגויה זכאה עדכיה בין עלאין
ותתאין עליה כתיב אשריך ארץ שמלכך בן חורין מהו בן חורין
דוקיף רישא לנלאה ולפרשא מלון ולא דחיל כהאי דחויי בן
חורין ויימא מאי דבעיא ולא דחיל . מהו מלכך דא הוא דשב"י
מאריה דאורייתא מאריה דחכמתא דבר סוה רבי אבא וסברייא
חמן רבי שמעון סוה דקטני אבתריה ואמרי אחרי ה' ולכו
כאריה ישאנ : (דף ק' ע"ב)
רבי אבא שלח ליה לר"ש אמר אימתי זוגא רכנסת ישראל
במלכא קדישא שלח ליה וגם אמנא אחותי בת אבי היא
אך לא בת אמי ותאי לי לאשה . אתרניס רבי אבא אריס קליה
בכה ואמר ר"ש בולוינא קדישא ווי ווי . ווי לעלמא כד תפוק
מניה ווי לדרא דיהון בעלמא כד תסתלק מנהון וישתארוין יתמין
מנך . ח"ל רבי חייא לרבי אבא האי דשלח לקבלך מאי קאמר
אמר ודאי לאו זוגא דמלכא כמטרוניתא אלא בזמנא דהקרא
מאבא עלאה ובר אתנהרא מניה קרינן ליה קדש דהא מבי אבא
נטלין האי וכדין מזדווגי כהרא בנין דמלכא קדש אקרי דתיב
קדש ישראל לוי' דנטול מאתר דאקרי קדש . כדין אחותי בת
אבי היא אך לא בת אמי דהא מבי אבא שמא דא ולא מבי אמתא
ועל דא ותאי לי לאשה לאזדווגא כהרא בזמנא דא ולא
בזמנא דנטלה מבי אבא ולא בזמנא דנטלה מבי אמתא
ויוס הכפוריס אובח דתשמיש המטה חסור בנין דזוגא לא
אשתכח דהא מבי אימא נטלה ולא מבי אבא . אמר רבי
חייא ודאי זכאה דרא דרבי שמעון שארי בגויה זכאין אינון
דקיימין קמיה כל יומא : (דף קט"ו ע"ב)
ואה גס זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' . ואף גס זאת
ואף כד"א אף אני . גס לרבות כ"י דאקרי זאת דלא
שכח לון לעלמין . בהיותם בארץ אויביהם . בהיותם כלא
חלולה רבה

כחדא . לא מאסתים ולא געלתיס בנין דלא אתחבר בהו .
 להפר בריתי אתס דאי לא אפרוק להו הא בריתי פליג . ובנין
 כך להפר בריתי אתס . אמר ר' חייא אנא שמענא מלה חדתא
 דאמר ר' שצור לא מאסתים ולא געלתיס לכלתס . לא הכיתים
 ולא הרגתיס לכלתס מבעי ליה אלא לא מאסתים ולא געלתיס
 מאן דסאני לאחרא מאיס הוא לקבליה וגעלא הוא בניעולא
 קמיה אבל הכא לא מאסתים ולא געלתיס . מ"ט . בנין
 דחכיבותא דנפשא בינייקו ובנינה כלהו חכיבין גבאי הס"ד
 לכלתס לכלתס כתיב חסר ו"ו בנינה לא מאסתים ולא געלתי'
 בנין דאיסי רחימא דנפשא רחימותא דילי גבסא . לב"ג דרחיס
 אתתא והוות דירא בשוקא דבורסקי אי לא הוות היא תמן
 לא עייל בה לעלמין כיון דהיא תמן רמי בעינוי כשוקא דרוכלי
 דכל ריחין דעלמא טבין אשתכחו תמן . אוקף הכא ואף גס זאת
 בהיותס בארץ אויביהס דאיכו שוקא דבורסקי לא מאסתים
 ולא געלתיס . ואמאי לכלתס בנין כלתס דאנא רחימנא לה
 דאיסי רחימתא דנפשא דשריית תמן ודמי עלי ככל ריחין
 טבאן דעלמא בנין ההיא בלה דבגוויחו . א"ר יוסי אלו לא
 אתינא הכא אלא למשמע מלה דא דר' פתח ואמר בן יכבד
 אב ועבד אדוניו . בן יכבד אב כר"א כבד את אביך ואת אמך
 ואוקמוס במיכל ומסתויא ובכלא . האי בחייו דאתחייב ביה .
 בתר דמית אי תימא הא פטור מניה הוא לאו הכי . דאע"ג
 דמית אתחייב ביקריה יתיר דכתיב כבד את אביך דאי ההוא
 ברא אזיל בארע חקלא ודאי מבזס לאבוי הוא ודאי עביד ליה
 קלנא ואי ההוא ברא אזיל בארע מישר ותקין עובדוי ודאי
 דא אוקיר לאבוי אוקיר ליה בהאי עלמא גבי בני נשא אוקיר
 ליה בההוא עלמא גבי קב"ה . וקב"ה חייס עליה ואותיב ליה
 בכורסייא דיקריה ודאי . בן יכבד אב כנון רבי אלעזר דאיסו
 אוקיר ליה לאבוי בהאי עלמא ובההוא עלמא השתא אסני
 שבחא בר"ש בתרין עלמין בהאי עלמא ובההוא עלמא יתיר
 מחייו דוכה לבנין קדישין ולגזעין קדישין זכאין אינון לדיקויא
 דזכאן לבנין קדישין לגזעין קדישין עלייהו אתקרי כל רואיהס
 יצירוס כי סס זרע בך ס' : (דף קכ"ז ע"ב)

תניא אמר ר"ש לחכרייא עד אימת נתיב בקיימא דתר

סמכא כתיב עת לעשות לה' הפרו תורתך . יומין זעירין
 ומארי דחובא דחוק כרוזא קארי כל יומא ומחארי חקלא זעירין
 אינון ואיכהו בשולי כרמא לא אשגחן ולא ידעין לאן אתר אזלין
 כמה דראות . אתכנשו חכרייא לבי אדרא מלובשין שריין ורומחי
 אזדרו כחקוכון כעיטא כחכמא בסוכלתנו כדעת' כחיו
 בידין כרגלין אמלכו עליכון למאן דברשותיה חיי ומותא
 למגזר מילין דקשוט מלין דקדישו עליונין . לוייתו להו . וחדאן
 למשמע להו ולמנדע להו . יתיב ר"ש וככה ואמר ווי אי
 גלינא ווי אי לא גלינא חכרייא דהוו תמן אשתיקו . קס רבי
 אבא וא"ל אי נוחא קמיה דמר לגלאה הא כתיב סוד ה'
 ליריאתו והא חכרייא הלון דחלין דקב"ה אינון וכבר עאלו
 באדרא רבי משכנא מנהון עאלו מנהון נפקו . תאנא אתמנו
 חכרייא דר"ש ואשתכחו ר' שעזר בריה . ור' אבא . ור' יהודה .
 ור' יוסי בר יעקב . ור' ינחק . ור' חזקיה בר רב . ורבי חייא .
 ור' יוסי . ור' יוסא . ריין יהבי לר"ש ואלכען זקפו לעיולא ועשו
 כחקלא ביני אילני ויתבו . קס ר"ש וללי ללותיה . יתיב כגווייהו
 ואמר כל חר יסוי ידוי כתוקפי . סוו ידויהו ונסיב לון פתח
 ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש
 ושס כפחר וענו כל העס ואמרו אמן . פתח ר"ש ואמר עת
 לעשות לה' אמאי עת לעשות לה' משוס דהפרו תורתך . מאי
 הפרו תורתך תורה דלעינא דאיסו מחבטלא אי לא אתעביד
 בתקוני דא ולעהיק יומין אתמר כתיב אשריך ישראל מי כמוך .
 וכתוב מי כמוך באלים ה' . קרא לרבי שעזר בריה אוקביה
 קמיה ולר' אבא מסטרא אחרא ואמר אנן כללא דכלא עד כאן
 אתהקנו קיימין . אשתיקו שמעו קלא וארכובתן דא לרא נקשן .
 מאי קלא קלא דכנופיא עלאה דמתכנפי חרי ר"ש ואמר .
 ה' שמעתו שמעך יראתי אמר ההס יאות למהוי דחיל . אנן
 בחכיבותא הלויא מלתא דכתיב ואהבת את ה' אלהיך וכתיב
 אהבתי אתכס וגו' . ר"ש פתח ואמר הולך רכיל מגלה סוד
 ונחמן רוח מכסה דבר . הולך רכיל חוי קרא קשייא איס רכיל
 מבעי ליה למימר מאן הולך . אלא מאן דלא אתיושב כרוחיה
 ולא הוי מהומנא ההוא מלה דשמע אזיל כגויה כחורא כמיה
 עד דדחי ליה לבר מאי טעמא משוס דליה רוחיה דוקא

דקייומא אכל מאן דרוחיה רוחא דקייומא ביה כתיב ונאמן רוח
מכסה דבר ונאמן רוח קיומ' דרוח' ברוח' תליא מלתא ולית
עלמא מתקיימא אלא ברזא וכו' אי במלי עלמא אנטרוך רזא
כמלון רזון דרזייה דעתיק יומין דלא אתמסרן חפילו למלאכין
עלאין עהכ"ו אמר ר"ש לשמייא לא אימא דיזיתון . לארעא לא
אימא דתשמע דהא אפן קיומי עלמין . תנא רזי דרזון כד פתח
ר"ש כומיה אזרעזע אחרא וחברין אתחלקלו גלי ברזא ופחח
ואמר כתיב :

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארום לפני מלך מלך וגו'
זכאין אתון דיקייא דאתגלי לכוון רזי דרזון דאורייתא
דלא אתגליין לקדישו עליונים מאן ישגח בהאי ומאן יזכה בהאי
דהוא סהדותא על מהימנותא דכלא ללותא ברעיוא יתא דלא
יתחשב לחוכה לגלגה דא . ומה יימרון לי חברייה דהאי קרא
קשייא הוא דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא חזינן כמה
מלכים הוו עד לא ייתון בני ישראל ועד לא יהא מלכא לבני
ישראל ומה אתקזי הבא וברא אתערו חברייה . אלא רזא
דרזון הוא דלא יכלין בני נשא למנדע ולאשתמודע ולמרתא
כדעתייהו בהאי :

תאנא עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד דלא זמין תקונו
דמלכא ועטורי עטורין שירותא וסיומא לא הוה והוה
מגליף ומשער ביה ופרים קמיה חד פרסא ובה גליף ושיער
מלכין ותקונוי ולא אתקיימו ה"הד ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ ארום לפני מלך מלך לבני ישראל מלכא קדמאה לבני ישראל
קדמאה וכלהו דגליפו בשמהן אתקרון ולא אתקיימו עד דאנח
להו ולאנע להו ולבתר זמנא הוא אסתלק בההוא פרסא ואתתקן
כתקונוי ותאנא כד סליק ברעותיה למברי אוריית' טמירא תרי
שפי שנין דבעי לאתקנא ולמעבד יתקן בקדמיתא תקונוי
תאנא כלניעותא דספרא עתיקא דעתיקין סתרא
דסתירין טמיר דטמירין אתתקן ואודמן (כלומר אשתכח ולא
אשתכח) לא אשתכח ממש אכל אתתקן וליה דידע ליה משום
דהוא עתיק דעתיקין כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר
מטמירין וכתקונוי ידיע ולא ידיע מארי דחור כסו וחזיו כוסיטא
כאנפוי יתיב על כורסייה דשביבין לאכפייא לון ד' מאה אלפי

עלמין אתפשט חוורא דגולגלתא דרישוי ומנהירו דהאי חוורא
ירתו דריקו' לעלמא דאתי ארבע מאה עלמין ה"ד ארבע מאות
שקל כסף עובר לסוחר :

הקונא תנינא יתיב . אמר ר"ש האידנא אהקשר עלמא בריך
אנח רבי חזקיה לעתיקא דעתיקין אמר ר"ש כללו
כוזינין חברין דאתיין בהאי עוקא קדישא אסהדנא עלי שמייא
עלאין דעלאין וארעא קדישא עלאה דעלאה דאנא חמי השתא
מה דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטורא
דסיני דאנא חמינא אנפאי נהירין כנהורא דשמשא הקיפא דומין
למופק באקוותא לעלמא דכתיב וזרחא לכס ירחי זמי שמש
זרקה ומרפא בבנפיה . ועוד דאנא ידענא דאנפאי נהירין ומשה
לא ידע ולא אסתכל . ה"ד ומשה לא ידע כי קרן עור פגיו .
ועוד דאנא חמי בעיני תליקר מכילן גליפין קמאי ונהירין
ככוזינין וכד אהפרש כל חד מנייהו מפומיכוון אסתלק ואתתקן
ואתעטר ואתטמר בטמירוחא דתקונוי דיקנא וכל אחרנין
אשתארן ובעוד דכל חד מתפרש בפומייכו נהיר ואתעטר ויתוב
כמלכא בנו חיליה וכד אסהיים לאתפרשא סליק ואהעטר בעטרא
קדישא ואתתקן ואתטמר ויתוב בתקונוי דדיקנא קדישא וכן לכל
חד וחד . אזרדיו חברין קדישין דהא בקיימא דא לא יהא עד
דייתי מלכא משיחא . קום ר' חזקיה תניינות . תאנא עד לא קם
רבי חזקיה קלא נפק ואמר אין מלך אחד עושה שתי שליחות .
אתרניש ר"ש ואמר ודאי כל חד וחד כאתריה ואנא ור' אעזר כרי
ורבי אבא אשתלים שלימתא עלאה :

אכד ר' שמעון להברייא כד אתפרים פריסא דא דאתון חמאן
עלנא אנא חמינא דנחחו כל תקונוי בנויה ונהירו באתר
דא וחד פרוכתא כווינא דקב"ה פריסה בארבע סמכין לארבע
עיבר סמכא חד הוא יתיב מחתא לעילא וחד מגרופייה בידיה
ובמגרופייה ארבע מפתחין שנין מכל סטרוי ומתאחדן פרסא
ונחתין לה מעילא לתתא וכן לסמכא תניינא ותליתאה ורביעאה
ובין סמכא לסמכא אהירן תמניסר דגלי דסמכין ומתנהירין
ככוזינא דגליפין בההוא פרסא וכן לארבע עיבר . חמינא שין
תקונוי דנהירין עלה . והוו מחכאן מלי דפומנא לאתעטרא
ולאסתלקה כל חד כאתריה . וכד הוו מתתקן מפומנא כל חד

וחד סליק ואתער ואתקן בהווא תקונא דאתקן הכא מכל פומא דחד מנן ו בשעתא דחד מנן פתח פומא להקנא בהווא תקונא ההוא תקונא הוה יתוב ומחכה למלה דכפיק מפומיכוון וכדון סלקא בדוכתים ואחערטור וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על דשמעין מה דלא ידעו וזייתון לקליכוון כמה רחוקין קיימין הכא בנייכוון זכאין אתון לעלמא דאתי דכלהו מלי דנפקי מפומיכוון כלהו מלין קדישין מלי כשרן דלא אסטאן לימינא ולשמאלא דקב"ה חדי למשמע וזייתי להני מלי עד דהוא אגמר דינא די לעלמא דאתי תמרון זמנא אחרא כל הני מלין קדישין עלייכו כתיב וחכך כיון הטוב וגו' דובכ שפתי ישנים מאי דובכ שפתי ישנים דאפילו לעלמא דאתי מרחשן ספוותיכו אורייתא קמיה :

עד כאן סהימאן מלין ובירון טעמין זכאה חולקיה דמאן דידע וישנח בהון ולא יטעי בהון דמלין אלין לא אהיהיכו אלא למארי מארין ומארי חקלא דעאלו ונפקו דכתיב כי ישרים דרכי ה' ולדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם תנא ככה ר"ש ואריס קליה ואמר אי במלין דילן דאהגליין הכא אהגנוזו חברייה באדרא דעלמא דאתי ואסתלקו מהאי עלמא יאות ושפיר הוה בנין דלא אהגליין לחד מבני עלמא הרר ואמר הדרי בי דהא גלי קמיה דעתיקא דעתיקין סהימא דכל סהימין דהא לא ליקרא דילי עבידנא ולא ליקרא דבית אבא ולא ליקרא דחברייא אלין אלא בנין דלא יטעון בארחי ולא יעלון בכסופא לתרעו פלטרוי ולא ימחון בידיהון זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי תנא עד לא נפקו חברייא מההוא אדרא מיהו רבי יוסי בר' יעקב ור' חזקיה ור' יוסא וחמו חברייא דהו נטלין לון מלאכין קדישין כההוא פירא ואר"ש מלה ואשתככו לוח ואמר שמא ח"ו גזרה אהגזר עלנא לאתענשא דאהגלי על ידנא מה דלא אהגלי מיומא דקאים משה על טורא דסיני דכתיב ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה וגו' מה אנה הכא אי בנין דא אתענשו שמע קלא זכאה אנה ר"ש זכאה חולקך וחברייא שין דקיימין בהדך דהא אהגלי לכוון מה דלא אהגלי לכל חילא דלעילא אבל ת"ח דהא כתיב בככורוייסדנה וכלעירו ויב דלקים וב"ש דברעו סגי ותקיף אהדככו נפשתהון בשעתא דא דאתקסכו

זכאה חולקיהון דהא בשלימותא אסתלקו תנא בעור דאתגליין מלין אהרגישו עלאין ותתאין וקלא אהער במאתן וחמשין עלמין דהא מלין עתיקין לתתא אהגליין ועד דאלין מתבסמן נפשייהו באינון מלין נפקת נשמתיהו כנשיקא ואתקשרו בההוא פירא ונטלין להו מלאכי עלאי וסלקין לון לעילא ואמאי אלין משום דעאלו ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא וכלהו אחריני עשו ונפקו אמר ר"ש כמה זכאה חולקסון דהני תלתא וזכאה חולקנא בניו דא נפק קלא תניינות ואמר ואתם הרבקים בהי שריבס חיים כלבס חיים קמו ואזלו בכל אחר דהוון מסתכלי סליק ריחין א"ר שמעון שמע מנה דעלמא מתברך בנינן והוון נהרין אנפין דכלהו ולא הוון יכלין בני עלמא לאסתכלא בהו תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו והוה חדי ר"ש ורבי אבא עזיב יומא חד הוה יתוב ר"ש ורבי אבא עמיה אמר ר"ש מלה וחמו לאלין תלתא דהוון מיייתין להו מלאכין עלאין ומחזיין להו גניזין וארין דלעילא בנין יקרא דלהון והוון עיילי לון בטורי דאפרסמונא דכייא נח דעתיה דרבי אבא תאנא מההוא יומא לא אהרו חברייא מבי ר"ש וכר הוה ר"ש מנלה רזין לא משתכחין תמן אלא אינון והוה קארי להו ר"ש שבעה אינון עיני ה' דכתיב שבעה אלה עיני ה' ועלן אתמר אמר רבי אבא חנן שיתא בוטיני דנהראן משביעאה אנת שביעאה דכלא דהא לית קיומא לשיתא בר משביעאה דכלא תלי בשביעאה רבי יהודה קארי ליה שבת דכלהו שיתא מניה מתברכן דכתיב שבת לה' קדשמה שבת לה' קדש אוף ר"ש שבת לה' קדש אמר ר"ש תוהנא על סהוא חביר חרטן מארי דשערי אמאי לא אשתכח בני אהרא דילן בזמנא דאתגליין מלין אלין קדישין אהכני אתא אליהו ותלת קטפורי נהירין באנפוי א"ל ר"ש מ"ט לא שכית מר בקרדוטא גליפא דמאריה ביומא דהלולא אמר ליה חייך רבי שבע יומין אהברירו קמי קב"ה כל אינון דיייתון וישתכחון עמיה עד לא עיילתון בני אהרא דילכוון וכענא לאשתכחא זמין קשיר בכתפוי ולא יכילנא דההוא יומא שררי קב"ה למעבד נסין לרב המנונא סבא וחברוי דאתמסרו בארמונא דמלכא וארמישנא להו בנסא דרמינא להו כותלא דהיכלא דמלכא ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארבעים ותמשה פרדשכי ואפיתנא לרב המנונא וחברוי ורמינא

לון לבקעת אונו ואשתויכו וזמינכא קמיהו נהמא ומייה ללא
 אכלו תלתא יומין וכל ההוא יומא לא בדילנא מנייהו וכד תכנא
 אשכחנא פרה רנטלו כל אינון סמכין ותלת מן חברייה עלה
 ושילנא לון ואמרו חולקא דקב"ה מהלולא דר"ש וחברוי זכאה
 אנת ר"ש וזכאה חולקא וחולקא דאינון חברייה דיתכין קמד
 כמה דרגין אסתקנו לכו לעלמא דאתי כמה בוטינו דהורין
 זמינון לכהרא לכו ות"ח יומא דין בניכך אשתערו חמשין כתרין
 לרבי פנחס בן יאיר חמוך ואנא אזלינא עמיה בכל אינון נהרי
 דטורי דאשרסמונא דבייה וסא בריר דוכתיה ואסתקון א"ל קטירין
 דריקייא בקרופא דעטרין בריש ירחי וזמני ושכתי יתיר מכל
 שאר יומין . א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב וקיה מדי חדש
 כחדשו ומדי שבת בשבתו וגו' . אי אליון אתיין כ"ש דריקייא .
 מדי חדש כחדשו למה משום דמתעטרי אבהתנא רתיבא קדישא
 ומדי שבת בשבתו דמתעטרי שביעאה דכל אינון שתא יומין דכתי'
 ויכרך אלהים את יום השביעי וגו' . ואנת הוא ר"ש שביעאה
 דשתא תהא מתעטרי ומתקדש יתיר מכלא ותלת עדונין
 דמשתכחין בשביעאה זמינון חברייה אליון דריקייא לאתעדנא
 בניכך לעלמא דאתי וכתיב וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבוד
 מאן הוא קדוש ה' דא ר"ש בן יוחאי דחקרי מכובד בעלמא דין
 ובעלמא דאתי :
 (דף קס"ו ע"ב)

אדהו יתבי אמרי הא רמא ליליא . א"ל לר"ש אי חסירא
 קדישא נהירו דעלמא טול פנקסא דאחמתא דא וטול
 שרנא וכתוב מלין אליון דהא מטא זמנא דילן לפקדא כל חד וחד
 לנו קבריה עד פלגו ליליא דקב"ה עאל גו גנתא לאשתעשעא
 כהרי דריקייא וכדין כל חד וחד ערק לתמן . ולמחר נהוי גבך
 הואיל ויהבו לן רשו לאשלמא דרוונא דקא משדרי לך . פרחו .
 ככה רבי שמעון ונעא :

פתח ואמר אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת
 באהבתה תשנה תמיד . אורייתא אורייתא נהירו רכל
 עלמין כמה ימין ונחלין ומקורין ומבויעין מתפשטי מנך נכנ
 סטרין מנך בלא עלך קיימי עלאין ותתאין נהירו עלאה כדא
 מנך נפקא . אורייתא אורייתא מה אימנא לגבך . אילת אהבים
 אנת ויעלה חן גבי עילא ותתא . רחימין דילך מאן יזכי ליכתא

מנך כדקא יאות אורייתא אורייתא שעשועים דמאריך מאן ויכל
 לגלגא ולמימר סטרין וגניוין דילך ככה ואעיל רישיה בין ברכוי
 ונשך לעפרא אדהכי חמא כמה דיוקנין דחברייא סחרייה . א"ל
 לא תדחל בריה דיוחאי . לא תדחל בוטינא קדישא כתוב וחדוי גו
 חדוה דמאריך כתב כל אינון מלין דשמע בההוא ליליא ולעא לון
 ולסג לון ולא אנשי מלה . וההוא שרנא נהיר קמיה כל ההוא
 ליליא עד דאתא לפרא . כד אתא לפרא זקף עינוי וחמא חד
 נהירו דהוה נהיר ברקיעא מאיך עינוי לתתא אהדר כמלקדמין
 וחמא נהירו בכל רקיעא דנהיר וסליק בההוא נהירו דיוקנא
 דכיתא בכמה ליוויין . חדא ר"ש ולפוס רנעא אגניו ההוא נהורא
 אדהכי הא אינון תרין שליחן אתיין . אשכחוהו רישיה בין ברכוי
 אמרו ליה שלמא עליה דמר שלמא למאן דעלאין ותתאין בעאן
 לאקדמא ליה שלם . קום . קום ר"ש וחדא בהו . אמרו ליה
 ולא חמית נייחא דרוחא דעבר לך מאריך חמית נהירו דכיתא
 לרקיעא אמר לון חמינא אמרו ליה ביה שעתא אפיק תהומא בי
 מקדשא ואעבריה קב"ה בימא רבא ומנהירו דיליה הוה נהיר
 ברקיעא . אמרו ליה רב מתיבתא בעא בשלמך והא ידע דאנן
 שליחן לגבך וכמה מלין חדתין עתיקין אשתדש באורייתא בהאי
 ליליא . אמר לון במטו מנייכו אמרו חד מלה מנייהו . אמרו לא
 אחיייהיכו לון רשו אלא למאי דאתיין לגבך . אבל מלה חדתא
 הוה לגבך השתא :

פתח רב מתיבתא ואמר ויאמר ה' אל אברהם לך מאריך
 וגו' דא בנין לאתנהרא ביה נהירו כנוונא דא מאן דלא
 זכי באתר דא יחד וינטל גרמיה לאתר אחרא ויזכי ביה . אעא
 דדליק ונהורא לא סליק ונהיר ביה . ינענעוין ליה ויסקל ביה
 נהורא ואנהיר . והוינון זמינון למשמע . אבל בנין למיתי גבך
 לא בעינן לאתעכבא . חדי ר"ש אמרו ליה אי חסירא קדישא כל
 מלין די בגוון באורייתא מלין זעירין אינון בכל מלה ומלה ואינון
 זעירין כמה אינון מלין רבדין ועלאין עד דלית לון שיעורא
 דהא לית כנוון ספקא אלא ברירו דאורייתא על בורייה והשתא
 רב מתיבתא פריש מלין סתימין על דא בנין דעקרא דנשמתא
 אמאי לא נהיר באתר דא זוכי לאתנהרא באתר אחרא . ועד כען
 לא זכינן בהו בנין למיתי גבך . ומלה אחרא זכינן למשמע מנין

רוחא דאולא בערטורא בההוא עלמא בלא בנין אנתתיה יתעביר
ליה מאנא לאתבנאה איהו מ"ט אנתתיה איהו שרגא דאתדליקת
מניה ותריוויהו שרגא חדא הוה נהורא דא נפק מנהורא דא
אתדעך דא אתדליק מנו נהוריה ממט בנין דחדא נהורא הוה
השתא ר' נהדר למלין קדמאין וכד נהדר לאתרין נטול רשו מרב
מתיבתא באינון מלין דנקבל מניה ונימא קמך זכאה חולקך
דאת זכי לנהורין סתמין מכל סטרין מעילא ומתתא מהאי עלמא
ומעלמא דאתי אר"ש מלה חדא בעינא למנדע אי תיכול
לאודעא לי נשין בההוא עלמא אי זכאן לסלקא לעילא או היך
אינון תמן א"ל אי רבי אי רבי בדא אית לן רזא יתירא בנין
דלא לגלאה סטרין דתמן אבל דא יהך ויטול רשו ונימא לך
אדהכי פרח חד ואתכסי מנייהו ואזל ליה ולפוס שעתא תב
לגבייהו אמר לון זמינא הוינא למיעל והוה בלהו בעטורא חדא
דדייני דינא דחד בר נש דקאים על פתחא דגן עדן ואינון כרובין
אחידו ביה ולא שבו ליה למיעל תמן והוה בלערא בינייהו
ויווה לווחין על גבי פתחא ושמעו בלהו לדיקויא דתמן והשתא
הוה מתכנפי כל בני מתיבתי למיעאל לגבי מלכא משיחא לעיינא
בדיניה ואתינא לאודעא לכו ורא חבראי אלטריך למהך תמן
דכרוזא הוה אעבר בכל אינון בני מתיבתי דליהו כנישין השתא
קמי משיח נטל פתקא חדא ויהב לר"ש אמר טול דא ועיין
במה דתמן עד דיתתי נבך פרחו תרוויהו ור"ש נטל פתקא וחמא
מה דחמא ברזין דתמן כל ההוא יומא בגיליא חמא שרגא ונפיל
ביה שינתא ודמך עד לפרא כד נהר ימא קס ופרח ההוא
פתקא מניה והא אינון תרוויהו אתיין אמרו ליה קוס ר' זכאה
חולקך קוס בנינך חמינן וזכינן לכמה סטרין עלאין כמה חרוס
אחוו לן כד יהבו רשו לגלאה לך כל מה דאת בעי רית מתיבתא
עלאה נפק לגבך ואמר שאילו בשלמיה דבר יוחאי אתריה דבר
יוחאי הא פנו ליה מבמה יומין לית מאן דיקרב לגביה זכאה
איהו רבי רבי כד פרחא מנבך בנינך עאלנא וחמינא כל
מתיבתי דהא מתכנפי לנו היכלא חדא דמשיח תמן ודייני דינא
דההוא בר נש דקאים על פתחא שניה לית לן רשו לגלאה אלטער
ר"ש על דא אמר ליה לא תלטער רבי על דא אנת תדע בדא
לגלאה בחלמך אבל דינא דיינו עליה וגזר משיח דלהו בר נש

לבר בההוא לערא ארכעיין יומין לכוף ארכעיין יומין ולערוך
ליה בדינא בלערא דניהנס שעתא ופלגא וכל דא בנין דיומא
חדא חד מן חברייה הוה פריש מלי דאורייתא כד מטא לחד מלה
ידע האי בר נש דיתכשל ביה ואמר לחברייא שתקו לא תימרוין
מדוי ובנין דשתיקו חברייא אתכשל בההוא מלה ואכסיף וההוא
בסופא דגריס האי בר נש דיינון ליה בהאי דינא קשייא בנין דלא
בעי קב"ה לשבקה חובא דאורייתא אפילו כמלא נימא דיינו
דיניה ונפקו כל בני מתיבתי ואנא שאילנא רשו דהא בריה
דיוחאי שאיל שאלחא דא ועל דא אחזיו לי מה דלא ידענא מקדמת
דנא אי רבי שית היכלין אחזיו לי בכמה ענונין וערונין ואתר
דפרוכתא שרישא בגנתא דהא מההוא פרוכתא ולהלאה לא
עאלין דכורין כלל :

בהיכלא

חדא אית בתיה בת פרעה וכמה רבוא ואלפי נשין
זכיין בהרה וכל חדא וחדא מנייהו דוכתיין דנהורין
וערונין בלא דקא כלל אית לה תלת זמנין בכל יומא כרוזי
אכריזו הא דיוקנא דמשה נביאה מהימנא אתי ובתיה נפקת
לאתר דפרגודא חדא דאית לה וחמא דיוקנא דמשה וסגידת
לגביה ואמרה זכאה חולקי דרביתי נהירו דא ורא איהו ענונין
דילק יתיר מכלהו אהדרת לגבי נשין ואשתדלן בפקודי אורייתא
כלהו באינון דיוקנין דהוה בהאי עלמא בלבוסא דנהורא בלבוסא
דכורין בר דלא נהרי הכי פקורין דאורייתא דלא זכו לקיימא
לון בהאי עלמא משתדלי בהו ובטעמייהו בההוא עלמא
וכל הני נשין דיתכין בהדי בתיה בת פרעה אקרון נשים שאננות
דלא אלטערו בלערא דניהנס כלל :

בהיכלא

אחרא אית סרח בת אשר וכמה נשין רבוא ואלפיין
בהרה תלת זמנין ביומא מכריזין קמה הא דיוקנא
דיוסף דיוקא אתא ואיהו חדא ונפקת לגבי פרגודא חדא דאית
לה וחמאת נהירו דדיוקנא דיוסף וחדאת וסגידת לגביה ואמרת
זכאה האי יומא דאתערית בשורה לגבי סבאי לבתר אהדרת
לגבי שאר נשין ומשתדלן בתושבחה דמארי עלמא ולאודאה שניה
וכמה דוכין וחדו אית לכל חדא וחדא ולבתר אהדרן לאשתדלן
בפקודי אורייתא ובטעמייהו :

בהיכלא אחרא אית יוכבר אמיה דמשה נביאה מהימנא
וכמה אלפין ורכבן כהדה בהיכלא דא לא מכרוי
כלל אלא ג' זמנין בכל יומא ויומא אודת ומשבת למארי עלמא
איהו וכל אינון נשין די כהדה ושירתא דימא מזמין בכל יומא
ואיהו בלחודהא אמרת מהבא ותקח מרים הנביאה וגו' וכל
אינון דריקוייא די בגן עדן זייתין לקל נעימו דילה וכמה מלאכין
קדישין אוראין ומשכחן עמה לשמא קדישא :

בהיכלא אחרא אית דבורה אוף הכי וכל שאר נשין כהדה
אורן ומזמין בההיא שירתא דאיהו אמרת בהאי
עלמא אי רבי אי רבי מאן חמי חדוה דלדיקוייא דנשין זכין
דעבדין לגבי קב"ה לגו לגו אינון היכלין אית ארבע היכלין
טמירין דאמהן קדישן דלא אתמסרן לאתגלגלה ולית מאן דחמי
לון בכל יומא כמה דאמינא לך אינון בלחוריהון וגוברין אוף הכי
ובכל ליליא אתכלילין כלהו כחדא כמה דאתמר בגין דשעתא
דזיווגא איהו בפלגות ליליא בין בהאי עלמא בין בההוא עלמא
זיווגא דההוא עלמא אתדבקות' הנשמתא כנשמתא כהורא כהורא
זיווגא דהאי עלמא גופא כגופא וכלא כמה דאתחזי זינא בתר
זיניה זוגא בתר זוגא גופא בתר גופא זוגא דההוא עלמא כהורא
בתר כהורא היכלין דארבע אמהן אקרין היכלין דבנות בוטחות
ולא זכינא בהו למחמי : זכאה חולקהון דלדיקוייא גוברין ונוקבי
דאזלי בארע מישר בהאי עלמא : זכאן לכלהו ענוגין דההוא
עלמא אי רבי אי רבי אלמלא בר יוחאי אנת לא אתמסר לגלגלה
זוגא דההוא עלמא אתעביד איבא יתיר מאיבא דאתעביד בהאי
עלמא כזוגא דולהון כזוגא דההוא עלמא כתיאובתא דילהון
כחדא כד מתדבבן : נשמתין דא עס דא עברי איבין ונפקי כהורין
מנייהו ואתעברו שרגין : ואינון נשמתון לגוורין דמתגויירין וכל
הכי עיילן להיכלא דא : ובר מתגויירא גיורא חדא פרחא מההוא
היכלא נשמתא ועאלת תחות גרפהא דשכינתא ונשקת לה בגין
דאוקי איבא דלדיקוייא ומשררת לה לגו ההוא גיורא ושאלת ביה
ומההוא זמנא אקרי גר לרק : והיינו רוא דכתיב פרי לדיק עץ
חיים : מה אילנא דחיי אפיק נשמתין : אוף הכי לדיק איבא דיליה
עביד נשמתין : (דף ר' ע"ב)

רבי פנחס הוה אחי למחמי ברתיה אנתו ר"ש אמיה דר"א
דהות כמרעא וכוו אזלי עמיה חברייה והוא הוה רביב
כחמריה עד דהוה אזיל בארשא פגע בתרין ערבאי אמר לון
בחקל דא אתער קלא מיומין דעלמא אמרו ליה מיומין דעלמ'
לית אן ידעין : מיומין דילן אן ידעין דהא יומא חד הוה אינון
לסטין מקפחי ארחין דגוברין בההוא חקלא ופגעו באינון יודאי
ואתו לקפחא לון : ואשתמע מרחיק בהאי חקל קל דחמרא דא
דנחק תרי זמני : ואתא שלהובא דאשא כההוא קלא ואוקיד לון
ואשתזיכו אינון יודאי : אמר לון ערבאי ערבאי כמלה דא דקא
אמרתון לי תשתזבוון יומא דא מלסטין אחרין דקא מחבן לבו
בארשא ככה רבי פנחס ואמר מאריה דעלמא רחשא דניסא דא
עכדת בניני ואשתזבוון אינון יודאי ולא ידענא : פתח ואמר לעושה
נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו : כמה טיבו עביד קיבה
עס בני נשא וכמה ניסין ארחיש לון בכל יומא ולא ידע אלא
איהו בלחורוי : בר נש קס כנפרא וחוייה אתו לקטלא ליה ובר
נש שוי רגליה על רישיה וקטיל ליה ולא ידע ביה בר קב"ה בלחורוי
הוי לעושה נפלאות גדולות לבדו : בר נש אזיל בארשא ולסמין
מחבאן ליה למקטליה אתא אחרא ואתייהוב כופרא תחותיה והוא
אשתזיב ולא ידע טיבו דעבד ליה קב"ה ונסא דארחיש ליה בר
איהו בלחורוי הוי לעושה נפלאות גדולות לבדו עביד וידע
ואחרא לא ידע : אמר לחבריה חבריה מה דשאלנא להני ערבאי
דמשתכחי תדיר בחקלי אי קלא דחבריה דאינון דמשתדלי
באורייתא שמעו דהא ר"ש ור"א בריה ושאר חבריה אזלין לקמן
ולא ידעין מן ושאלנא להני ערבאי עלייהו דידענא דקליה
דר"ש ירגין חקלין וטורין ואינון גלו לי מה דלא ידענא : עד
דהו אזלין אינון ערבאי אהדרו לגביה אמרו ליה סבא סבא אנת
שאלתא לן מן יומין דעלמא ולא שאלתא על יומא דא דאמינא
תוהא על תוהא חמינא חמשה בני נשא יתבין וחד סבא
כהדייהו וחמינא עופי מתכנפי וקא פרשין גרפין על רישייהו
וההוא סבא אריס קליה עלייהו ואינון שמעין אמר על דא
שאלנא : ערבאי תהבון וארשא דא תהא מתקנא קמייכו בכל
מה דתכעון תרין מלין אמרתון לי דחדינא בהו אזלי אמרו ליה
חבריה ההוא אתר דר"ש שארי ביה היך אן ידעין אמר לון

שבוקו למארי פסיען דבעירי 'הוא ידריך פסיעו לתמן לא הוי טעין חמריה וחמריה קאטו מגרחה תרין מילין ואזלי לתמן שארי נהיק תלת זמנין . נחת רבי פנחס אמר לחברייה נחתקן לקבלא סבר אפי יומין דהשתא יפקון לגבן אנפי רכרכי ואנפי זוטרי שמע ר"ש נהיקו דחמרא אמר לחברייה ניקוס דהא קלא דמדוותא דחמרא דסבא חסידא אתער לגבן קס ר"ש וקמו חברייה :

פתח

ר"ש ואמר מזמור שירו לוי' שיר חדש כי נפלאות עשה וגו' מומור זקיף טעמא לעילא שירה יתמא קרינן להאי אמאי לא רשיס טעמא רבא דהא אחי ההוא מומור מתעטרא בעטרא עלאה לעילא על רישיה ואחי זקיף מאן הוה אמר שירה דא אינון פרוה באינון גועין דהו געאן . שירו לוי' שיר חדש למאן הוה אמרין שירו לכמה רתיבין לכמה ממנן לכמה דרגין דהוה אחאן תמן ונפקו לקבלה ליה לארונא ולהון הוה אמרי שירו לוי' שיר חדש דכר . מאי טעמא הכא שיר ומשה אמר שירה נוקבא אלא תמס במשה ארונא חדא נפקה מן גלותא היא ואוכלוסהא ולא יתיר ובגין כך את השייה הזאת נוקבא . אבל הכא ארונא ומה דהוה גניו בגויה נפיק . ובגין ההוא דהוה גניו בגויה אחמר שיר חדש דכר כי נפלאות עשה מה דעבד בפלשתיס ומה דעבד בטעותהון הושיעה לו ימינו למאן לעלמו . מאן עלמו ההוא מומור עלמו רוחא עלאה קדישא דגניו ביה ימינו ההוא דירית סבא ודא ימינו אתקיף בההוא מומור ולא שביק ליה בידא דאחרא הכא אית לגלאה מלה חדא כל זמנא דההוא ימין הוה מרחיש נסא הוה אתקיף בהאי מומור ושוי ליה לקמיה לאתקפא ביה כאבא דאתקיף ימיניה בחדוי דבריה לקמיה ואמר מאן הוא דיקרב לגבי כרי כיון דסרח לגבי אבוי שוי אבוי ידוי על כתפוי לאחורא ושדייה בידא דשנאו בקדמית' כתי' ימינך ה' נאדרי בכח בכח מאן ההוא דאשתמודעא בערביא קורין לחדוי דכר נש כח ההוא ימינא נאדרי ואתקיף בכח . מאן הוא דיקרב לגבי כרי לבתר מה כתוב השיב אחור ימינו מפני אויב . שוי ימיניה על כתפיה ודחי ליה בידא דשנאו בקדמיתא ימיניה לקמיה בחדוי לאתקפא ביה ולבתר לאחורא על כתפוי דרחייה ליה הכא הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו תרין דרועין לאתקפא ביה אי אינון פרוה דלא אתרגילו כנסין אלא ההוא שעתא בנושא דילהון אמרו

שירתא דא . נהיקו דחמרא דסבא חסידא דרגיל כנסין עאכ"ו דאמר שירה . חברייה אי תימרון דחמרא לא הוה ארשיה בכך מיוצא דאכרי עלמא . פוקו וחמו אתון דבלעם חייבא דנאחת לרבנא ככלא . חמריה רכבי פנחס בן יאיר עאכ"ו . ותו אתון דבלעם כד מלילת מלאכא עילאה הוה עלה מלעילא השתא אית לגלאה חברייה שמעו פי האתון דאכרי ע"ש בין השמשות סלקא בדעתייכו דפימא הוה פתחא מההוא זמנא או תנאי דאתני קב"ה מההוא זמנא לאו הכי ורוא הכא דאתמסר לחכימי דלא משנחן לטפשו דלכא פי האתון דרגא דאתני ההוא עלאה דקטר נוקבי ההוא הוה דשרייה על ההוא אתון ומליל עלה וכד ברא קב"ה להאי דרגא דאקרי פי האתון סתם ליה בנו נוקבא דתהומא רבא ואסתים עליה עד ההוא זמנא . כד מעא ההוא זמנא פתח ההוא נוקבא ונפך ושרא עלה ומלילת . כנוונא דא ותפתח הארץ את פיהא . את לאסנאה דומ"ה דאיסו פי הארץ . את פי האתון לאסנאה קמריאל' דאקרי פי האתון פי הבאר כנוונא דא מאן פי הבאר ההוא דרגא דהוה ממנא עליה לתתא ואיהו תחות פי ה' ומאן איהו יהודיאל' שמה . תלת פומין אליון אתבריאו ע"ש בין השמשות כשעתא דקדש יומא סלקא פי דממנא על כל שאר פומין ומאן איהו ההוא יומא דאסתלק ואתקדש ככלא ההוא דאקרי פי ה' ע"ש בין השמשות אברון שאר פומין אתקדש יומא סליק פומא דשליט על כלא פי ה' אדהכי חמו לר' פנחס דהוה אחי מטו לגביה אתא ר' פנחס ונשקיה לר"ש . אמר נשקנא פי ה' דאתבסס בבוסמין דגנתא דיליה חדו כחדא ויתבו כיון דיתבו פרחו כל אינון עופין דהו עברי טולא ואתבדרו אהדר רישיה ר"ש ורמא לון קלין ואמר עופי שמייא לית אתון משניחין ביקרא דמאריכון דקאים הכא . קיימו ולא נטלו מדוכתייהו ולא קריבו לגבייהו . אמר רבי פנחס אימא לון דיהבון לארחייהו דהא לא יקבין רשו לאהדרא לון . אר"ש ידענא דקב"ה בעי למרחש לון ניסא עופין עופין זילו לארחייהו ואמרו לההוא דממנא עלייכו דהא בקדמיתא הוה כרשותיה והשתא לאו כרשותיה קיימא אכל סליקנא ליה ליומא דטנרא כד סליק עיבא בין שני תקיפין ולא מתחברן . אתבדרו אינון עופי ואזלו . אדהכי הא תלת אילנין מתפשטן בענשין לתלת סטרין עלייהו ומעיינא דמיא נבעין

קמיוהו חרו כלחו חכרייהו וחרו ר"פ וה"ש א"ר פנחס טורח סגו
הוה לאיכוון עופי בקדמיתא ושורח בעלי חיים לא בעיכו רחא
ורחמנו על כל מעשיו כתיב: אר"ש אבא לא אטרחנא לון אכל
או קב"ה חס עלן לית אכן יכלין לרחייה מתנן דיליה יתבו תחות
ההוא אילנא ושמו מן מיהא ואתהנו תמן: דף ר'ג ע"א
כד סלקין ללותין דישראל כיומא דא קמי קב"ה מה כתיב והוא
עבר לפניסס הא רוח קודשא אעבר לקמיהו והוא דאזי
עבר לפניסס: וישתחו ארלה שבע פעמים אזער גרמיה לגבי
עילא שבעה זמנין לגבי שבעה דרגין עלאין דעליה ואקטין
גרמיה לאכללא לון עמיה כל חד וחד: עד גשתו עד אחיו
להקוה דרגא דרחמי דהא בן וכת איכוון בני בכורי ישראל: בת
כ"י רוח קודשא עביר אזעירו גרמיה עד גשתו: כיון דמטא
לגביה תבע מניה ואודע ליה לערא דכנייהו לתתא ותדווייהו
עאלין להיכלא עמירא גניזא דיוס הכפורים אימא דילהון ותבעין
על ישראל לכפרא לון כדון כתיב כי ביום הזה יכפר עליכס
לטהר אתכס וגו' אכפר עליכס לא כתיב אלא יכפר עליכס
והשתא הילדים אלן חכימין דהכא קב"ה יתב לון לאשתעטרא בהו
לאשתכללא בהו: עינא כישא לא שלטא עליוהו בגין עינא טבא
רוח קודשא דרבי פנחס דשרייה עליוהו: אשתא ר"פ ונשקיה
אמר אלמלא לא אתינא ארחא דא אלא למשמע מלין אלן די לי
זכא ארחא דא דאתינא לגבך וקב"ה הכא דאסתכס עמנא
ולא די אילנא חד אלא תלת אכל מעיינא דא דיוקנא עלאה הוא
לגבי ההוא מעיינא דטמיר וגניו: תלת אילנין אין תלת ארזין
איכוון דאקרון ארוז לבכון: ואיכוון דיוקנא דתלת אילנין דכרבין
רוח דאבהן זכא חולקנא בההוא שעתא ארכינו אלנין חד על
רישיה ר"ש וחד על רישיה דר"פ וחד על רישיה דר"א אסתפטו
עכפין לכל סטר על רישיהון דחכרייהו: חדי רבי פנחס ואמר
זכא חולקי וזכאין עיני דחמאן כך ולא על דידך ועל דידי חדינא
בלחודייהו אלא על ר"א ברנא קא חדינא דחשיב איסו קמי
מלכא קדישא בחד מיין קס ונשקיה אר"ש אלעזר קוס בקיומך
ואימא לקמי מארך מלין דיליה: קס רבי אלעזר:
פתח ואמר עמי זכור נא מא יען בלק מלך מואב וגו': עמי
כמה קב"ה אבא רחמן על בני דאף על גב דחאבו גבי

כל מלוי כאבא לגביה בריה: חטי בריה לגבי אבוי אלקי ליה
כ"ב דאלקי ליה לא תב מארחיה נויף ביה במלין ולא קביל אמר
אבוי לא בעינא למעבר לברי כמה דעבדנא עד יומא: אלו
אלקיהו יתא חשיב ברישיה הא כאבא דיליה גבאי אהא נויף ביה
הא דיוקניה משתניא מה אעביר אלא איזיל ואתחנן לגביה
ואימא ליה מלין רכיכוין בגין דלא יתעבב: כן בכל זיכין איזיל
קב"ה בישראל שארי עמהון לאלקאה ולא קבילו: נויף בהו ולא
קבילו אמר קב"ה חמינא בבירי דבגין מלקיותא דלקינא לון איכוון
חשבו ברישיהון: ווי דא מנו כאבא דילהון חשינא אבא דכתיב
בכל ארתס לו לר נויפנא בהו אשתנא דיוקנא דלהון דכתיב חשך
משחור תארס לא נכרו בחלות: ווי כד אסתכלית בהו ולא
אשתמורעו השתא אהא מתחנן לגבייהו נו תחנוניס: עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך ברי יחידא דילי חביבא דנפשאי מה
עשיתי לך שליטית לך על כל בני היכלי שליטית לך על כל מלכין
דעלמא ואי עבדית לך עובדין אחרנין ענה כי אנת הוי סהיד בי
עמי זכור נא מה יען בלק מואב ומה ענה אותו בלעס כן בעור
זכור נא הוי דכיר במטו מנך מה יען: השתא אית לאסתכלא
מה הוה עיטא דבלק על עמא קדישא ואורייתא לא חשיבת ליה
בלק כלום כמה דהוה ללכך דכתיב ארמי אובד אבי: אשורנו
וגו' יורא דיוקנא דאבוי אתרשיס ביה ממש ומתהוא זמנא דהוה
במעסא דאמיה מסטרא דיליה אמתתא ואושיט פסיעה לבר יתיר
כי מראשטורים אראנו דא דיוקנא ויורא דאבוי כיון דהוה במעס'
דאמיה אשורנו אושיט פסיעה לבר בנוונא דא ה' ודא הוא
ומנבעות אשורנו במתיבתא עלאה גבעת חסר ו': במתיבתא
דקיעא ומנבעות באת ו' ואשלים לתרין סטרין חד דהא האי
גבעת לא אפתרשא מן ברה לעלמין ולא שבת ליה: ועל דא
אסתכליל ו' בהדה לעלס: וחד דהא גבעה דלתתא ברה דאסתכליל
בה אנטריך לזמנא דאתי כד ייתי מלכא משיחא לנטלא ליה גבעת
עלאה ולאעלא ליה נו דרפסא בגין לאתקפא ליה ולאוקמא ליה
בחין עלאין ומנה יפיק בההוא יומא משיחא דרור: ודא דא
אספרס אל חק ה' אמר לי בני אתה אני היום ילדתיך: זמין אנת
לומר לההוא אתר דאקרי חק ולבשרא ליה: בההוא יומא ממש
יפיק ליה ההוא חק מתחות גרפסא בכמה חין בכמה עטריין

בכמה ברכאן ברקא יאות והוא חק לא ישתאר בלחורו יתכליל
ביה משוחא אחרא בריו דיוסף ותמן יתקף ולא באתר אחרא
ובגון דאיהו גבעה תתאה דלית בה חיון ימות משיח דא ויתקטיל
ויהא מית עד דתלקוט חיון גבעה דא מהאי גבעה עילאה ויקום
ובגון כך במתיבתא דרקיעא ומגבעות שלים באת ו' על תרין
סטרין אליון אבל במתיבתא עלאה חסר בלא ו' לאחזאה מלה
דלית בה קושיא וספק הן עם לבדר ישכון ביחודא בלא ערבוביא
אחרא כל יחודא שלים הכא איהו ה' שהינו ה' דהא רזא דיליה
מראש טורים איהו ואתיחד ברישא בגזעא ושכילא ה' דא רישא
עלאה אוירה דקלקא אלהינו דא גזעא דאתמר גזע ישי ה' דא
שכילא דלחתא ועל רזא דא אתיחד ביה ברקא יאות ובגין
דאתמתח ביה שכילא אלטריך רזא דאתגור כתרי מתיבתי זכאה
חולקך ר"ש דזכית למלין עלאין דמאריך ומאריך אתרעבי כך כמה
שיעורא דמתיון דשכילא דא בשיעורא עלאה דרישא וגזעא
ושכילא ואתלבשן במתיון דא ועל דא מתיון דאחר שיעורא
דשית סטרין וכלא אתיחד בהאי את ובגין כך לבדר ישכון ברקא
יאות ובגוים לא יתחשב ישראל אית לון כתב ולשון וככל את
יכלון לאסתכלא בדיוקנא וזוורה ברקא יאות אבל בגוים עעז
לא יתחשב רזא דנא בגין דלית לון כתב ולשון ולית לון לאסתכלא
ולמנדע כלום דהא הכל המה מעשה תעתועים ולא יתחשב
רזא דנא במחשבה ובאסתכלותא דלהון הואיל ולית לון כתב
זכאין אינון ישראל מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל
הוא נקורה עלאה רישא וגזעא ושכילא בטמירו איהו ולא קיימ'
לשאלא לבר אבל משעתא דשאר לאתבכאה ולמעבר היכלא
ברעותיה ואקרי מי שארו לאתבכאה דיוקנא דיליה ממש' אפיק
נוקבא דיליה בדיוקנא דאמיה מאי מי דא רישא וגזעא ושכילא
ואתפשט לאתבכאה בפשיטו דחד היכלא לתרין סטרין באני ואף
על גב דאפיק לישראל דאיהו ו' אוף הכי אפיק לנוקבא דיליה
כחדא ואזמנה לגביה מנה כמה דאת אמר וימן להס המלך
ומשלות מנות יחב ליה נכובזא רב ויקירה ואפיק לה כחדא מיניה
בהוא פשיטו דאתפשט אפיק תרווייהו כחדא כנוונא דא בשעת
חדא ומספר את רובע ישראל רובע ישראל רזא דא אתמסר בגינך
זכאה חולקך רבי רובע ישראל רביעית מן מדירו דשרש איהו
ברית אמאיאקרי רובע אלא שיעורא דנפא ארכע בריתות קוי

בשיעורא דיליה וכרית רובע איהו בשיעורא דמדירו דנפא
כלא אפיק מי : (דף רכ"א ע"ב)

רבי שמעון הוה אזיל מקפוטקייא ללוד ורבי יהודה אזיל עמיה
עד דהוו אזלי פגע בהו רבי פנחס בן יאיר ותרין נוכרין
טוענין אכתריה שכיך חמריה דר' פנחס טענינו ליה ולא אזיל
אמר רבי פנחס שבוקו ליה דהא ריחא דאנפין חדתין קא ארח
או נסא אתעביד לן השתא עד דאינון תמן נפק ר"ש מבתר חד
עגרא נטל חמרא ואזל אמר רבי פנחס ולא אמרית לכו דהא
ריחא דאנפין חדתין קא ארח כח ונפיק ליה רבי פנחס ובכה
אמר ליה חמינא בחלמי דאתיה שכינתא לגבי ויהבת לי נכובזן
דברכין וחדוניה בה הא השתא כמה דחמינא אמר ר"ש מקל פרסי
דחמך ידענא דלנת הוא השתא בחרוה שלים אמר רבי פנחס
נתיב כדוך חד דמלי דאורייתא אלטריך לחותא אשכחו עינא
דמיוא ואילנא יתבו : (דף רכ"ג ע"א)

רבי לעזר קום לחדשא מלין קמי שכינתא די תהא עזר לאבוק
דשמך גרים עזר אל אל מימינא עזר משמאלא הדא הוא
דכתוב לעשה לו עזר כנגדו במאי בזרע שפיר דאיהו הפך עזר
ויקום ר' יוסי עמד דאיהו כרסייה שלימתא למאריה דהכי סליק
יוסי לחשבון הכסא דהכי אלהים בחושבן ויקום עמיה ר' יהודה
דכיה סו"ד וכיה י"ה וכיה י"ד ור' חיון ור' פניהס ור' כנפיהס
פרודות כלהו לקבלא ליה ומניה דוד דהוה לקב"ה דרגא בהוראות
דאיהו מלך הוד ויקום עמיה ר' לעזרי בנימ' יבך בקו בהלכתא
ויקום עמיה רבי יודאי דחושבניה א"ל כגון כל מלאכין רשימין
באל כגון יש לאל ידי ורזא דאל א' דמות אדם ל' תלת חיון
דאינון ד' אנפין לכל חד דרמיוזין בה' בחושבן ל' ואינון ברהאי
תלת אוכרות דאינון ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם ועד ויקום
רבי אבא עמהון דאיהו חושבני ד' ר' חיון ר"ש איהו כאילנא ור'
אלעזר בריו וחברוי דאינון חמשא דארכנא כענפין דאילנא
דברכין דרמיון לדרועין ושוקין : (דף רמ"א ע"ב)

רבי שמעון הוה אזיל לטברייא פגע ביה אליהו א"ל שלמא
עליה דמר א"ל ר"ש במאי קא עסיק קב"ה ברקיעא
אמר ליה בקרבנות עסיק ואמר מלין חדתין משמך זכאה אנת
ואתינא לאקרמא לך שלם ומלה חדא בעינא למשאל מנך

לאסכמא במתיבתא דרקיעא . שאלתא שאילו עלמא דאתי לית
כיה אכילה ושתייה והא כתיב באתי לגני אחותי כלה אכלתי
יערי עם דבשי וגו' . מאן דלית כיה אכילה ושתייה איהו אמר
אכלתי יערי עם דבשי שתייתו ייני עם חלבי ק"ל ר"ש וקב"ה
מאי קא אתיב לון אמר ליה אמר קב"ה הא בר יוחאי יומא
ואתיבא למשאל מנך . א"ר שמעון כמה חביבו חבב קב"ה
לכנסת ישראל ומסגיא דרחימו דרחיס לה שני עובדיו ממה
דהוא עביר . ראף על גב דלאו אורחוי במיכלא ומשתייה בגין
רחימותה אכיל ושתייה הואיל ואתי לגבה עביר רעותא . כלה
עייולת לחופה ובעת למיכל לית דין דייכול חתנה כהרה אף על
גב דלאו ארחיה למעבר הכי . הדא הוא דכתיב באתי לגני
אחותי כלה הואיל ואתיבא לגבה ולמיעל כהרה לחופה אכלתי
יערי עם דבשי וגו' וילפינן מדוד דומין לקב"ה ושני עובדיו
ממה דרחוי קב"ה וקב"ה קביל ועביר רעותיה זמין למלכא
ולמטרוניתא כהדיה הדא הוא דכתיב קומה יי למנוחתך אשה
ואהרון עוז מלכא ומטרוניתא כהרה בגין דלא לאפרשא לון שני
מאנין ושני עובדין דמלכא הדא הוא דכתיב כהניך ולבשו לרק
וחסידייך ירכנו בעבור דוד וגו' . כהניך ולבשו לרק לויך מבשי
ליה דהא נדק מסטרא דליואי נינהו . וחסידייך ירכנו לויך ירכנו
מבעי ליה דהא רנה וזמרה בליואי נינהו ואיהו שני ואמר כהניך
וחסידייך ראינון מסטרא דימינא אמר ליה קב"ה דוד לאו אורח
דילי הכי אמר דוד בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך .
תקונא דאנא תקינות לא תשני ליה . אמר ליה דוד הואל וזמינת
לי אית לי למעבר רעותך ולא רעותי . וילפינן מהאי אורחא
דעלמא דמאן דמוזן לאחרא ההוא דאתי לגביה אית ליה
למעבר רעותיה אף על גב דלאו אורחיה בכך . כך ויקח מאבני
המקום וגו' הואיל ואחא סתן לגבי כלה אף על גב דלאו ארחיה
למשכב אלא בכרים וכסתות ואיהי יהבה ליה אבנין למשכב כלא
יקבל ברעותא דלכא ה"ד וישכב במקום ההוא על אינון אבנין
אף על גב דלאו אורחוי בכך . אף נמי הכא אכלתי יערי עם
דבשי אף על גב דלאו ארחוי בכך בגין רחימו דכלה ועם
כל דא כביתא דכלה ולא באתר אחרא . באתריה לא אכיל ולא
שתי . באתר דילה אכיל ושתי ה"ד באתי לגני . מלאכין דשרר

קודשא ב"ה לאברהם לא אכלו ולא שתו באתרייהו בגין אברהם
אכלו ושתייה אמר ליה ר' חייך מלה דא בעא קב"ה למימר וכנין
דלא למחוק טיבו לגרמיה קמי כנסת ישראל סליק מלה לגרמך
זכאה אנת בעלמא דמארך משתכח כך לעילא ועלך כתיב לדיק
מושל יראת חלקים :

זוהר חדש

(דפיס דפוס ליוורנו)

(דף יד ע"א) רש"בי זמין למארי מחניתא למיכל בסעודתא
רבה דעבד להו . וחספה כל ביתא במאני
דיקר ואותיב לרבנן כהאי גיס' והוא כהאי גיס' והוא קא ברח
טובא . אמרו ליה מאי בדיחותא דמר כהאי יומא יתור משאר
יומין . אמר להו דיומא דין נחתא נשמתא קדישא עילאה בארבע
גרפין דחיות לר"א כרי ובהילולא דא יתא לי בדיחותא שלימתא .
אותביה לר"א כריה לגביה אמר תיב כרי תיב דיומא דין את
קדישא ובערבא דקדישין . אמר ר"ש מלה חד ואסתר אשא
כביתא נפקו רבנן חמו קיעורא דהוא סליק מביתא כל ההוא
יומא . אתא רבי יוסי ב"ר שמעון בן לקונייא אשכח לרבנן דהו
תוהו וקיימי בשוקא . אמר להו מאי הוא . אמרו ליה חמיהאי
קיעורא מאשא דלעילא האי . דהא יומא דין מכתירין בכתר"א
קדישא לרבי אלעזר . וחמו רבנן ארבע גרפין דנשרא דנקתו
באשא דאסתר ליה ולר"ש אבהו . יתיב תמן רבי יוסי עד דאול
אשא . עאל קורמיהו אמ"ל אכתרא וסיתרא גבהותא על כלא
האי הילולא להוי שלימתא . אר"ש מאי דעתך . אמר רבי יוסי
הא ברתו לר"א ברך אמר ודאי יהא כך . קראו לרבנן ויהב ליה
ברתיה . יתבו תמן תלת יומין ולעו באורייתא קמיה ולא שכחו
סתרא דמתניתין דלא אוליף להו ר"ש . אמרו עליו על ר"ש שלא
נתראה קסת בימיו דהא הוא סימנא בעלמא הוה : (טז ע"א)
תנו רבנן יומא חד הוה יתיב ר"ש אבכא דתרעא דלוד .
והוה תמן רבי יוסי ורבי חגי ור"א בריה . אתא רבי
פנחס אמר ליה הא בולגנא דמתניתא יתיב . קס ר"ש אותביה
גביה . אמר ליה מאי יומא דין משאר יומין דאת שתיק ולית
פומך מנטף מתקא דרובשא דחכמתא . אמר ליה מסתכל הוית
בלבאי האי דאמר יחזקאל ואשמע קול כנפיהם בקול מים

דב"ס כקול שדי . שקיל ליה למיס רביס ושקיל ליה לקול שדי
וש"מ דקול מים רביס כקול שדי הוא . א"ל על דא חוהנא
עלך דלא הוו שפתותיך מרחשו ברזין עלאין . א"ל הא הוא
דעובדא דרתיבא קדישא הוא תא חזי רתנן במתניתין דיון
ד' מלאכין קדישין נטלין במטלנוהי דבורסיה יקרא דמלכא
קדישא . ומאן אינון מלאכין אינון דאתקרון חיותא קדישא .
ואלין ארבע אינון יקירין ועלאין על כל שאר מלאכין
בר מחד . ואית דאמרי דעד הוא מאלין ארבע ולא כך הוא
דהכי אשכחן בספרא דחכמתא דשלמה מלכא . ואלין ארבע
כד מתכנפי בכנופיא במטלניהון משתמע בכל רקיע קל
מטלניהון כקל מלאכין סגיאין עלאין דאתקרון אלף אלפין ורבו
רבין . ובהוא קלא דהוא שמשא חד דמשמש קמיה דמלכא
עלאה . והוא כנפיא דאינון מתכנפי הוא בעירכא דאתי
לאשפעא עליהון טיבו יקר מכלהון

בכה רבי פנחס ואמר בקלידה דקלדיטין גליפין דאמיר
נתזריטא בכד מסתלקין הויתא במטו מינד אשליס
פסוקא אמר קול המולה כקול מחנה מאי קול המולה . הכי
תנין דכד משבחן לקודשא בריך הוא כל מלה דאינון משבחין
קמיה כמלה דתושבחתא דמשריתא דישרא כד משבחן ליה לתתא
בעמרס תרפינה כנפיהם . האי בעמרס כמו עמדו ולא ענו
עוד . דכד האי משריתא דישרא לא משבחן לקב"ה לתתא מיד
תרפינה כנפיהם מתרפן חיליהון דהאי כנפיא קדישא ולית להו
חילא לשבחא תושבחת' שלימת' קמיה . ועוד קרא אחר דמסייע
להאי דתיב ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראש וגו' . ויקי
קול זה קולו של יעקב כשמרבין בתפלה . להיכן סלקא מעל
לרקיע אשר על ראש של חיות שש מונחת תפלתן של לדיקוס
ובשפוסקוס להשמיע קולם ולהתפלל ולקרית בתורה . מה כתיב
בעמרס כלומר בשתיקותם מהתורה ומן התפלה תרפינה כנפיהם
החיות כדקאמרן . אמר ליה מטול כן אחית למשמע מפומך
רוח חכמתא שרייא ושלמא דלעילא דיהב כך : (דף י"ח ע"ב)
רבי יוסי בר"ש בן לקוניא אתא למחמי לרבי אלעזר בר"ש
חתינה . נפקת ברתיה ושקלת ידוהי לנשקא . אמר לה
לכי ומעטו את עלמך מקמי בעליך דאיהו קדישא . שמע רבי

אלעזר אמר כגן אנה אדכרנא מלה חד דאיהו מרגלא יקורא
דאתמר על סיהרא . כד תנינן דקב"ה אמר לסיסרא לכי ומעטו
את עלמך דחשבת סיהרא דלא אתייהיב שולטנא . אמר ליה
חמוה אנה כך שמענא וכך הוה מסדר בלבאי בנין דלא אעבר
על דעתוי דחבראי :

פתח רבי אלעזר פומיה ואמר אשריך ישראל מי כמוך עם
נושע בה' מנגן עורך ואשר חרב גאותך . וכי גאותן של
ישראל חרב הוא . לא דהא חרב לעשו אתייהיבת דתיב ועל
חרבך תחיה אבל ישראל לא . אלא הכי שמענא מאכזבי דאלין
אינון תלמידי חכמים דכר שמעין מלה ולא אתייעב בלבהון
דאינון מגיחין דא עם דא כאינון דמגיחי קרבא כחרבא וכעיינ
לקטלא דא לרא . ומלה דא דאמר חכרנא כך הוא וכן גורנא
ברוא דמתניתא דילן . דכד ברא קב"ה לשמשא ולסיהרא גזר על
שמשא דיתחזר למהוי שולטנא דעשו וגזר על סיהרא למיתב
למיהוי בעלמא דין שולטנא דיעקב . ומני עליהון דרבינן תקיפין
עד דויתון תרין אומייתא אלין . והוא דרבינא דאתמני על
סיהרא בנין אומה דיעקב בעא מן קב"ה דיתיהיב שולטנא
לסיהרא בעלמא דין כלומר אומה דיעקב . אמר קב"ה וכי למא
בעינא אומה דיעקב אלא לעלמא דאתי ולשלטא להו על כל
אומייתא . אבל בעלמא דין לכי ומעטו את עלמך ואשתעבירי
בגלותא למזכי לעלמא דאתי . כד אתי אומה דיעקב אתרעמו
קמיה דקב"ה על דאתבטל מנהון ואתייהיבת לעשו . אמר להון
קב"ה וכי מה אתון בעאן שולטנא דעלמא דין דהא אנה ערבא
לשלטא להו לעלמא דאתי על כל אומות ובנ"ב הקריבו עלי
בפרה . כלומר על אותה קבטתה שאני ערב בו הקריבו כפרה
ואתעסקו באורייתא . ועלי לתת לכס שצר טוב ועלי להשליט
אתכס על כל האומות . שעל כך מיעטתי את הירח בעולם
הזה . אחא רבי יוסי חמוי ונשקיה בריסיה קרא לברתיה ואמר
לה קוטיפא דנחיריתא וכונינא דיתשרא בטבוון אית נבך .
זכאה אנת וזכאה תולקך וזכאה הוא תולקי בעלמא דין דזכינא
למחמי כך : (דף לב ע"א)

ואברהם היה יהיה בני' שלשים . יומא חד נפק ר"ש וחזא
עלמא דחשיך ואפיל ואסתתס נקוריה . אמר ליה

לרבי אלעזר תא ונחזי מה בעא קב"ה . אזלו ואשכחו חד
 מלאכא דרמי לטורא רברכא ואפיק תלתין שלהובין דנורא
 מפומיה . אמר ליה ר"ש מה את בעי למעבר . אמר ליה בעינא
 למחרביה לעלמא בנין דלא שכיחי תלתין זכאין בדרא דהכי גזר
 קב"ה על אברהם ואברהם היה יהיה בני' תלתין הוו . אמר ליה
 ר"ש במטו מינך זיל קמי קב"ה ואימא ליה בר יוחאי שכיח
 בעלמא . אזל ההוא מלאכא קמי קב"ה אמר ליה מארי עלמא
 גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי . אמר ליה קב"ה זיל אחרבי
 לעלמא ולא תגמח ביה בבר יוחאי . כד אתא חזייה ר"ש למלאכא
 אמר ליה אי לא תזייל גזרנא עלך דלא תיעול לשמייה ותהוי
 באתר רעא ועזאל . וכד תיעול קמי קב"ה אימא ליה אי לית
 תלתין זכאין בעלמא ליהוון עשרים דהכי כתיב לא אעשה בעבור
 העשרים ואי לית עשרים להו עשרה דאחר כך כתיב לא אשחית
 בעבור העשרה . ואי לית עשרה ליהוון תרין דאינון אנא וכרי
 דהכי כתיב על פי שנים ערים יקום דבר ואין דבר אלא עולם
 דכתיב ברבר ה' שמים וכו' . ואי לית תרין סא אית חד ואנא
 הוא דכתיב ולרוק יסוד עולם . כה שעתא נפיק קלא מן שמייה
 ואמר זכאה חולקך ר"ש דקב"ה גזר למעלה ואת מבטל לתתא
 בודאי עלך כתיב רטון יריאיו יעשה : (דף ע"ג ע"א)

רבי שמעון בן יוחאי אזל וערק למדברא דלוד . ואתגניז בחד
 מערתא הוא ורבי אלעזר בריה אתרחיש לון ניסא ונפק
 להו חד תרובא וחד מעיינא דמייה . והוו אכלי מההוא חרוב
 ושתן מאינון מיין . והוה אליהו ז"ל אתי לון בכל יומא תרי זמני
 ואוליף לון ולא ידע איניש בהו . יומא חד הוו חכימייה בני
 מדרשא . שאלון ואמרין קללות שכתורת כהנים אינון כנגד בית
 ראשון . קללות שבמשנה תורה כנגד בית שני גלות אחרון .
 בקללות שכתורת כהנים אית בהו הבטחות ומכיבו דקב"ה
 לישראל . דכתיב וזכרתי את בריתי יעקב וגו' . וכתיב ואף
 גם זאת כהיותם בארץ אויביהם . קללות שבמשנה תורה אית
 בהו הבטחות וגית בהו נחמה כלל כמה דכתיב בקללות
 קדמאי ולא הוו ידעי . קס רבי יהודה בר אלעאי ואמר חבל
 על גריעותא דבר יוחאי ולית מאן דידע מניה . ואילו ידעי
 לית רשו לגלגא לית :

רבי יוסי ב"ר יהודה קס יומא חד כלפרא . חמא אינון
 עופין דאינון הוו טאסן ושפנינא חדא אזלא בתרייהו .
 קס על רגליו ואמר שפנינא שפנינא מהימנא מיומי טופנא .
 דיוקנא דעמא קדישא לך יאות ולך נאה . זיל ועבד לי
 שליחותא חדא לבר יוחאי באתר דאיהו תמן . אסתתרת ההוא
 שפנינא וקמת קמיה . כתב פתקא חדא ואמר מה דאמר .
 וקמת שפנינא ונטלת בסומה ואזלת לגבי ר"ש ושוית ליה
 בכנפיה . אסתכל ר"ש בההוא פתקא ובכה הוא ורבי אלעזר
 בריה . אמר ככינא על פרישותנא מן חברייה . ובכינא על מלון
 אלון דלא אתגליין להו . מה יעבדון דרי בתראי אי ישגיון
 בהאי . אדהכי אתא אליהו ז"ל וחמא דכבי . אמר בשליחותא
 אחרא הוינא זמין השתא ושדרני קב"ה לשכנא דמעיד . אי רבי
 אי רבי לא הוה אנטריך השתא לגלגא לטריקייא מלון אלון .
 אבל כך אמר קב"ה בקללות קדמאין אית ל"ב קראי וכלהו
 לקבל שבילי דאורייתא . בקללות בתראי אית בהו כ"ג קראי
 לקבל פרשיין דאורחין דאורייתא . בגלותא קדמא דבית ראשון
 עכרו ישראל אינון שבילין סתימין דסתרא . ואתגלי חובייהו
 ואתגלי קלא דילהון ונחמתא ואבטחותא דילסון . בגלות בתרא
 דבית שני עכרו ישראל ג"ן פרשיות אורחין דאתגליין ואתסו
 חובייהו ואתסו קלייהו ולא כתיב בהו הבטחות ונחמות .
 אדהכי עבד חד רוחא ואפריש לון וסליק אליהו גו לגלגא
 דנורא . ואשתאר ר"ש ובכה וארמיך אפיתחא דמערתא .
 אדהכי אתא אליהו ז"ל אמר קוס ר"ש אתער משינתך . זכאה
 חולקך דקודשא בריך הוא בעי ביקרך כל הבטחות ונחמות
 דישראל בהני קללות כתיבי . פוק וחזי מלבא דרחיס לבריה אף
 על גב דלטייה ואלקיים רחימו דמעו עניה . כד אחזי רוגזא
 תקיף כדון רחמנותא עליה . כך קב"ה אף על גב דלייט מלוי
 ברחימו אתחזיין באתגלייה לווטין ואינון טכוון סניאן . בנין
 דאלון קללות ברחימו הוו מה דלא הוה כן באינון קדמאין
 דכלהו הוו כדינא תקיף . באלון אית דינא ורחימו כאבא דרחיס
 על בריה . ורועה דמלקיותא נקיט כידיה עבד נחימו סניא
 וקלין ברבין ומלקיותא קלילין ברחמי . קשה מכל אינון קללות
 דא' הוא דכתיב גם כל חולי וכל מכה אשר לא כתוב בשפת

הזירה היא יעלם ה' עליון עד השמרך . הכא אינון הכטחות
 דאבא על ברין ברחימו סני . יעלה לא כתיב אלא יעלם וכבש
 לון ויבסה לון כנרובא דרובתייהו דלא יפקון לבר ויחון כבושין
 ומבוסין כנרובייהו עד השמרך מה דלא יהא לעלם ולעלמי
 עלמייא . דהא אגר קב"ה דלא ישיב ית ישראל לעלם ולעלמי
 עלמין ודוברייהו יהא קיים תדירא . דכתיב כן יעמוד ורעבס
 ושצבס . וכתיב חי אני אס ימרו שמים מתעל . והואיל
 ובאומאם איהו דלא ישתאון ישראל . זמנא דיהוון כל מכתשין
 ומרעין טמירין ומכשין דלא יפקון לבר לאכפא לון עד
 זמנא דישתאון מן עלמא מה דלא יהא לעלם ולעלמי עלמין .
 סופא דכולהון וסיומא דילהון והשיבך ה' מלרים באניות
 אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאויביך
 לעבדים ולשפחות ואין קונה . הכא הכטחות וכחמות דזמין קב"ה
 למעבר לישראל בסוף יומייהו . והשיבך ה' מלרים באניות בדרך
 אכטחותא למעבר ולאתבא נסין ואתון דעבר קב"ה במלרים
 ביומין קדמאין כמ"א כימי לאתך מארץ מלרים אראנו נפלאות .
 באניות הכא איהו כמה דאמרת דאת דריש בעניות ותכלה
 פרוטה מן הכיס . אבל זמנין כל בני עלמא למיתו עליוהו
 דישראל על ספינן דימא . ויחשבו לשילאה לון מן עלמא .
 וכלהו טביעין גו ימא כמה דעבר ביומין קדמאין . ותצן
 איהו חדוה סגיאה . כתיב הכא באניות וכתיב התם באניות
 רנתס . מה להלן רנה אף כאן רנה . בדרך אשר אמרתי לך .
 מן יומא דאתברי עלמא לא גלי גבורתיה קב"ה לאתחזאה
 בעלמא ושעתא דרעותא אלא בההוא דרך . כי כאשר ראיתם
 את מלרים באותו דרך ובקהוא גוונא יעביד לך . דהא לבתר
 יתכשון עליוהו מכל שאר סטריין ויחשבון ישראל רבזמנא דא
 יתאכרון ואינון זבינין לכעלי דבכיהון . דהא הוא דכתיב
 והתמכרתם שם ונמכרתם לא כתיב אלא והתמכרתם . כלבככון
 תחשבון דאזון זבינין ולא סבי . דהא אין קונה כתיב ולית מאן
 דיכול לשלטה עליוכו . וכל דא לסוף יומייהו ותליא כלא
 בתובתא . וכלא סתים כמה דכתיב למען תשכלו את כל אשר
 תבשון . מאן דאית ליה לבא יסתכל וידע לאתבא למאריה .
 אגר ליה ר"ס כאן אתר אתגליוא פורקנא דישראל כהני קללות

אמר תשגח ותדייק דוכתא כישא מכלהו תמן הוי . אשגח ודייק
 ואשכח . והוי חייך תלוים לך מנגד ופחדת לילה ויומס ולא
 תאמין בחייך . ואף על גב דידעי חברייהו זמן אינון חייס .
 תלוין קמן וספיקן ועיקרא איהו ויזיכו מלון . כתב פתקא
 לעירן רמשא ושויה כפוס שפנינא ואולת לגביה דרבי יוסי
 דהוה בדוכתים ועינוי מחכאן . כיון דחמא לה אמר שפנינא
 שפנינא כמה את מהימנא מכל עופא דשמייהו . קרא עליה
 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה .
 נטל פתקא ועאל לגבי חברייהו ואחמי לון ואחזי לון עובדא
 תוהו . בכה רבי יהודה ואמר . ווי אף על גב דלא ידעינן
 ליה מקום שיפול העץ שם יהוא . אתר דבר יוחאי תמן
 חברייהו כהדיה ומתערין מניה ואולפין מניה . זכאה נפשיה
 דבר יוחאי דקודשא בריך הוא עביר עמיה נסין . ואיהו
 גזיר וקודשא בריך הוא מקיים . ועתיד למהוי רישא לדיקוייהו
 דיתבי בנתא דערן ויקבל אפי שכינתא . ויחמי להב"ה
 וישתעשע עם לדיקוייהו . ויימא להו באו נשתחוה ונכרעה נכרעה
 לפני יי פ. שנו . (דף ק"ד ע"א)

זמנא

חדא הוה דבר בלוד אתא רשב"י למתא . אמרו ליה
 לרשב"י מאי נעביד . קס ועבר במתא וקמא
 בני נשא שכיבון . אמר כל האי במתא ואנא הכא גזרנא
 דליבטיל . שמעו ברית קלא דהוות אמרה פוקו מהכא דהא
 רשב"י הכא דקודשא בריך הוא גזיר והוא מבטל . הוה תמן
 רבי חנינא אתא ואמר ליה לרבי מאיר . אמר ליה שבחא
 דיליה מי יכול למיקס ביה אי לאו כמשה :

פתה

ואמר ויאמר אל אהרן קח את המטה ותן עליה אש
 מעל המזבח ושים קטרת . וכתיב וימהר אהרן וגו'
 וכתיב והנה החל הנגף בעם . וכתיב ויעמוד בין המתים ובין
 החיים ותעזר המגפה . כולי האי אלטריך ליה למשה למטרת .
 ורשב"י במימריה הקב"ה גזיר והוא מבטל מותנא : (דק"ט ע"ב)
קס רבי שמעון בוטינא קדישא על רגליו וסליק ידוי למארי
 עלמא ואמר רבון עלמא יהא רעווא דילך למיחב לן
 חוקפא לי ולכל חברייהו וכל דעאלין בקרבא דא דאינון מסטרא
 דילך . לאעלא בקרבא דא כלא כיסופא קמך . ולאפקא מתמן

בלא כיסופא קמך וקמי מטרוכיתא עילאה . דכד נלחין בנהא
 קרבין איתמר בה אס הבניס שמחה . ולא אהא ככיסופא קמי
 ברתא דמלכא דאתמר בה כל כבודה בת מלך פנימה וגו' .
 דהא כמה כרוזין נפקין בגינה דהא הוא דכתיב בראש הומיות
 תקרא בפתי שערים בעיר אמריה האמר . ומאי אמרין כרוזין
 אליכס אישים אקרא וקולי אל בני אדם . דהא כמה פרשין
 תקיפין הוו מהכשן לאגחא קרבא עם חיויה נחש הקדמוני .
 דקטיל לאדם קדמאה וקטיל לכל דרין דאתין אבתריה . מנהון
 הוא אכיל בכורא דיליה דאיהו גיהנם . ומנהון הוא בלע לון
 חיון כנוונא דקרח דאתמר בהון וירדו הם וכל אשר להם חיים
 שאולה . מנהון קטיל בכמה מיני מיתה דאתמר בהון למות
 תולדות . וכמה מארי תריסין הוו מתכשין לגביה בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות ופסקין עליה כמה פסקות בקלין וחמורין דיליה
 ויפן כ"ה ויחא כי חיון איש לית בהו חד דקטיל לחויה .
 וכרוזין נפקין מאן דנחא קרבא וקטיל לחויה יחא הלכה דיליה
 וכמה הלכות פסוקות אינון דאתמר בכל חד הלכה כפלוגי
 ואינון בתולות אחריה ריעותיה דברתא דמלכא . אבל ברתא
 דמלכא עלה אתמר רבות בנות עשו חיל ואת עליה על כולה
 ואיהי ארוסה למשה הלכה למשה מסיני : (דף קכ"ט עב")

קס סבא דסבין מבתר טולא דר"ט ואמר רבי רבי . הא כל
 מארי מתניתין קא נחתין לאגחא קרבא עמך . אתתקן
 ואזרזו בכל מאני קרבא . ולא עוד אלא כל מארי דסוסון
 דאינון סוסיהון ראש . מרכבותיהן מרכבות להבה רומחיהון אש
 וחרכבותיהן אש וקשתותיהן אש וחיליהון אש . ולא עוד אלא
 דסבא דסבין קא אתי עמהון דאתמר ביה ועתיק וימין יתיב
 לבושיה בתלג חיזור וכו' . קס ר"ט ואמר . סברייא שעתא איהו
 לאתקנא שכינתא ביננא לאגחא עלנא בהאי קרבא . ואורייתא
 דאיהו עמורא דאמלעיתא איהו נחית בכמה מארי דקלין
 וסופרין . וכמה פרשין תקיפין מלומדי מלחמה לאגחא עמנא .
 ובגין דאורייתא דאיהו עמורא דאמלעיתא איהו נחית . לריך
 לאתערא . אורייתא באתון דאינון סוסי אש ונקודין דאינון פרשין
 רכיבין עליהו וטעמי דאינון מאני קרבא :

פתח ר"ט ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא . כד גלו
 ישראל ואזריקו בין אומין דעלמא לארבע סטרין
 אזריקו . ד' אתון עלייהו מלעילא ו' למורא ה' למערב ו' לדרום
 ה' לזפון . ודא עמורא דאמלעיתא דאיהו יח"ה שליט על ד'
 סטרין דעלמא . ונשרא דאיהו עילאה פרישת גרפהא עלייהו
 בכל שבת ויומין טובין . בגין דתהא מגינה עלייהו ודאי מכל
 סטרין בושין . ודא הוא הפורש סוכת שלום וכו' . דסוכה ודאי
 אתקריאת בגין דמסככת עלייהו כשבע ימי סוכות . אינון בנהא
 לקבליהו ואינון שבע יומי דפסחא . ועלייהו אתמר שבעת ימים
 יהיה תחת אמו ומיום השמיני והלאה דא שמיני עלת עליה
 אתמר ירלה לקרבן אשה לה . והאי נשרא עילאה אתמר בה
 כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף . ה"ד ורוח אלהים מרחפת
 על פני המים דאינון שבעין אנפין דאורייתא . מיד ויאמר א הים
 יהי אור יהא פורקנא לישראל . בההוא זמנא יפרוש כנפיו יקחהו
 ישאהו על אכרתו . ובגין דא נשרא איהו עינא . גרפוי תרין ברובי
 עינא . תלת גוויין דילה אינון תלת אבהן דאתמר בהון וראייתיה
 לזכור ברית עולם . אינון גוויין דעינא דאיהו מרקמא בהון .
 אינון זכאין עיינין דמסתכלאין ומתפתחין לגבה לקבלא לה מרכבה
 עלייהו . ומיד ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי .
 בת עינא דא שכינתא תתאה איהו תגא בראש . זרקא אימא
 עילאה פרישת גרפהא ונטילת לה ופרחא בה עד דמטי לה
 לגבי בעלה ולעיל מניה עד חין סוף . וכד סליקת ליה מתתקנא
 בכל עשר ספירן מתקשטא בכל תיקונין . ולבושין דילה בלהו
 מרקמן מכל גוויין דעלה וחמש אור נהירין בה . בההוא זמנא
 מה כחיב כבעלה דאיהו ו' עמורא דאמלעיתא וראייתיה לזכור
 ברית עולם . וכד מייחדא לון אימא לתרווייהו איהו אמרת
 לגבי ו' עילאה דאיהו אבא מלכא מלכי יפשר עלך . ודא איהו
 מקף שופר ליננא דשופרא . בההוא זמנא דמתחברא עם בעלה
 יימא לה אבא הולך סגולתא דאימא עם בעלה . בההוא זמנא
 יתקיים ביה על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
 והיו לבשר אחד . וביום ההוא יהיה ה' אחד לעילא ושמו אחד
 לתתא . ויהו אבא ואימא ביחדא חדא יח לעילא וקב"ה ושכינתו
 ביחדא חדא ו"ה לתתא . והכי סליק יקוה לתושבן אש"ד אש"ד

בההוא זמנא דיהון ארבע חד שריין על גדיק ודא איהו יפא קוף
 משוש כל הארץ . ויהער לתתא משיח ויסתלק שמועתיה בכל
 עלמא משוש כל הארץ . הר לון ירכי לפון מאי הר לון . דא
 ההוא הר דאתמר ביה הר העברים מהמון יקום . ותרין משיחין
 דאינון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהון ירכין דיליה ואיהו את
 בינייהו . בגין דעליה אתמר וזה לך האות . ובההוא זמנא שכינתא
 עילאה דאיהי קריה מלך רב דאיהו חכמה נחיתה עטרה עליה :
 (דף קל"ה ע"ב) **פ.ה.ח** רבי שמעון ואמר ראו עתה כי אני אני
 הוא ואין אלהים עמדי . אמר חברייהו
 שמעו מלון עתיקים דאנא בעינא לגלגא בחד דאחייב לוי רשו
 לגלגא מאי ניהו דאמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
 עמדי . אלא דא הוא עילא על כל עילאין . וההוא דאתקרי עלת
 העילות עילא מאלין עילות . דלא יעביד חד מאלין עילות שום
 עובדא עד דנטיל רשו מההוא עלאה דעליה . כמה דאוקימנא
 לעילא כנעשה אדם . נעשה וראי על תרין איתמר דאמר דא לההוא
 דלעילא מניה נעשה . ולא עביד מדעם לא ברשו באמירה מההוא
 דלעילא מניה . וההוא דלעילא מניה לא עביד מדעם עד דנטיל
 עלה מתכריה אכל ההוא דאתקרי עילת על כל העילות דלית
 לעילא מניה ולית לתתא רשו ליה . ה"ד ואל מי תדמונו וגו' .
 אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי דנטיל עלה
 מניה . כגוונא דההוא דאמר ויאמר אלהים נעשה אדם בללמנו .
 קמו כלקו חברייהו ואמרו ר' הב לן רשו למללא בהאי אתר אמר
אמרו . **אמרו** והא אמרת לעיל העילות אמר לכתר נעשה

אדם . ואיך אמרת בעלת העלות דלא נטיל עלה ורשו לא איהו
 בלחדווי בלא שתוף וחושבן דכתיב ואין אלהים עמדי אפילו
 אלהים דאעילות . אמר לון יהון שמעון אורניכוון מה דפומיכו
 ממלל . והא לא אמרית לכו השתא דאית דאתקרי עלת העלות
 ולאן איהו ההוא דאתקרי עילת על כל העילות . דעילת על כל
 העילות לית ליה תניינא דנטיל עלה מניה . דאיהו יחיד קדם
 בלא ולית ליה שותפא . ובגין דא אמר ראו עתה כי אני אני
 הוא ואין אלהים עמדי דנטיל עלה מניה . דאיהו יחיד קודם
 בלא ולית ליה תניינא ולא שותפא ולא חושבנא . דאית אתר

בשיתוף כגון דבר ונוקבא דאתמר בהון כי אחד קראתיו וכי .
 אבל איהו חד בלא חושבן ובלא שיתוף ובגין דא ואין אלהים
 עמדי . קמו כלקו חברייהו ואשתטחו קמיה ואמרו זכאה בר נש
 דמאריה אשתבס עמיה לגלגא רון עמירין אית דלא הו
 מתגליין למלאכין קדישין .

תנו רבנן . כשחלה רשב"י . עאלו לקמייהו רבי פינחס ורבי חייה
 ורבי אבא . אמרו ליה מאן דהוה קיימא דעלמא שכיב .
 אמר לון לא בי דינא דלעילא מביינין כי דינאי . דהא אנא חוי
 דלית אנא מתוסיב למלאכא ולדיינא דלעילא . דאנא לאו כשאר
 בני נשא . אלא האי דינא דילי קב"ה דייניס ולאן ביה דינא .
 וסייגו דאתמר דוד בבצותיה קמיה . ששטי אלהים וריבא ריבוי .
 וכן שלמה אמר לעשות משפט עבדו הוא בנחרווי ולא אחרא .
 דהא תנן כשהאדם שכיב . כי דינא דלעילא מסתכלין בדינו .
 אית מנהון נוטין לכף זכות דאחויין זכותיה דבר נש . ואית
 מנהון דנוטין לכף חובה דאחויין חוביה דבר נש . ולא נפיק
 אניש דינא כמה דהוה בעי . אכל מאן דראין מלכא עלאה דשליט
 על כלא . הוא טוב . ולא יוכל למחוי ליה לאניש בההוא דינא
 בר טוב . מאי טעמא דהא תנן מכילוי דמלכא עלאה נטולזכותא
 דדיר . והוא כוליה טר דמהימנותא . ובירווי לשבקא חטאין
 וחובין . ה"ד כי עמד הסליחה למען תורא . עמד הסליחה ולא
 עס אחר . ובגין כך בעינא קמיה דהוא יהא דאין דינאי . ואנא
 איעול תליסר אבבי לעלמא דאתי ועוד דלא אעברו לון מן
 אבהתי . ודלא יהא מאן דימחי בידי . דלא אשתבס רשותא מנהון
 אר"ש מלא וחתו כי מרעיה דלא הוה תמן . תווסו ולא יוכל חד
 מנהון למללא מפומיה . מדחילו רבה דהוה עליהון . עד דהו
 יתבין סליק לון ריחי דבוסמין סניאין . וכל חד אשטישב . עד
 דקמו לר"ש והוה ממליל . ולא הוה חמאן אחרא בר מניה .
 לבתר עבן . אמר לון ר"ש חמיתון מידי . אמר ליה רבי פינחס
 לא . אלא בלנא תופנא על דלא חמינא לך כבי מרעך זמן רב .
 וכר חמינא לא סליק לן ריחי דבוסמין דנכתא דערן . ושמענא
 קלא ממלל . ולא ידענו מאן ממלל עמך . אמר להו ולא
 שמענתון מלא אחרא בר מדירי . אמרו לא . אמר לון ליה
 אפון קוין למחמי סבר אפי דעתיק יומין . אמר לון אימא

לכו מלה • תוקנה על רבי פינחס דלא חמא • דאנא חמית
 ליה כען בעלמא דאתי לתתא מניה דר"א כרי • וכען שדרו
 בדילי מלעולא • ואחזון לי אתר דריקא לעלמא דאתי • ולא
 אחיישר כלבאי דוכתא • בר עס אחיה השלוני • וכריכא
 דוכתאי ואתמני • ואתו עמי תלת מאה נשמי דריקויא •
 ועילא מנהון נשמתא דריקא דארס הראשון דהוה יתיב גבאי
 וסוה ממלל עמי • ובעא מכאי דלא אתגלי חוכיה לכל עלמא
 בר להסוה דאמר אורייתא בניניה • ואתנסי בהסוה אילנא
 דגנתא דערן • ואנא חמינא ליה • וחברייא אלין • אמר הסוה
 דגליין בחברייא בנייהו שפיר • אבל שאר בני עלמא לא •
 מיט דחס קב"ה על יקריה • ולא בעא לפרסומי חוכיה אלא
 בהסוה אילנא דאכיל מניה וקב"ה גלי ליה כרוז קדישא
 דחברנא • וחברייא לא ישתעו אינון בהדיהו בנייהו • ולא
 לרוקי חברייא ולאינון דיתון לעלמא • והוא מלה דלא בעי
 כל איש ועבי ביה • לחו משוס חוכתא דחב • אלא משוס
 יקרא דשמה עלאה • דבני נשא לא זורין ביה • וכתוב זה
 שמי לעולם • ויתון למשאל מה דלא מריך לון • והיונו דכתיב
 סן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב • הרב נופל ונתפס
 באותו עון • ולהכי גזר הדין לחברייא • דאורייתא שמה
 קדישא • הוא נפל • ואי בהסוה חוכא יתיר מנייהו • דכתיב ונפל
 ממנו רב • הרב נופל ונתפס באותו עון • קריב לגביה ר"א
 ברוי • אמר ליה אבא מאי אנא חס • אמר ליה כרי דלא
 תתדכר הכא • אבל בהסוה עלמא • דוכתא דידי ודיך כריכא
 זכאין אכן עס אינון דריקויא דומינין לשכחא למארי עלמא •
 דאינון מלאכין דמשמשין קמיה • דהא הוא דכתיב אך דריקים
 יודו לשמך וגו' :

אחר הלימוד יאמרו בקשות אלו לעורר החמים בצעקה
 וקול תחנון בלב נשבר ונדכה שאנו מעומקא
 דלבא ויקובר ברצון בעו"הו ואשרי האנשים הזוכים לומר כל
 זה על המצבה הקדושה והטהורה שלו ועכ"פ כשוחים אנחנו
 בע"ה הנם כי רחוקים אנחנו הנה הכל קריאתנו יעלה ברצון
 ויגיע אל מקום קדושתו לעורר נשמתו הקדושה לעמוד
 ולהתפלל לפני הקב"ה למלאת משאלותינו ולקבל ברחמים
 וברצון את תפלותינו • ויהיה נחשב לנו כאלו השתטחנו
 על קברו ועשינו כל הכוונות הראויות לכיון ברבקות
 נפשא כנפשא ורוחא ברוחא ויהי רצון זכותו
 וזכות תורתו יגינו בעדינו אכ"ר :

קום צדיק הקדוש אור החי • רבי שמעון בן יוחאי •
 וחלה נא פני אל ויחננו • ויאמצנו ויברכנו •
 ויגדלנו וידגלנו • ויהדרנו ובועד טוב יועדנו • ויזכנו
 ויחבבנו • וישחרנו וישרנו • ויכלכלנו ויברכנו • וימלטנו
 וינשאנו • ויסמכנו ויעזרנו • ויסרנסנו ויצליחנו • ויקדשנו
 וירפאנו • וישמרנו ויתמכנו • ולמען אברהם יצחק ויעקב
 ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה וכל הצדיקים
 וכל החסידים • (וה') ירחמנו ויחיינו חיים ארוכים •
 חיים של שלום • חיים של טובה • חיים של ברכה •
 חיים של פרנסה טובה • חיים של חלוץ עצמות • חיים
 שיש בהם יראת חטא • חיים שאין בהם בושה וכדמה •
 חיים של עושר וכבוד • חיים שתהיה בנו אהבת התורה
 ויראת שמים • חיים שימלא כל משאלות לבנו לטובה
 לעבודתו יתברך אמן בן יהי רצון :

קום צדיק יסוד עולם אשר רב כחך לפטור העולם •
 אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דעלך אשתמע

קלא במערתא זה האיש מרעיש הארץ מרגזי ממלכות
 כמה פטרין ברקיעא משתכבין בנינה דמארך משתכח
 כך בכל יומא * עקף אתמר צדיק מושל יראת אלהים *
 דלא הוה גזרה דאתגזר על עלמא דלא בסלת לה *
 אנת גזור וקודשא בריך הוא מקיים * ועקף אתמר רצון
 יראיו יעשה * קום ובקש רחמים לפני מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא על בית ישראל בני אברהם
 יצחק ויעקב אשר בגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם
 ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשם יי ומאמינים
 בו ובתורתו * וכמה אלפים מסרו עצמם לתריגה
 ולשרפה על קדושת שמו יתברך * וכמה עניים ואביונים
 יש בישראל שעוסקין בתורה בכל יום תמיד * וכמה
 יתומים ואלמנות יש בישראל שעוסקין בתורה ובמצות
 בכל יום תמיד * וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם
 עוסקים בתורה בהכל שאין בו חטא * יהושע בן נמרא
 תקן שיבנים אדם את בנו לתלמוד תורה כבן שש כבן
 שבע * ועתה יש כמה זריון בישראל שמכניסין את
 בניהם לתלמוד תורה קודם זמן זה * וכמה זקנים וזקנות
 יש בישראל שמשכימין ומערבין בבתי בנסיות ובכתי
 מדרשות וחומדין ומתאוין ומצפין לישועת יי בכל יום *
 וכמה פסחים וכמה סומים יש בישראל שהם באים
 לבית חבנסת להתפלל ולשמוע דברי תורה * וכמה
 אנשים יש בישראל שהם עושים מצות ומעשים טובים
 בסתר * וכמה יש בישראל שחומדים תורה בהצנע *
 וכמה אנשים ונשים יש בישראל אשר עושים כדברי
 החכם המחמיר בהלכות דברי תורה ודברי סופרים
 ואף על פי שיש הרבה חכמים מקילין * וכמה עניים

יש בישראל שעושים כדברי המחמיר בהלכות ואף על
 פי שיש להם הפסד מכון בדבר וכפרט בהלכות חג
 המצות כמה וכמה חומרות עושים ונורתנים ומפזרים
 ממון על זה * בנוח ישראל הן החמירו על עצמן
 שאפילו רואות טפת דם כהרדל יושבות עליו שבעה
 נקיים * ועוד כמה חומרות קבלו עליהן בהלכות
 גדה * וכמה עניים יש בישראל שהם מכבדים השבתות
 וימים טובים ואף על פי שהם בדוחק ובצער * וכמה
 בערי צדקות וגומלי חסדים יש בישראל * וכמה אוהבי
 שלום ורודפים אחר המצות יש בישראל * וכמה שפלים
 יש בישראל * וכמה סוכלי חולאים וסוכלי יסורין וסוכלי
 עניות יש בישראל והם מקוים ומצפים לישועת יהוה *
 וכמה שמחים במצור יש בישראל וכפרט במצור
 המילה שמלין את בניהם לשמונת ימים ברצון טוב
 בלב שלם ובנפש הפצה ומכניסים אותם בכריחו של
 אברהם אבינו עליו השלום בשמחה ובהבה * קום רבי
 שמעון בן יוחאי והמליץ טוב בעד בית ישראל ולמד
 סניגוריא עליהם * אתה צדיק כי טוב קום ולמד טוב *
קום חסידא קדישא קדש הקדשים * קדוש יי מכבד *
 אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דאתקריאת מכבד
 בעלמא דין ובעלמא דאהי * ואנת הוא דעתיד למהוי
 רישא לצדיקיא דיתבי בגנתא דעדן * ותקבל אפי
 שכינתא * ותחמי לקודשא בריך הוא ותשתעשע עם
 צדיקיא * ותימא להו באו נשתחווה ונכרעה נברכה
 לפני יי עושנו * קום ובקש רחמים מאבינו שבשמים
 עלינו ועל כל ישרא אחינו שישפיע לנו ברחמיו תורה
 וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום * ויעלה

ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרונו
 וזכרון אבותינו * וזכרון ירושלם עיר הקדש * וזכרון
 משיח בן דוד * וזכרון כל בית ישראל לפני יי אלהינו
 לפליטה לטובה * לחן לחסד ולרחמים * לחיים טובים
 ולשלום אמן בן יהי רצון :

קום מרן מלכא דעלך אתמר אשריך ארץ שמלכך בן
 חורין * אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דעסקת
 באורייתא תדירא * ואורייתך סקא בתלת מאה ושבעין
 נהורין * וכל נהורא ונהורא אתפרשא לשית מאה
 ותליסר טעמין סלקין ואסתחין בנהרי אפרסמא דכיא
 עלך פתיב להנחיל אוהבי יש ואצרותיהם אלא *
 קום והתפלל לפני אל עליון על ירושלים וציון * ועל
 בית המקדש שיבנה מהרה ויגדל כבודו במהרה בימינו.
 ויי ברחמי יגלה כבוד מלכותו עלינו מהרה * ויפיע
 ויגשא עלינו לעיני כל חי * ויקרב פזורינו מן הנזים *
 ונפוצותינו יכנס מירכתי ארץ * ויביאנו לציון ברנר
 ולירושלם בשמחת עולם * ושם נעשה לפניו קרבנור
 חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן * ובכו צדיקים
 יראו וישמחו * וישרים יעלוזו * וחסידים ברנה יגילו *
 ועולתה תקפץ פיה * והרשעה בלה בעשן תכלה *
 והאלילים ברות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי *
 והיתה ליי המלוכה * ולעולמי עד ימלוך בכבוד כפתוב
 יי ימלוך לעולם ועד * והיה יי למלך על כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

קום בוצינא עגאה קדישא * אנת הוא רבי שמעון בן
 יוחאי דנהורך נפיק בנהורא דשמשא מנרתקא
 ונהיר לכל עלמא * אנת דזכית למחמי אפך נהיר

בנהורא דשמשא תקפא דזמין למיפק באסותא לעלמא
 בדכתיב וזרה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
 בכנפיה * אנת דזכית למחמי תליסר מכילין נדיפין קמך
 ונהרין כבוצינין * אנת הוא דזכית למחמי סבר אפי
 דעתיק יומין : קום לעורר הרחמים והתפלל לפני אבינו
 אב הרחמים * שיהנהג עמנו בכדת החסד וכמדת
 הרחמים ויצילנו מכל צרה וצוקה וממשחית * ויצילנו
 משעבוד מלכות ומחבלי משיח ומדינה של גיהנם
 ומחבוט הקבר * ויצילנו מעניות תורה ומעניות מצות *
 ויצילנו מעניות ממון ומדלות ומחסרון כים * ויצילנו
 מדבר וממגפה ומכל גזרות קשות ורעות * ולא יהיו
 צרים לנו ולא יהיו משטינים אותנו לא למעלה ולא
 למטה * אלא יהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו :

קום התנא הקדוש מארי דאורייתא מארי דחכמתא *
 אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דאתיהיב לך רשו
 למימר מלין סתימין ולפרשא לון * אנת הוא דקודשא
 בריך הוא אסתכס על ירך * דכל מלך באתגליא אינון
 ולא אתכסיין * כמה דכתיב פה אל פה אדבר בו
 ומראה ולא בחידות * קום והתפלל עלינו לפני הקדוש
 ברוך הוא שיאיר עינינו בתורתו * ויחננו חכמה בינה
 ודעת * להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד את כל
 דברי תורתו באהבה * ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי
 צאצאינו לומדים תורה לשמה ומכונים לאמתה של
 תורה * ויקויים בנו מקרא שכתוב על ידי ירמיה הנביא
 עליו השלום * כי זאת הברית אשר אכרות ארז בית
 ישראל אחרי הימים הרם נאום יהוה נתתי את תורת
 בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמת

יהיו לי געס : ולא ירכדו עוד איש אה רעדו ואיש
אח אחיו לאמר דעו אה יהוה כי כלם ידעו אותי
למקטנם ועד גדולם כי אכלח לעונם ולרטארהם לא
אזכור עוד * ונאמר על ידי ישעיה הנביא עליו השלום
כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים :

קום אילנא רבא ותקיף בהרין ערמין * אנת הוא רבי
שמעון בן יוחאי דקודשא בריך הוא חק דיוקנה
לעילא * וכלך לעילא לעילא סלקא וכה עטרא בכהרא
קדישא * וקודשא בריך הוא כה עטר כך בכדהו ערמין
ומשתבח כך * עך כתיב ויאמר לי עבדי אמה ישראל
אשר כך אהפאר * קום ותמליץ טוב ותתפלל לפני
אנינו אב הרהמן בעד ילדי בית ישראל יונקי שדים
וגמולי חלב והינקות של בית רבן * ויי ברחמיו וברוב
חסדיו ישמרים ויצילים מכל נזק ומכל חולי * ויצלם
מכל צר ומשטין ומרוח רעה * ויצילים מעין הרע ומכל
דבר רע * ויתן להם חיים ארוכים וטובים ומתקנים
ולח וחזק ואומץ ללמוד תורה ולקיים המצות ויגדלו
בטובה ושלוח ושרום :

קום אריא עלאה קדישא * דעלך כתיב אריה שאג מי
לא ירא * אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דבשעתא
דפתחת פומך למלעי באורייתא צייתין לקלך כל כרסין
וכל רקיעין וכל רתיבין * אנת פתחת תרעין דחכמתא
ואנת תקנת דרגין עלאין * ומימא דברא קודשא בריך
הוא עלמא אנת הוית זמין קמי קודשא בריך הוא *
וקרי לך קודשא בריך הוא בשמך * עך כתיב ישמח
אביך ואמך * קום ובקש רחמים מאר שדי בעדנו ובעד
כל ישראל לתקן את כל פגם שפגמנו בשמות הקדש

ובאצילות בריאח יצירה עשייה * ויתבררו כל ניצוצי
הקרושה אשר נתפורו על ידינו בין בגלגול זה בין
בגלגולים אחרים * ונזכה להשלים תקון נפשנו רוחינו
ונשמתינו בגלגול זה * ונזכה ללמוד תורה לשמה ויהיו
כל מעשינו לשם שמים * אמן בן יהי רצון :

קום אור ישראל אתה ותלמידך עשרה חסדי עליון *
קומו וסדרו מלין קמי קודשא בריך הוא * דאמר
לא אשחית בעבור העשרה * קומו ווילו לרמכי חברון
אברהם יצחק ויעקב * ואתערו לגבי שכינתא דאתמר
בה אני ישנה בגלותא * וקנא דאיהי ירושלים חרבה
וישראל בגלותא תחות ידי ארונים קשים אומין דעלמא
קומו ואלילו זכו על עאגא דקודשא בריך הוא דאתמר
בהון ואתנה צאני צאן מרעיתי : קומו ובכו רחמי עליהו
ואליפו זכו עליהו * לשיזבא לון סאלין חיון בישין *
ולמהו מחיל קודשא בריך הוא להון על כל חוביהון *
ולמפרק לון בעגלא ובזמן קריב * קומו לעורר הרחמים
ולחמשך חסדים גדולים לנו ולכל ישראל אחינו בכל
מקום שהם * ותחון זכות אבות וזכות כל הצדיקים
והחסידים * וזכות כל הישרים בלבותם * אשר מסרו
עצמם להריגה ולשרפה על קדושת השם יתברך :
ותמימותם וקדושתם ולמודם בתורה הקרושה וסודותיה
וכל התקונים ותיחודים אשר ייחדו ותקנו בקרושה
למעלה * גינו עלינו ועל כל ישראל כי כלנו כאחד
אנחנו : ויהוה יתן אמר המבשרות צבא רב קול מבשר
ואומר * על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון * מה נאוו
על ההרים רגלי מבשר משמיע שרום מבשר טוב משמיע
ישועה אומר לציון מלך אלהיך :

ואחר כך יאמרו בקשה זו

אנא יהוה אלהי ישראל מלך רחום וחנון יהי רצון
 מדפניך שיכבשו רחמיך את בעסק ויגורו רחמיך
 על מדותיך ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד
 ובמדת הרחמים ותפנס לנו לפני משורת הדין
 ובטובה הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצה ומנחלתך
 והושיעינו למען שמך הגדול ולמען זכות עבדך הצדיק
 רבי שמעון בן יוחאי ולמען זכות כל הצדיקים והישרים
 בלבבותם אשר הלכו לעולם שכלו ארוך ואשר מסרו
 נפשם על יחוד קדושת שמך ולקחת אותם אליך אך
 בית מנוחתם להשתעשע בהם ובגן עדן ובצדור החיים
 שמת נפשם בי אתה תשלם לאיש כמעשהו אתה
 הכינות ליראיך תענוג וגמול ונעימות עין לא ראתה
 אלהים זולתך עשית למחפיה לעין כל כמו שנאמר
 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך
 נגד בני אדם וזכונם ותמימותם יעלה לפניך וראה
 בענינו וקרע רוע גזר דיננו ומכל גזרות קשות ורעות
 תצילנו ולמתיים תעשה פלא עד אשר כדברך יחיו
 מתינו יקיצו וירננו שוכני עפר :

רבון העולמים שמע קולנו וקבל ברחמים ובכרצון את
 תפלתנו בזכות עבדיך אברהם ויצחק ויעקב
 ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה ובזכות עבדך
 הצדיק רבי שמעון בן יוחאי ובזכות כל הצדיקים
 והחסידים אשר בגן עדן ותצילנו מיצר הרע ומכל
 חטא ועון ופשע ותזכנו לחזור בתשובה שלמה לפניך
 וברוב רחמיך תתקן את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון
 שנפגמו בכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל

פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה ותסיר הפיגים
 מלבושי נפש רוח ונשמה חיה יחידה של כללות
 ופרטות אצילות בריאה יצירה עשיה ותברר חלקי
 הנפש שנפגמו ונפלו בנוגה דאצילות בריאה יצירה
 עשיה ונוגה פאור תהיה אל מקום הקדש :

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעך חוסה
 על עמך ובכן יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו
 עלינו לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש
 בקרבנו עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 וחבט משמים עדה תמה עניה סוערה הומיה היא באין
 השקט הסבת ושמע תחנוני שאלתה ובקשתה כהוגן
 הלא מצער היא לגודל חסדך רומה על השמים לרחם
 העמוסה מרחם באחדותך למה פניך תסתיר תשבח
 ענינו ורחצנו לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם עשה למען זכות
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב עשה למען משה ואהרן
 עשה למען יוסף ודוד ופנחס ושלמה עשה למען
 ירושלם עיר הקדש עשה למען ציון משכן כבודך
 עשה למען חרבן ביתך עשה למען שממות היבבה
 עשה למען ישראל העניים והדלים והשרוים בצרות
 עשה למען לומדי תורה ברוב דוחק סובלי יסורין סובלי
 חלאים סובלי עניות אשר מרוב תלאות לא נשאר בהם
 דעת צדור להבין ולהשכיל את כל דברי תלמוד תורתך
 עשה למען יתומים ואלמנות עשה למען יונקי שדים
 עשה למען גמולי חרב עשה למען תינוקות שר בית
 רבן שלא חטאו עשה למען אם לא למענו עשה
 למען והושיענו חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אל

שימע תפלות ותחנונים אתה :

נא גבור דורשי יחודך בכבת שמרם •

והתמלא רחמים עלינו ועל כל אחינו בית ישראל בכל מקום שהם ובפרט על יושבי ארץ ישראל ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב וממצור משבי ומבוזה ומעין הרע ומכל דבר רע ותשלח רפואה שרמה לכל חולי עמך ישראל אר נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מחולי עמך ישראל מקרא שכתוב יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו והבריאים מעמך ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו ותצילנו ותציל לכל ישראל מפל חלאים ומפל נזק ומפל צר ומשטין ומקטרג ומרוח רעה ומפל מיני פורענות ותפקוד בזרע של קיימא זרע קדש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר תוציא אותן מאפלה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא לילדות ולא לילדיהן ואר ימשור אספריה ושרין ורוחין ולידין לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לכל ילדי עמך ישראל לתורתך ומצותיך בחיי אביהם ואמם :

ובני ישראל עמך יורדי הים פצם והצילם ממים רבים ומיד בני נכר הצילם מטיט ואר יטבעו וינצלו מרוח סערה וממעמקי מים ובני ישראל ההולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מבפ כל אויב ואורכ בדרך וכל האסורים בבלא מעמך ישראל התר מאסיריהם והוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביר גאים והאר פניך על מקדשך השמש למען אדני :

ותמלך אתה הוא יי אלהינו כהרה על כל מעשיך • בהר ציון משכן כבודך • וכירושלם עיר מקדשך בכתוב בדברי קדשך • ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו • טוב ומטיב הדרש לנו • שובה עלינו בהמון רחמיק בגלל אבות שעשו רצונך • בנה ביתך כבתחלה • כונן בית מקדשך על מכוננו • הראנו בבנינו • שמחנו בתקוננו והשב שכינתך לחוכו • והשב כהנים לעבודתם ולוים לדוכנם לשירם ולזמרים • והשב ישראל לנויהם ומלאה הארץ דעה את יי ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון • יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

סדר קריאת שמע על המטה

בליל שעושים תקון כרת מעט קודם חצות לילה

א' ל מלך נאמן • שמע ישראל •

וגומרה כולה עד אני ה' אלהיכם וכופל ה' אלהיכם אמת • (ואח"ך אומר)

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות אל בגרונם וחרכ פיפיות בידם : הנה מטתו שששלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל : בדם אחויו חרב מלמודי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בקילות :

(ג"פ) יברכה יי וישמרה : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שרם :

יושב בסתר עליזן בצל שדי יתלונן : אמר ליי מחסי ומצודתי אהי אבטח בו : כי הוא יצידך מפח יקוש מדבר הוות : באברחו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלוך מקטב ישוד צהרים יפר מצדה אלק ורבבה מימנה אריה לא יגש : רק בעיניך תביט ושדומת רשעים תראה : כי אתה יי מחסי :

אנא בלח גדולת ימינה תתיר צרורה : קבל רגח עמך שגבנו טהרנו נורא : נא גבור דורשי יחודך כבכת שמרם : ברכם טהרם רחמי צדקתך רחמי גמלם : חסין קדוש ברוב טובך נהל ערתך : יחיד גארה לעמך פנה וזכרי קרושתך : שוערנינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעזומות : (וחזור פסוק טכנגד קוטו היום ג"ס) ובחצות הלילה יברכו ברכות השחר עד שאינו בן ברית : רק ברכות התורה לא יברך עד שיעדה עמוד השחר : ואח"ך יאמרו תקון לאה וקודסיאמרו נוסח זה במקום תקון רחל : וזה סדרו :

ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה : ויאהב יעקב את רחל : ויעבוד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה : ותאמר רחל דגני אהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על פי קראה שמו דן : ותאמר רחל נפתולי אהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי : ויזכור אהים את רחל וישמע אליה אהים ויפתח את רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את הרפתי ותקרא את שמו יוסף

לאמר יסף יי לי בן אחר : בני רחל יוסף ובנימין : בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין : (נביאים)

כה אמר יי מנעי קולך מככי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאם יי ושבו מארץ אויב : (כ"ט) ויש תקוה לאחריהך נאם יי ושבו בנים לגבולם : (כ"ט) (רות) ויאמרו כל העם אשר בשער יהוקנים עדים יתן יי את האשה הפאה א ביתיך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם : והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבוש יי את שבר עמו ומחץ מפתו ירפא : ותעדי זהב וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה : גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום : שדחך פרדם רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים : נרד וכרסם קנה וקנמון עם כר עצי לבונה מר ואהלות עם כר ראשי בשמים : מעין נגים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון : באתי לגני אחתי כדה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים : בידך אפקיד רוחי (ר"ט כאר) פדית אוהי יהוה (ר"ט טא"י) אר אמת :

רבי יונתן אומר ראויה היתה בכורה לצאת מרחל דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף אלא שמדמתה לאה ברחמים ומתוך צניעות שהיתה בה כרחל החזירה הק"בה לה : ורחל היתה יפת תואר עיקר סימניה של רחל לא היתה אלא נאה ורחל היתה יפת תואר

ויפח מראה : ורהל עקבה : א"ר יצחק רהל הירדה
עיקרו של ביה שנאמר ורהל עקרה עיקרה רהל :
חני רש"בי לפי שכל הדברים הלויים ברודר רפיכך
נקראו יערא על שמה רהל מבכה על בניה : ולא סוף
דבר לשמה אא לשם בנה שנאמר אורי יהונתן ה' צבאות
שאריה יוסף : ולא סוף דבר לשם בנה אא לשם בן
בנה שנאמר הבן יקיר לי אפרים : אה לאה
ויל דיה אחרונים ואה רהל ואת יוסף אחרונים : הדא
אמרה אחרון אחרון חביב : ברכות שדים ורחם : ר'
אלעזר אמר בא וראה עד היכן חיבב אבינו יעקב את
רהל אפילו בשעה שבא לברך את בנה עשאו טפל לה :
ברכות שדים ורחם יתברכו דדיא דהכין אוניקו ומעיא
דהכין אפיקו : יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך
כרחל וכלאה לא הוה צריך קרא למימר אלא כלאה
וכרחל אא אע"פ שיצא בועז וכל הסנהדרין שלו מלאה
היו מודים שעיקר הבית היא רהל שלא נשתעבד יעקב
בבית לבן אלא בשביל רהל : מיד נהגלו רחמיו
שר הק"בה ואמר בשבילך רהל אני מחזיר את ישראל
למקומם הה"ד כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רהל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו : וכתוב כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאום ה' ושבו מארץ אויב
ויש הקוה לאחריהך נאום ה' ושבו בנים לגבולם :

תקון לאה

למנצח משכיל לבני קרח : כאיר תערוג
על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך

אלהים : צמאה נפשי לאלהים לא חי מתי
אבוא ואראה פני אלהים : היתה לי דמעתי
לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה
אלהיך : אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר בסך אדרם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חונג : מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פניו : אהי עלי נפשי תשתוחח
על בן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער : תהום א תהום קורא לקול צנורך
כר משברך וגליך עלי עברו : יומם יציה
יהוה חסדו ובגילה שירה עמי תפלה לא
חיי : אמרה לא סלעי למה שבחתני למה
קדר אלך בלחץ אויב : ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה
אלהיך : מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועת
פני ואלהי :

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא תסיר
מאיש מרמה ועולה תפלטני : כי
אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר

אֶת־הַלֶּךְ בַּלְחָץ אוֹיֵב : שְׁלַח אֹרֶךְ וְאִמְתָּךְ
הֵמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאֻנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאִבּוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים וְ
אֶל שְׂמֹחַת גִּילִי וְאֹדְךָ בְּכִנּוּר אֱהִים אֲהִי :
מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמֵה תִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָי וְאֲחִי :
לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִיהוּהָ הָאָרֶץ וּמְרוֹאֵה תִבֵּל
וְיֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְרָה
וְעַל־נְהַרֹת יִכּוֹנְנָה : מִי־עָלָה בְּהַר־יְהוּהָ
וּמִי יָקוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְכֹר
לִבִּי אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂאָ רִשׁוֹא נַפְשִׁי וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דוֹד דוֹרְשׁוֹ
מִכְּקִשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֵאשִׁיבִם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוּהָ עֲזוּז
וְגִבּוֹר יְהוּהָ גִבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֵאשִׁיבִם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :
לְמַנְצָה בְּנִגְיֵנֶת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים

יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה :
לְרַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכְךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ :
יֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם :
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם : אֶרֶץ נִתְּנָה
יְכוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ :
הַלְלוּיָהּ אֹדָה יְהוּהָ בְּכָל לֵבב בְּסוֹד
יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה : גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהוּהָ דְרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם : הוֹד וְהַדָּר
פָּעֵלוּ וְצִדְקָתוֹ עֹמְדַת לְעַד : זְכֹר עֲשֵׂה
לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוּהָ : טָרַף נֶתַן
לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כַּח מַעֲשֵׂיו
הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי
יְדִיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל פְּקוּדָיו :
סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאִמְתּוֹ וַיִּשְׂר :
פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יִי שֶׁכֵּל
טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עֹמְדַת לְעַד :
לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : בָּבוֹא אֱלֹוֹ נִרְנְנוּ

הנביא כאשר בא אל בית שבע : חנני
 אלהים כחסדך כרב רחמיה מחה פשעי :
 הרב בפסני מעוני ומחטאתי טהרני : כי
 פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד : לך
 לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
 תצדק בדברך תזכה בשפטך : הן בעון
 חולדתי ובחטא יחמתני אמי : הן אמת
 חפצת בטחנות ובסתם חכמה תודיעני :
 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשרג
 ארביץ : תשמיעני ששון ושמחה תגדנה
 עצמות דבית : הסתר פניך מחטאי וכל
 עונותי מחה : לב טהור ברא לי אלהים
 ורוח נכון חרש בקרבי : אל תשליכני
 מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני : השיבה
 לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני :
 ארמדה פשעים דרכיך וחטאים אריך
 ישובו : הצילני מדמים אלהים אלהי
 תשועתי תרנן לשוני צדקתך : אדני שפתי
 תפתח ופי יגיד תהלתך : כי לא תחפץ
 זבח ואתנה עלה לא תרצה : זבחי אלהים
 רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא

חבזה : היטיבה ברצונך את ציון הבנה
 חומות ירושלים : אל תחפץ זבחי צדק
 עולה וכדיל או יעלו על מזבחך פרים :
 תקום תרחם ציון הבנה חומות ירושלים :
 אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי
 בא מועד : כי רצו עבדיך את אבנייה
 ואת עפרה יחוננו : בונה ירושלים יהוה
 נדחי ישראל יבנם :
 ואס"ך לו' מזמור

שיר המעלות בשוב י את שיבת ציון היינו כחולמים :
 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים
 הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל י לעשות עמנו
 היינו שמחים : שובה י את שביחנו באפיקים פנגב :
 הזרעים ברמעה ברנה יקצורו : הלוך יך ובכה נשא
 משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמותיו :
 אלהינו ואלהי אבותינו מקד רחמן רחם עלינו טוב
 ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיה
 בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כביתחלה כונן בית
 מקדשך על מכונן הראנו בבנינו שמחנו בתקוננו והשב
 שכנתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם
 לשירים ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעדה ונראה
 ונשתחוה לפניך : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי
 אבורחנו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם
 ומוספים בהלכתם :

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון עלמין
דאנת הוא חד ולא בחשבון . אנת הוא עלאה
עד כל עלאין . סתימא על כל סתימין . לית מחשבה
תפיסא בק כלל . אנת הוא דאפקת עשר תקונין
וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין
דלא אתגלן ועלמין דאתגלן ובהון אתכסיאת מבני
נשא . ואנת דקשיר לון ומיחד לון . ובגין דאנת מלגאו
כל מאן דאפריש חד מן הכריה מאלין עשר אתחשיב
ליה כאלו אפריש בק . ואלין עשר ספירן אינון אזלין
בסדרן חד אריק וחד קצר וחד בינוני . ואנת הוא
דאנהיג לון . וליר מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא
לתתא ולא מכל סטרא . לבושין תקנת לון דמנייהו
פרחין נשמתין לבני נשא . וכמה גופין תקנת לון
דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו
בתקונא דא . חסד דרועא ימינא . גבורה דרועא
שמאלא . תפארת גופא . נצח והוד תרין שוקין . יסוד
סיומא דגופא אות ברית קודש . מלכות פה תורה
שבעל פה קרינן לה . חכמה מוחא איהי מחשבה
מלגאו . בינה לבא ובה העב מבין . ועל אלין תרין
כתיב הגסטרות ר"י אלהינו . בתר עליון איהו פרו
מלכות . ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית . ואיהו
קרקפתא דתפלי . מלגאו איהו י"ד ה"א וא"ו ה"א .
דאיהו ארה אצילות דאיהו שקיו דאילנא בדרועוי
וענפוי . כמ"א דאשקי לאילנא ואהרבי בהוא שקיו .
רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבורת
דאשקי לאילנא בהוא נביעו . וההוא נביעו

איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא . וכך לית
דמיון ולית דיוקנא דגופא מכל מה דלגאו ולבר .
ובראת שמיא וארעא . ואפקת מנהון שמשא וסיהרא
וכוכביא ומזלי . ובארעא אילנין ודשאין ונגתא דעדן
ועשבין וחיון ועופין ונונין וכעירין ובני נשא לאשתמודעא
בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין . ואיך
אשתמודען מעלאי ותתאי . ולית דידיע בק כלל . ובר
מנך לית יחודא בעלאי ותתאי . ואנת אשתמודע ארון
על כולא . וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע .
ובהון אתקריאו מלאכיא . ואנת לית לך שם ידיע
דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו .
וכד אנת תכתלק מנהון . אשתארו כלהו שמהן כגופא
כלא נשמתא אנת חכים ולא כחכמה ידיעא . אנת
הוא מבין ולא מבינא ידיעא . לית לך אתר ידיעא
אלא לאשתמודעא תקפך וחילך לבני נשא . ולאחזאה
לון איך אתנהיג עלמא . בדינא וברחמי דאינון צדק
ומשפט כפום עבדיהון לבני נשא . דין איהו גבורה .
משפט עמודא דאימצעיתא . צדק מלכותא קדישא
מאזני צדק תרין סמכי קשוט . הין צדק אות ברית .
כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא . אבל לאו דאית
לך צדק ידיעא דאיהו דין . ולא משפט ידיעא דאיהו
רחמי . ולא מכל אלין מדות כלל . קום רבי שמעון
ויחדשון מלין על ידך . דהא רשותא אית לך לגלאה
רזין טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה
לשום בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהוה הגדולה והגבורה

וכו * עלאי ש'מעו אינון דמיכיז דהכרוז ורעיא
 מהימנא אתערז בשנחכוז * הקיצו ורננו שוכני עפר *
 אלון אינון צדיקיא דאינון מכטרא דהוא דאתמר בה
 אני ישנה ולבי ער * ולא אינון כתיס * וכגין דא אתמר
 בהון הקיצו ורננו וכו * רעיא מהימנא אנת ואכרין
 הקיצו ורננו לאתערוהא דשכינתא דאיהי ישנה
 בגלותא * דעד פ'ען צדיקיא כלדו דמיכיז ושנתא
 בחוריהון * מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא
 מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עקף
 אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אהוון דלידה *
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי * דהא
 תם עונך בה ציון לא יוסיף להגלוהך * שראשי נמלא
 טל * מאי נמלא טל אלא אמר דדשא בריך הוא * אנת
 חשבת דמיומא דאתהרב בי מהדשא דעאלנא בכיתה
 דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא
 דאנת בגלותא * הרי לך סימנא שראשי נמלא טל היא
 שכינתא בגלותא * שלימו דידה וחיים דידה איהו טל *
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו * וה"א איהי שכינתא דלא
 מחשבין טל אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבין
 טל * דאיהי מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין
 מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה * עד כאן
 רזא דיהודא * ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

יהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
 רעוא דכל רעוין סתימא דכלא דיתמשך סלא
 עילאה חיוורא מהרין מזלין נוצר ונקה דרך חיד וגרון
 לאבא ואימא ומאבא ואימא לועיר אנפין ומועיר אנפין

לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעותא
 ובחדוותא דכלא ויתמשך מתמן רעותא ורחמי
 חנא וחסדא בנהירו דאנפין ברעותא וחדוור
 עלינו ועל כל בני ביתנו ועל כל הנלוים אינו ועל כל
 בני ישראל עמיה ויפרקינן מכל עקתינ בישין דייתון
 לעלמא ויזמין ויתייהב לנא ולכל נפשתנא מזונא טבא
 ופרנסה טבתא בלי צרה ועקתא ממולא דכל מזוני ביה
 תליין וישוביננא מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות
 ומדינה של גיהנם וייתי לנא ולכל נפשתנא וזנא וחסדא
 ורחמי וחיי אריכי ומזוני רווחי מן קודמיה וישלח לנו
 משיח צדקנו במהרה בימינו אמן :

וא"ו שיר זה סי' הוי"ה

ידיד נפש אב הרחמן * משוך עבדך אל רצונך * ירוץ
 עבדך כמו איל * ישתחוה אל מול הדרך * פי
 יערב לו ידידותך * מנופת צוף וכל טעם :
 הדור נאה זיו העולם * נפשי חולת אהבתך * אנא אל
 נא רפא נא לה * בהראות לה נועם זיוך * אז
 תתחזק ותתרפא * והיתה לה שמחת עולם :
 ותיק ירמו רחמיה * וחוסה נא על בן אהובך * פי זה
 כמה נכסוף נכסף * לראות בתפארת עוף * אנא
 אלי חמדת לבי * חוסה נא ואל תתעלם :
 הנלה נא ופרוש חביב * עלי את סבת שלומך * תאיר
 ארץ מכבודך * נגילה ונשמחה בך * מהר אהוב
 כי בא מועד * וחננו בימי עולם :

יחיד ואין בלתו אחר * אל בשירי זמרה בוחר :
 יושב ברום שמי זבול * ומצמיה כל עץ יבול :

גדול כלי חקר וגבול * יום פניך אשחר *
 שכרתי עד עת בא שילה * ישיב נדחי ירים דגלו *
 אם יתמהמה אחכה לו * כי בוא יבא לא יאחר *
 רדוף אויבי ואשיגם * וכדונג תמוגגם * בגיא צלמות
 נהגם * תאורם משחור שחר *
 א ישוב דך ממך נכלם * צור מכסחי מלך עולם *
 משוועת דל א תתעלם * לבקשרצון טוב שוחר *
 כה אמר יהוה מלך ישראל וגואלו יהוה צבאות אני
 ראשון ואני אחרון ומפלעדי אין אלהים * ונאמר
 יהוה חנני לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
 בעת צרה * ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה ישוע
 ונאמר וידעת היום והשבות א לבבך פי יי הוא האלהים
 בשמים ממער ועל הארץ מתחת אין עוד * ונאמר
 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח * כי הנדה
 החשף יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יי וכבודו
 עליך יראה * רבי חנניה * וקדיש על ישראל *

אח"כ יאמרו זה לעורך הרחמים העתקתי אותה מספר כתר מלכות ח"א

אלהינו ואלהי אבותינו

אנחנו אוהביך ואתה אוהבנו * אנחנו בניך ואתה אבינו *
 אנחנו בכורך ואתה פורנו * אנחנו ברואך ואתה בוראנו *
 אנחנו בחירך ואתה חבתנו * אנחנו גאולך ואתה גואלנו *
 אנחנו גדולך ואתה מגדלנו * אנחנו דורשך ואתה ישענו *
 אנחנו ותיקך ואתה הדרנו * אנחנו זעיקך ואתה משיענו *
 אנחנו חלקך ואתה כבדנו * אנחנו שפוחיך ואתה פועלנו *
 אנחנו יצוריך ואתה יוצרנו * אנחנו ברמך ואתה שומרנו *
 אנחנו לשודיך ואתה מלמדנו * אנחנו מאמיריך ואתה

מאמירנו * אנחנו נחלתך ואתה חוקנו * אנחנו נצר
 מטעיך ואתה עושנו * אנחנו סגולתך ואתה אורנו *
 אנחנו עבדיך ואתה אדונינו * אנחנו עמך ואתה אלהינו *
 אנחנו פריך ואתה מתיינו * אנחנו צבאותיך ואתה
 מלכנו * אנחנו צאניך ואתה רוענו * אנחנו קרוביך
 ואתה קרושנו * אנחנו קוף ואתה משנבנו * אנחנו
 רפידתך ואתה הורנו * אנחנו שותריך ואתה אילותנו *
 אנחנו תמימיך ואתה תהלתנו *

אין כלהינו * אין באדוננו * אין במלכנו * אין כמושיענו *
 מי כלהינו * מי באדוננו * מי במלכנו * מי כמושיענו *
 נודה לאלהינו * נודה לאדוננו * נודה למלכנו * נודה
 למושיענו * ברוך אלהינו * ברוך אדוננו * ברוך מלכנו *
 ברוך מושיענו * אתה הוא אלהינו * אתה הוא אדוננו *
 אתה הוא מלכנו * אתה הוא מושיענו * אתה תושיענו
 אתה תקום * תרחם ציון פי עת לחננה כי בא מועד *
 ואומר רבי חנניה בן עקשיא וגו' * וקדיש על ישראל

אח"כ יאמרו בשמחה וקול צהלח שירים לו סי' שמעון לביא

בר יוחאי נמשחת אשריך * שמן ששון מחבריך *
 בר יוחאי שמן משחת קדש * נמשחת ממדת הקדש *
 נשאת ציץ נזר הקדש * חנוש על ראשך שארף *
 בר יוחאי מושב טוב ישבת * יום נסת יום אשר ברכת *
 במערת צורים שעמדת * שם קנית הורף וחרף *
 בר יוחאי עצי שטים עומדים * למורי יי הם לומדים *
 אור מופלא אור תיקוד הם יוקרים * תלא תפת
 יורף מוריך *
 בר יוחאי ולשרה תפוחים * עליה ללקוש בו מרקחים *
 סוד תורה בציצים ופרחים * נעשה אדם נאמר בעבורך *

בר יוחאי נאזרת בגבורה * ובמלחמת אש דת השערה *
 וחרב הוצאת מתערה * שלפת נגד צורריה *
 בר יוחאי למקום אכני שיש * הנעת לפני אריה ליש *
 גם נלת כותרת על עיש * תשורי ומי ישורק *
 בר יוחאי בקדש הקדשים * קו ירוק מחדש חדשים *
 שבע שבתות סוד חמשים * קשרת קשרי שיו קשריה *
 בר יוחאי יוד חכמה קדומה * השקפת לכבודו פנימה *
 שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה * את
 כרוב ממשח זיו אורק *
 בר יוחאי אור מופלא רום מעלה * יראת מלהביט כי רב
 לה * תעלומה ואין קורא לה * נאמת עין לא תשורק *
 בר יוחאי אשרי יולדתה * אשרי העם הם לומדיה * ואשרי
 העומדים על סודך * לבושי חשן תמיה ואוריה *
 בר יוחאי נמשחת אשריה * שמן ששון מחבריה *
 עוד פוסון אחר לכבוד ארוננו הרשב"י זי"עא והוא לחן חשיר הנזכר

סימן שמעון חזק

בר יוחאי תגל יולדתה * ישמח אביה ואמה *
 בר יוחאי שלמה משנתה * מורים החלכה כמותה *
 אשרי איש שזכה לראותה * ואשרי אוכלים מלחמה *
 בר יוחאי מורה לכל שואל * סודות התורה בעזו ואל *
 ואתה יסוד אור ישראל * נתקנו עשרה ממה *
 בר יוחאי עמוד הימני * יושב בשבת תחכמוני * ועם
 אחיה השילוני * בחרת לה את מקומה *
 בר יוחאי ועד טוב היה לה * ביום הנבחר להדולק *
 ירדו העליונים בשבילך * לשמוע סוד תורה מפיה *
 בר יוחאי נגדו לה מצפונים * רזים וסודות העליונים *
 ותקנת כמה תקונים * היה אור שכינה עמה *
 ונתקנת כמה תקונים * היה אור שכינה עמה *
 ונתקנת כמה תקונים * היה אור שכינה עמה *

בר יוחאי חסידא קדישא * נפשך עזו והדר לבושה *
 תורת אל על לבך חרושה * ברוך אתה וטוב טעמך *
 בר יוחאי זכרונך לברכה * תורת אל כפיך ערוכה *
 ואורך האיר בחשכה * בכל טוב יזכירו שמך *
 בר יוחאי קדש הקדשים * מכבד תפארת ישישים *
 נבון לחש חכם חרשים * יהיה כנהר שלומך *
 בר יוחאי תגל יולדתה * ישמח אביה ואמה *
 עוד שיר לכבוד ארוננו חצריק רשב"י זי"עא על סדר א"ב

ואמרתם פה לחי * רבי שמעון בן יוחאי *
 איש אלהים קדוש הוא * אשרי עין ראתהו * לב חכם
 ישכיל פיהו * אדוננו בר יוחאי *
 ברוך הוא מפי עליון * קדוש הוא מהריון * מאור גליל
 העליון * אדוננו בר יוחאי *
 גבור ואיש מלחמה * בדת תורה תמימה * מלא מדע
 וחכמה * אדוננו בר יוחאי *
 דרש כל תעלומות * בעזו ותעצומות * ערה מעלור
 רמות * אדוננו בר יוחאי *
 הוחבא בתוך מערה * מפני הגזרה * שם למד סתרי
 התורה * אדוננו בר יוחאי *
 ושם נברא מעין לו * וחרוב למאכלו * מה טוב חלקו
 וחבלו * אדוננו בר יוחאי *
 זכר צדיק לברכה * דין רפה ובר רפה * זכה ורבים
 זכה * אדוננו בר יוחאי *
 חדיש כמה הלכות * הם במשנה ערוכות * זה הפרגני
 ממלכות * אדוננו בר יוחאי *
 סהר את עיר טבריה * עשה אותה נקיה * הודו לו
 משמיא * אדוננו בר יוחאי *
 ונתקנת כמה תקונים * היה אור שכינה עמה *

ידע כל הנסתרות • דבריו עושים פירות • כשל כמדה
 גזרות • אדוננו בר יוחאי •
 כל ימיו אשר היה • אות הקשת לא נהיה • כי הוא
 אות עולם היה • אדוננו בר יוחאי •
 לכל ישראל האיר • בסוד תורה הבהיר • כאור החמה
 מזהיר • אדוננו בר יוחאי •
 מקום בחר בשמיא • עם הנביא אחיה • זה מבני עליה •
 אדוננו בר יוחאי •
 נחמד מאד למעלה • זכה ליקר וגדולה • פתח עליון
 לו נגלה • אדוננו בר יוחאי •
 סיני סיני לו נקרא • ארי שבחכורה • מפנו תצא תורה •
 אדוננו בר יוחאי •
 עשה שבעים תקונים • יקרים מפנינים • גם תקן
 העליונים • אדוננו בר יוחאי •
 פתח את פיו בחכמה • הוציא אור תעומה • תקן זהרי
 חמה • אדוננו בר יוחאי •
 צדיק יסוד העולם • גלה מדרש הנעלם • יכול לפטור
 העולם • אדוננו בר יוחאי •
 קולו זמר עריצים • והכרית את הקוצים • והציר
 הלחוצים • אדוננו בר יוחאי •
 ראה פניו מאירים • בשבתו עם חברים • עת גלה סוד
 סתרים • אדוננו בר יוחאי •
 שרום רב על משכבו • מה יפיו ומה טובו • דובר אמת
 בלבבו • אדוננו בר יוחאי •
 תורתו מגן לנו • היא מאירת עינינו • הוא ימליץ טוב
 עלינו • אדוננו בר יוחאי •
 ואמרתם כה לחי • רבי שמעון בר יוחאי •

אדיר יי מציון • יבנה גליל העליון • יחוס על דל ואביון •
 יחון טף טהור הרעיון • בזכות רבי שמעון •
 ברוך יי מציון • יבנה גליל העליון • יחוס על דל ואביון •
 יחון טף טהור הרעיון • בזכות רבי שמעון •
 גדול יי מציון • דגול יי מציון • הדור יי מציון •
 מושיע יי מציון • נורא יי מציון • סומך יי מציון •
 עוזר יי מציון • פודה יי מציון •
 בר יוחאי רבנו • ימליץ טוב עלינו •
 בר יוחאי מורינו • ימליץ טוב עלינו •
 חיו אל חי אדירנו • חננו חננו •

קהל בר יוחאי רבינו ימליץ טוב עלינו •
 א חי ברכנו • גדלנו • דגלנו • הדרנו • ותיקנו • תזכנו
 חכמנו • טהרנו • ישרנו • כלכלנו • לכבנו • מושיענו
 נשאנו • סעדנו • עטרנו • פרנסנו • צדקנו • קדשנו •
 רחמנו • שגבנו • תתמכנו • חננו • חננו •

שמחו נא שמחו נא בשמחת בר יוחאי •
 ישמחו אהובים • ישמחו ברוכים • ישמחו גדולים •
 בשמחת בר יוחאי •
 דגולים • הדורים • ותיקים • זכאים • זהירים • זקנים
 חסידים • חכמים • חברים • טהורים • ישרים • יקרים
 כהנים • לויים • מלכים • נביאים • נשיאים • נבונים
 סמוכים • ענוים • עשירים • פדוים • צדיקים • קדושים
 רחמנים • רבנים • רצוים • שלמים • שפלים • תמימים

יום שמחה יום שמחה • יום שמחה לבר יוחאי •

לימוד ר"ג לעומר

חון איש אדיר קהל בר יוחאי * חון איש ברוך קהל בר יוחאי : חון איש גדול קהל בר יוחאי : חון יום גדול לבר יוחאי : יום שמחה לבר יוחאי : קהל יום שמחה וכו' :

איש דגול איש הדור * איש ותיק * יום ותיק לבר יוחאי : יום שמחה * איש זכאי * איש חסיד * איש חביב * יום חביב לבר יוחאי : יום שמחה וכו' : איש סהור * איש ישר * איש כשר * יום כשר לבר יוחאי : שמחו נא וכו' : איש לביא * איש מבין * איש מלך * יום מלכות לבר יוחאי : יום שמחה * איש נבון * איש גשוי * איש סמוך * יום סמוך לבר יוחאי : יום שמחה * איש עצום * איש צדיק * איש קדוש * יום קדוש לבר יוחאי : יום שמחה * איש רבן * איש שרם * איש תמים * יום תמים לבר יוחאי * יום שמחה וכו' :

פיוט אחר

ישראל בני מלכים :

ישראל המה אהובים * ישראל המה ברוכים * ישראל בני מלכים :

גדולים * דגולים * הדורים * והרנים * זכאים * חכמים * סהורים * יקרים * כשרים * למדנים * מלכים * נבונים * סמוכים * ענוים * פקחים * צדיקים * קדושים * רחמנים * שרמים * תמימים * ישראל בני מלכים :

פיוט אחר

חון אדיר רחם על הטף * קהל אלי רחם על הטף : בורא רחם על הטף * גאה רחם על הטף * דגול רחם על הטף * הדור רחם על הטף * ותיק רחם על הטף * זכאי רחם על הטף :

לימוד ר"ג לעומר

חננו רחם על הטף * טהור רחם על הטף * יחיד רחם על הטף * אלי רחם על הטף :

פיוט זה לכבוד מרעה סימן משה חזק

חננו יה חננו * בזכות משה רבינו :

משה רעיא מהימנא * שרתה עליו שכינה * מאת ועשרים שנה * אשר חי בארצנו :

שם מצרים לשמה * עשה בהם נקמה * בלח ויר רמה משם הוא הוציאנו :

חוא לשמים עלה * נצח מלאכי מעלה * הנחיל רעם סגרה * את תורת אלהינו :

חזה פניו * בעמדו על הר סיני * הציל את עם אמוני הגין על אבותינו :

זכר צדיק לכרכה * במדת נצח זכה * גם בכהונה ומלוכה * אלהים עטרנו :

קדוש צדיק ועניו * הנה קרן עור פניו * גם לא כהתה עניו * לא גם רחה ממנו :

אשרי עין ראתהו * לא קם גביא במהו * חיש הוא ואליהו * בתורת אל יורונו :

חננו יה חננו * בזכות משה רבינו :

שיר זה לכבוד רבי עקיבה וי"עא סימן רבי עקיבה

זכרנו אל לטובה * בזכות רבי עקיבה :

צדיק זה גברא רבא * תנא רבי עקיבה :

רב הוא בעוז וישרה * לו זרוע וגבורה * סבא חסידא נקרא * עדה במחשבה :

בא לו אורה מגולה * היא נשגבה וגדולה * כמה מעלות עלה * זכה בזה ובבא :

יקר ראתה עניו * חכמתו תאיר פניו * הוא איש צדיק

ועניו בעל זקנה ושיבה :

עשה חסד וצדקה שמר תורה וחקקה גפשו בדת אל
דבקה תורת אל לו עריבה :

קדש שם הנורא בשעת הגזרה בקדושה ובטהרה
באהבה וחסד :

ישר לב וצנוע הוא איש גדיב ושוע צדיק זה ר'ו
אור זרוע וישיש בשמחה רבה :

בהיר בזהר חמה מלא מדע וחכמה למד תורה
תמימה חקר דרבה ונתיבה :

הוא איש צדיק ותמים השיג גם הטעמים הוא נור
החכמים זכה ליקר וטובה :

יערת רבש על לשונך לבנה כרכנה ערבו לי שירי
הגיונך פצחי לי שיר ורננה עתה אמיר לך
זמנך אחרי בלותך עדנה שושנה אגדיל
ששונך שושנה רעננה :

שבעת נוד במדינות ובמדבר מדון אורחים חוץ
למנוחות שאננות ומשכנות מבטחים את
רעיתי בין הכנות כשושנה בין החוחים
הכאיבוד הרווך רענות מכל עבר ופנה :

ראה ראיתי דמעתך על פניך נתכה אעל מזור אל
מכתך גם לשברך ארוכה ויש תקוה
לאחריתך ושבו בני למלוכה וצרים שומרי
רעתך יהיו משל ושנינה :

אר סף נכסף ורבך הוא בנוי לתרפיות שם
אקבצך ואשיבך ממעינות אריות ושמה
אשכון בקרבך כמו שנים קרמוניות עוד לנצה
לא אעזבך יוגה לחרב יונה שושנה וכו' :

כתב רבינו מהר"ו זלה"ה בשער הכוונות ענין ל"ג לעומר
שאסור בהספד ותענית וכנפילת אפים דע כי הנה מ"ט

ימי העומר הם ימי דין שהם כסוד הש"ך דינים המתמתקים
בימים אלו בענין העומר ודע כי ר' עקיבה ע"ה שרש נאמתו
מן חמשה גבורות בהיותם בשרש למעלה ברעף ד"ף ולא
בכחיות התפשטות למטה בנופא והנה הוא כסוד הרעת
בין כסוד הגדלות בין בזמן הקטנות והנה ר"ע הוא
היה אב ור' לכל הנשמות הנמשכות מא"ו הגבורות המתפשטות
בנופא ד"ף לפי שהוא כללות הרעת העליון למצלה כשרשו
ובמקומו אבל תלמידיו הם בחינת הגבורות המתפשטות ממנו
ומתפשטות בנופא ד"ף ולפי שהקטנות קודם אל זמן הגדלות
לכן הקדימו בתחילה אותם הב"ד אלף תלמידים שהיו לו מנכת
ועד אנטיפרס ויש שני טעמים למה היה מספרם כ"ד אלף
ואין כאן מקום להאריך :

והנה לסיבת היותם ממוחין דקטנות לכן היו מבחינת הדינים
הקשין והיו קטרוין וסוגיון ז"ף שלא היו נהגין כבוד
זה לזה וכאזר באו ימי העומר שבין פסח לעצרת אזו הוא זמן
הקטנות והם ימי הדין אז פנעה בהם מד'הר של הקטנות על
שלא נהגו כבוד זה לזה ומתו בימים ההם בהיותם קטנים
לסיבה הנו' וכבא יום ל"ג לעומר אז נתגלה שם אבד"ט אשר
באימא והנה הוא חילוף שם אלהים אשר הוא בחינת רחמים
כסוד אלהים חיים והנה חמשה אותיות אבד"ט הם סוד
חמשה גבורות גדלות ועל זה אמר הכתוב בטחו בה' עדי עד
כי הוא באימא עילאה והוא רחמים ולכן בו תלוי הבטחון והנה
השם הנו' נתחלק לשני בחינות והוא שלשה אותיות אמלעיות
שהם כר"ט הם בני' ג"ל והם מתחלפים בשלשה אותיות לה'
דאלהים וכיון שהם מתחלפות נעצו רחמים כי אותיות לה'
דאלהים שהם דין נתחלפו ונעצו רחמים משא"כ בשני אותיות
א"ס שאינם מתחלפות וז"ס מ"ש יעקב אע"ה עד הגל הזה רמו
אל שם הנו' שהוא בני' ע"ד ואמנם האותיות המתחלפות בו
הם בני' ג"ל והנה בהגלות נגלות השם הזה כיום ל"ג לעומר
שהוא סוד אותיות המתחלפות שהוא יותר רחמים כנו' אז
פקקו מלמות תלמידיו רבי עקיבה זע"א :

והנה אחר זמן הקטנות בא זמן הגדלות ואז מתבטלים דיני הקטנות ומתקיימים בחינת הגדלות ולכן סמך ר"ע ז"עא את חמשה תלמידיו הגדולים מבחינת הג' גדלות שהם כנגד חמשה אותיות אכד"ט"ס שהם רחמים ואלו נתקיימו בעולם והרכיבו תורה ברכים והם ר' מאיר ור' יהודה ור"א בן שמוע ור"ש ור' נתניה ואמנם ר' עקיבה אינו כל בחינת חמשה גבורות שברצת רק בחינת גבורה הנקרא הוד האחרונה שבהם אכל תלמידיו הם החמשה גבורות המתפשטות בנושא ולהיות כי הוא בחינה עליונה גבורת הקוד שברצת עלמו היה ר' לכולס אע"פ שהם כוללים כל החמשה גבורות לפי שהם התחתיים המתפשטות בנוף וכבר ביארנו כי ר"ע הוא גבורת הקוד שברצת דקטנות וגם הגדלות ודע כי אע"פ שביארנו שתמשה החכמים האלו ר' מאיר ותכריו ז"ל הם חמשה גבורות האלו המתפשטות הנה זה השורש של נשמתם בעת לידתם ואחר שגדלו במעשיהם עלו והגדילו יותר כל אחד כפי מציאותו ובחינתו עכ"ד זלה"ה אמר שמואל ויטאל ראיה לדבר עמ"ש רשבי"ע ע"ה באד"ר וז"ל ראיה חמי השתא מה דלא חמי בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטורא דסיני עכ"ד זלה"ה :

אמר המעתיק הנה יובן בס"ד רמז הפסוק מ"ש לבן ליעקב אע"ה ויברכניי בגלגל כלומר בג"ל לך על ידי הארת שם הג"ל הנו' שיש לך שהוא רחמים והוא שם הבטחון שבתוכו יעקב אע"ה ולכן הוא עלמו רמז אותו אח"ך באמרו עד הגל הזה וכמ"ש רבינו זלה"ה וכנ"ל ולכן אמר אברהם אע"ה וחיייתו בפשי בגלגל כלומר בג"ל לך שבטוח אני שימשך לך שפע והארה משם הנו' ותכללי מפרעה שיתגברו הרחמים ואז וחיייתו בפשי ג"כ ולזה רמז הפסוק גל אל יי יפלטו והבן וכזה יובן בס"ד הטעם שמלך דוד הע"ה בירושלם שלש ושלושים שנה כי היה בחינת הגבורות והאיר לו השם הנו' שהוא בחינת הגדלות דגבורות והאירו לו אותיות הרחמים הנו' שהם בני' ג"ל ולכן ימי טוהר של האשה הם שלשים יום ושלושת ימים ולכן בתכנית בית שלישי שיבנה כמורה בימינו כתיב הללעות ללע אל ללע שלש ושלושים פעמים וכנו' ביחזקאל סי' מ"א פסוק וא"ו והא"ב ולכן רבי מאיר ז"עא שהיה שרשו מתמשה גבורות

הגדלות שהם כנגד חמשה אותיות השם הנו' אמר לר' עקיבה רבו כאשר ולא לשלום מן היום שטבע בו כל גל וגל שעבר עלי נענעתי לו ראשי והבן :

ודע כי מוסר גדול יש לנו ללמוד מדבריו הנ"ל שכתב רבינו זלה"ה על תלמידיו ר' עקיבה ז"עא שריך להיות כל ישראל באהבה ואהבה וחיבה ושלום וריעות בפרט בימים אלו של העומר וכיותר לריבין לזוהר הת"ח בזה ג"כ יש לנו ללמוד מכל הנ"ל שגם לר' עקיבה ז"עא יש שמחה ביום ל"ג לעומר בגילוי השם הנו' ולכן יושבי ע"הק טבריה תוכ"ב גם המה ולכו להשתטח במערת ר' עקיבה ולשמוח שם ג"כ עור ולכו למלכת רמב"ה ז"עא אשר הוא גם כן יש לו שמחה ביום זה כי הוא מתמשה תלמידיו ר' עקיבה ז"עא הנרמזים בשם הנו' המתגלה ביום זה וכן יושבי ע"הק לפת תוכ"ב החולכים למירון כיומא דהלולא הוא יום ל"ג לעומר אותם שדרכם לחזור ביום ל"ג עלמו לביתם כלפת תוכ"ב לריכוס הם ללכת אל מלכת התנא הקדוש ר' יהודה בן ר' אלעאי ז"עא כי גם ר' יהודה ז"עא הוא מתמשה תלמידים של ר' עקיבה ויש לו שמחה ביום זה בגילוי שם הנו' ואשרי אדם יעשה כל מעשיו לשם שמים וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים :

כתב עוד רבינו מהרח"ו ז"ל בשער הכוונות וז"ל ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רשבי"ו ור"א בנו אשר קבורים בעיר מירון כנודע ואוכלים ושותים ושמים שם אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא וזה היה פעם הא' שבא ממלרים אכל חין אני יודע אם אז היה בקי ויודע בחכמה הזו הנפלאה שהשיג אח"ך והה"ר יונתן סאניס העיר לי שבשנה הא' קורס שהלכתי אני אללו ללמוד עם מורי ז"ל שהולך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו ושם גילחו את ראשו כמנהג היודע ועשה שם יום משתה ושמחה :

גם העיר הה"ר אברהם הלוי כי בשנה הנו' הלך גם הוא שם והיה נוהג לומר בכל יום בברכת תשכון נחם ה' אלהינו את אבילי חיון וכו' וגם בקיותו שם אמר נחם וכו' ואחר

שמר העמידה אל מורי אל כי ראה בהקין את רשבי ע"ה עומר
 על קברו ואמר לו אמור אל האיש הזה אברהם הלוי כי למה
 אמר נחם ביום שמחתנו והנה לכן הוא יהיה נחמנו בקרוב
 ולא ילא חרש ימים עד שמת לו בן אחד וקבל עליו תנחומין
 ובתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הזה הנז' ובשרט כי
 רשבי ע"ה הוא מחמשה תלמידיו הגדולים של ר"ע ולכן זמן
 שמחתו ביום ל"ג לעומר כפי מה שביארנו לעיל עכ"ל זלה"ה:
אמר רב יובא סבא בפרשת משפטים דף ק' ע"ב ואל בריה
 ריוחאי ידע לאסתמרא ארחוי ואי עאל בימא עמיקא
 אשנח בקרמיתא היך יעבר בזמנא וישועט בימא עד לא יעול
 ע"ב וכזכ רבינו מהר"ו זלה"ה בשער מאמרי רשבי ואל דע כי
 גשמות הגדוקים יש מהם שהם מבחינת אור המקיף ויש שהם
 מן אור השנימי וכל אותם שהם מלד אור המקיף יש בהם כח
 לדבר בנסתרות וסודות התורה דרך כסוי והעלם גדול כדי שלא
 יוכנו אלף למי שראוי להבנים והנה רשבי ע"ה היתה נשמתו
 מלד אור המקיף ולכן היה כח להלביש הדברים ולדרושן
 באופן שאף אם ידרשם לרבים לא יבינום אלף מי שראוי להבינם
 ולכן נתנה לו רשית לבחוב ספר הזוהר ולא ניתן רשית לרבותיו
 או לראשונים אשר ק"מו לו לכתוב ספר בחכמה הזאת עם היות
 שכוראי היו יודעים בחכמה הזאת יותר ממנו אבל הטעם הוא
 שלא היה בהם כח להלביש הדברים כמוהו וז"מ בריה ריוחאי
 ידע וכו' וכזה תבין גודל העלם ספר הזוהר אשר כתב רשבי
 שאין כל מוסא ומוסא יכול להבין דבריו עכ"ל זלה"ה:
אמר המעתיק מזה תבין גודל מעלת נשמת רבינו האר"י
 ז"עא אשר גילה סודות עליונים מיהו וזה לגלות ולדבר
 בגילוי יותר ממה שביסס ספר הזוהר היינו מפני כי עד ימיו
 נתקן העולם יותר והיה עת רגון ועכו' לא היה עדיין הדור ראוי
 שיתגלו הדברים אחר פטירתו בין רוב החכמים כי אם עד שבה
 עת רגון אחר איוה שנים ואסתיעא מלחא משמיא שנעתקו
 הדברים שקבל רבינו מהר"ו ז"ל ממנו וכמלאו ביד כמה חסידים
 ואנשי מעשה ואחר עוד שנים היה עת רגון ונגלה עיר וקדיש
 רבינו הרש"ש ז"ל ונתרחבו הדברים יותר ומאותו זמן כתבי רבינו
 זלה"ה מתפשטים יותר עד דאסתיעא מלחא וכדפסו כל שמנה

שערים ססוד מהרש"ו ז"ל כי כל מה שהעולם נתקן יותר יש
 עת רגון ללמוד הסוד יותר השית ברחמיו יזכינו לכיאת משיחנו
 ומלאה הארץ דעה אה ה' כב"א:

איתא

באדרא רבא דף הל"ב ע"ב אר"ש כולחו בוטינין חברין
 דאהיין בהאי עוקא קדישא אספדנא עלי שמיא על זין
 דעלאין וארעא קדישא עילאה דעילאה דאנא חמי השתא מה
 דלא חמא בר נש מיומא דסליק מבה זמנא תניינא לטורא דסיני
 ע"כ וכתב רבינו מהר"ח זלה"ה בשער מאמרי רשבי וזל כבר
 הודעתוך כדרוש גדול יקר הערך בענין עשרה הרוגי מלוכה
 מה שרש נשמתם ועניינם ושם ביארתי כי רשבי וכן רבינו הקדוש
 הם בחינת היסוד אלא שיש הפרש אס הוא יסוד דאבא או יסוד
 דאף או יסוד דיעקב גם משה הוא בחינת היסוד אלא שעולה
 למעלה דרך קו האמצעי עד הרעת והנה מרע"ה כלוחות
 הראשונות שלא חטאו ושראל עדיין בעגל היתה מעלתו גדולה
 מאד וכשחטאו ושראל איבד אהו האור הגדול שהיה לו וניטלו
 ממנו אלף חלקי האור שהיו בו אז וכלוחות שניות לא ניתן בו
 רק האור של חלק אחר מהלך ממה שהיה לו בחילה והיו כוד
 ויקרא ל משה אלף זעירא שניטלו ממנו אלף חלקיו וכשאריו בו
 חלק אחר בלבד מכל האלף חלקים הראשונים שהוא אלף זעירא
 מהלך וז"מ ויהעבר ה' כי למענכם כי חזר משה ובחינת
 הקטנות שנקרא עיבוד ואיבד האור הגדול שהיה לו מתחילה
 והנה רשבי ע"ה בתחילה היתה מדרגתו למטה ואח"ך עלה
 בזמן האדרא להיותו במדרגת משה בזמן קבלתו לוחות השניות
 ולא בזמנ' קרמ' דסני' לטו' דסיני לקבל לוח' הראשו' עכ"ל ז"ל:
כתב עוד רבינו מהר"ח זלה"ה בשער הנלגולים הק' כ"ו
 חמש בחינות וזונים יש למעלה ומכל יסוד מהם ילאו
 ניזולות בסוד ויפוזו זרועי ידיו האמור כיוסף הדריק ז"עא והנה
 הזווג המעולה יותר שכולם הוא זווג ישראל עם רחל והנה
 ביסוד האמיתי של ישראל שהוא המזדווג עם רחל יש בו חמשה
 חסדים וחמשה גבורות הנמשכים שם ממוחין דאימא וגם חמשה
 חסדים וחמשה גבורות ממוחין דאבא כמלא יש עשרה חסדים
 ועשרה גבורות והנה העשרה גבורות הם בחינת לבושי נשמות
 עשרה הרוגי מלוכה ולפי שאלו העשרה חבמים הם לבושים

מבחינת הגבורות לכן הולרכו ליהרג והעשרה חסדים ר"א וא
סנו' הם לכושי הנשמות של עשרה תלמידי הרשב"י ע"ה הנזכרים
בוהר ובאר"ר קדישא ובס' התיקונין והס' ר"א בנו ורבי אבא
ור' יהודה ור' ינחק וכו' ולהיותם בחינת חסדים לא הולרכו
ליסגר ואמנם השלשה חבירים שמתו בארצה רבא קדישא שהם
רבי יוסי בר יעקב ורבי חזקיה ור' יוסא הם היו בחינת שלשה
חסדים של אימא המגוליס המתפשטים בתנ"ה של ז"א כי אלו
הם העולות למעלה להאיר בז"א כמבואר אצלנו ולכן שלשה
חבירים ההם נסתלקו אז ועלו למעלה :

והנה הרשב"י ע"ה הוא בחינת היסוד עלמנו שממנו ילאו
אוחס העשרה ניגולות ולכן הולרך ללמדס תורה ולתקנס
ודע כי להיות אלו העשרה תלמידי רשב"י ע"ה מבחינת החסדים
ובפרט מן הזווג המעולה שבכולם שהוא מישראל עם רחל לכן
זכו שנקבאר ונגלה להם כל סודות התורה שלא מתוך צער כלל
מה שלא יהיה כן עד דרר דמלכ' משי' כנו' כו' בכ"מ עכ"ד ז"ל :

אמר שמואל ויעאל ל"ע בדברי מוריכו ז"ל שהרי תלמידי
הרשב"י ע"ה לא היו זולתי תשעה בלבד כאשר נמני'

בתחילת הארצה רבא דק קכ"ו ע"ב וז"ל תנא אתמנו חביריך קמיה
דר"ש ואשפכור ר"א בריה א ורבי אבא ב רבי יהודה ג ר' בר
יעקב ד רבי ינחק ה רבי חזקיה ו רב ו רבי חייא ז רבי
יוסי ח רבי יוסא ט ע"ש ואולי נוכל לדחוק עלמנו ולתרך שמנה
עמהם את רבי יוסא זוטא אשר נתחבר את"ך עמהם כמו שא"ל
רבי אבא ע"ה יתור תהיה מרבי יוסא חברנא וכו' עוד איתא
סעד לרבירכו בפ' תרומה וז"ל ואנא מאן יהיב לי וכו' כ"ש אבא
למהוי בינייהו וכנו' דק קכ"ד ע"א ח"כ מכאן סעד לרבירי כי ר'
יוסא השלים מנין עשרה עכ"ל רבינו מהרש"ו ז"לה :

כתב עוד רבינו מהרש"ו ז"לה כשער הגלגולים הק' לו וז"ל
נחור אחי אברהם נתגלגל באחאב המלך ולכן עבד עז'
וזסו פירושו אח אב אחיו של אברהם אבינו ולפי שעבד עז'
נתגלגל ביהודה כן גרים והרגו הרשב"י ע"ה בהסתכלות עיניו כו'
כנו' במס' שבת יען שהוא הרג לנכות היורעאלי עכ"ל ז"לה :

עוד כתב רבינו מהרש"ו ז"לה כשער הגלגולים וז"ל רשב"י ע"ה
היתה נשמתו מבחינת אור מקיף ע"כ י עוד כתב וז"ל ענין

מרע"ה ורבינו הקדוש ורשב"י ע"ה ועשרה תרוגי מלכות כולם
הם מבחי' יסוד שבז"א אלה שהם יסודות חלוקים או דאבא או
דאימא או דז"א או דיעקב אמנם מרע"ה עלה דרך קו האמצעי
גם עד הדעת דז"א ובלוחות השניות הוא יותר למטה כי אבד שאך
חלקי אורות שהיו בו בזמן לוחות הראשונות ונשאר בו חלק אחד
מאותם האלף ורשב"י ע"ה בתחילה היה למטה ביסוד הראוי לו
כנו' ואח"ך בזמן האר"ר עלה לאותה מדרגה תחזונה שהיה בס'
מרע"ה בזמן לוחות שניות י רב המנוכא סבא ניטון אחד מנילוני
מרע"ה המתגלגל בכל דור ודור עד שזיס רבוא ניטונות עכ"ל ז"ל :

איתא בסאד"ך כד עש למערתא שמעו קלא זה האיש מרעיש
הארץ וגו' פי' הר"ה בכמה רר הרמ"ח ז"ל בספרו מרר'

איהו ד'לט כי ידוע שעי' נתינת הגבו' למל' יהיה הזווג וזה שכת
רשב"י עז' מנ' ומע"הטו היה בכל עת מרעיש המל' שנק' ארץ
כלו' ממשיך לה הגבו' כדי להזדווג מרגי' ממל' לאה ורחל בסוד
להעלו' מ'ג' א זה הא' כי היסו' נק' זה והז"א נק' איש כלו' יסו' ז"א
ודפ' חח : **א"המ** אפ' לרמוז שכת הרשב"י בשמו הטוב שמעון
או' ש"ע מ'ו ז' לרמוז שהמשיך עז' עסק תורתו ש"ע נהורין מפני
א"א שהוא סוד הכתר והארת חכמה שהוא ע"ב שמילואו מ"ו
והארת חבי' שיש בה ז' פעמים **ג** אפ' לרמוז שמעון ע"ה כנו'
תק' כמנין לו אור האחד מן האלף כי זכה למדרגת מר"עב בלוחות
שניות שהיא היתה חלק א' מן האלף בסוד אלף ועירא דיוקרא וכנ"ל
ולכן או' שמעון הוא שם עכו שהוא בחי' מר"עב דכתיב ביה והאיש
משה עכו מאר וכתיו עכו בלא יוד' גם אפ' לרמוז שמעון כנו'
תס"ו כמנין י יסוד יוסף לדיק ה' כי הוא בחי' היסוד אשר ממנו
ילאו יוד ניטו' וכנ"ל גם הוא כנו' קדוש לה' דאתקרי קדוש ה'
מכובד וכנו' בארצה גם שמעון ע"ה גי' תק' כמנין אב במדת
האהבה כי הוא היה אב ל'וד תלמידים שהיו בחי' יוד חסדים
והחסד נק' אהבה כידוע : **ג** אפ' לרמוז שמעון או' עמו
שן והוא חסד לאברהם כנו' שן והס בחי' ס"וב שזכה להארת
המוחין גם הוא כנו' לב שדי והבן וקוא זכה לגלו' פרטופי
א"וא שהס חו"ב ביומא דהלולא כי היכי דלא ליעול בכוסופא
לעלמא דאתי כי ידוע שבאר"ר נתעסק במה שהיה אחר התיקון
שהוא התפשטות היוד ספירות בסוד ה' פרטופין הנק' א"א כתר

לימוד ר"ג לשומר

ואבא חכ' ואי' בוי' וזא' ו"ק שהם חג'ת נהי' וכו' רז"א מל' ולכן אמר
 בתחלת האדרה לחבריה עד אימת נתיב בקיימא דחד סמכא לפי
 שכתחי' היו עוסקי' במה שהיה קורס התו' הנק' קיומא דחד סמכא
 והנה באדר"ר לא ביאר רק שלשתם והם א"א וזא' ונוקביה ובארז'
 ביאר' פ"רו' א"א ודרושים שו' של א"א הלכו עמו לעלמא דאתי
 ולזה נרמו עמו שן שהיא בני' קש' ד וקס' הרומזים לא"א וזא' ועי'
 מ"ש רז"ל בשמא רשבי' גס עי' מ"ש רז"ל בס' מכ"ש שרשבי' זיעא לא
 גולה וביאר פ"רושי' א"א באדר' להוותם בעלמים ואמנס באדר'
 בוי' וגולה פ"רו' א"א כי היכי דלא ליעול בכוספא לעלמא דאתי
 וכל עוקר אדז' לא היתה לא לגלות זה עכ"ד ז"הה : **ג** אפ' לרמוז
 לרמוז שמעון אור' נועם ב' וידוע שזרת י"ז מורה על ג' אבות
 המתוודין במל' עי' יסוד כד"א כרוה נדיבי העם במחוקק דא יסוד
 וכמ"ש רז"ל בשמא רשבי' כבי' עלת את שין ע"ש : **ג** אפ' לרמוז
 המלוי של אור' שמעון כזה שין מ"ס עי' וזו נוץ בני' רל"ב מקשר
 עם' מב שזכה ליחד ולקשר ד' מילואים ור' עולמות עי' עסק תורתו
 גם הוא בני' הברכה גס בני' טקור' הוא גס בני' דבר ה' שזכה
 לר"ה ק שהופיע דבר ה' בקרבו ואם יקיה מלוי הוא' בלא יוד
 יעלה המספר רכ"ב כמנין כ"פ ש' שתיקון ב' שפין דאדם ואמת גס
 זכה לשאף חכמה שאף בינה גס אפ' לרמוז שמעון במילואו כזה שין
 מ"ס עי' וזו נוץ בני' תר' פח כמנין מאיר אור מקיף שהוא בחי'
 אור מקיף ולכן קיה בו כח לדבר בנסתרות וסודות התורה וכו' זל'
 גם מספר תר' פח הנו' בני' זכר נדיק לברכה ואם תמלא הו' בשאף
 יקיה בני' לחס תורה שזכה ללחמה ש"ת שהיתה תורתו אומנותו
 ולכן קיה פטור מן התפלה וכו' בש"ס ואם תמלא הו' ב' יוד יקיה
 בני' אורות היסוד כי רשבי' קיה בחי' היסוד עלמו וכו' זל' :
והנה אפ' לרמוז ונשמע קילו בכואו ש הקדש לפני ה' רמוז
 בכתוב הזה של רשבי' זיעא כי ונשמע אור' שמעון והוא אשר
 זכה לגלות חידושים בסודות עליונים בעת פטירתו ונשמע קולו
 בגלוי הסודות לפני העליונים והתחתונים כיומא דהלולא בכואו
 ש הקדש לפני ה' יר זכות תורתו ומעשיו הטובים
 יגיבו בעדנו ובעד כל ישראל אכ"ר :

